

عه قیده ی ئیسلامی له سه ر راره وی

٧٧
﴿ اهل السنّة و الجماعه ﴾

خودمان الله ئیلام دینمانه
شهروا محمد بیغه سه رمانه

دانانی / عبد الله عبد العزيز هه رته لی

بۆدابهزاندنى جۆرەھا كۆتیب: سەردانى: (مَنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مَنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پدای داتلود كتایهائی مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی ، عربي ، فارسي)

عه قیده ی ئیسلامی

له سه ر زاره وی

﴿ أَهْلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ ﴾

دانانی / عبد الله عبد العزيز هه رته لی

چاپی دووهم

● جمادی الآخرة . ۱۴۱۵ . کوچی

● گه لاریزان . ۲۶۹۴ . کوردی

● تشرینی دووهم . ۱۹۹۴ . زابینی

چهند زانستیکی به سود له په راویزه کانی دا زیاد کراوه

پیته کی

﴿ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴾

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ . وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِیْنَ .
 ئە ی موسلمانانی خوشه ویست: خوای گه وره له قورئانی پیروزدا فرمویه تی: ﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾ ۵۶ (الذاریات) من جنوکو و ناده میزادم بو هیچ دروست نه کردوه، تهنهها بو نه و منه بی که بمپه رستن. ههروهها فرمویه تی: ﴿ اِنَّا اَنْزَلْنَا اِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّیْنَ ﴾ ۲ (الزمر) نئمه قورئانمان بو تو ناردو ته خوارموه، بو نه نجامدانی راستی، که و ابوو: خوا بپه رسته و، نایینه که ت به بی گه ردی هه ر بو خوابی.

ئاشکرایه: خوای گه وره، هه زه تی (محمدی ﷺ) له (مهککه) کرده پیغه مبه ر، له کاتیکدا. که دانیشتوانی مهککه خویان نه ناسی و، خویان نه په رست، به لام خوا په رستی به که، به بی گه ردی نه بوو، به لکو هاوبه شیان بو خوادانه ناو، نه یانگوت: ﴿ مَا تَعْبُدُهُمْ اِلَّا لِيُقْرَبُوْنَا اِلَى اللّٰهِ رُفْقٰی ﴾ ۳ (الزمر) نئمه تهنهها له بهر نه وه نه م بتانه نه پرستین، تاکو له خوامان نزیک بکه نه وه. به لام خوای گه وره به م په رسته هاوبه شه رازی نه بوو، فرموی: ﴿ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا بَعِیْدًا ﴾ ۱۱۶ (النساء) هه رکه سی هاوبه شه بو خوا دابنی، به راستی گومر ابووه، گومر بوونیک ی دور له ریگی راست. نئنجی بزانه: هه رومک خوای گه وره رازی نه بوو: له په رستن دا هاوبه شی بو دابندری، به و م ش رازی نه بوو: که له دادره وایی (حاکمیة) دا هاوبه شی بو دابندری و، فرموی: ﴿ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ اَمْرًا اَلَّا تَعْبُدُوْا اِلَّا اِيَّاهُ ذٰلِكَ الدِّیْنُ الْقَیْمُ ﴾ ۴۰ - (یوسف) دادره وایی (حاکمیة) تهنهها مانی خویبه، فرمانی داوه جگه له وی هیچ که سی تر نه په رستن و به دادره وری (حاکم) دانه نین، نائه وه نایینی راسته قینه به.

ههروهها فرمویه تی: ﴿ اِنَّا اَنْزَلْنَا اِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَیْنَ النَّاسِ بِمَا اَرٰكَ اللّٰهُ ﴾ ۱۰۵ (النساء) نئمه قورئانمان بو تو ناردو ته خوارموه، تاکو داد له نیوان نه م خه لکه دا بکه ی، به و یاسایه ی خوافیری کردوی. جا له م نایه ته پیروزانه دا بو مان دمرکه وت: که جیاوازی نیه له نیوان نه و که سه ی باوه ری به تا ک و ته نیایی خوانیه، و له نیوان نه و که سه ی باوه ری به یاسای خودانیه، واته: هه ر دوکیان کافرن (جابزانه) سه حابه ی پیغه مبه ر ﷺ له سه ر (عقیدة) به کی بی گه رد بوون و، تهنهها خوای گه وره میان به په رستراوو، دادره نه زانی و، باسی خوای گه وره میان به سیغه تی پاک و، به رز نه کرد.

چینی دوی سهحابهش هر بهم شیوهیه بوون. نینجا هر لهسهدهی بهکه‌م دا چهند
 چینکی سهر لیشیواو هاتنه گوره‌پاتی نیسلام، و قسه‌ی پوچهل و ناریکیان
 بلاوئه‌کردهوه. وکوه (مُعْتَرِلَة) و (قَدْرِيَة) و (جَبْرِيَة) و (قَرَامِطَة) و (خَوَارِج) و هتد:
 به‌لام سهر لیشیواوی ئەم چینانه کاری نه‌کرده سهر دادره‌وایی نیسلام، چونکه
 هر قورئانی پیروز یاسای موسولمانان بوو، (خَلِيفَة) واته: جینیشی پیغه‌مبهر ﷺ
 به‌یاسای قورئان خه‌لکی به‌ریوه نه‌برد. نینجا له جه‌نگی جیهانی به‌که‌م دا، کافره‌کان
 به‌سهر موسولمانان دا زال بوون و، یاسای قورئانان له‌کار خست و، یاسا ده‌ستکردی
 خویمان خسته ناو موسولمانان و (خِلَافَة) ی نیسلامی‌یان رووخاندو (عه‌قیده‌ی
 موسولمانانان تیک دا. نا بهم جوړه کافره‌کان له بیلانه‌کانیان دژ به نیسلام هر
 به‌رده‌وامن. خوی گه‌وره فه‌رمویه‌تی: ﴿وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَنْ
 دِينِكُمْ اِنْ اَسْتَطَاعُوا﴾ ۲۱۷ (البقرة) کافره‌کان واز ناهینن هر جه‌نگتان له‌گه‌ل
 ئەکه‌ن، تا له ئایینی خوئان لاتان ئەده‌ن ئەگه‌ر بتوانن. جا له ئەنجامی روخانی
 (خِلَافَة) و، تیک چونی (عه‌قیده‌ی موسولمانان، دوو چینی زور خراپ له‌ناو موسولمانان
 سه‌ریان هه‌لداو، بوونه کوئسپ له‌ریگه‌ی به‌گرتنی موسولمانان، له‌ریگه‌ی بانگه‌وازی
 (جهاد) بو‌گه‌راندنه‌وه‌ی داد ره‌وایی خوا. ئەمه‌ش هه‌ردوو چینه‌کانن. (۱).

به‌که‌م: کاربه‌دهسته (منافقه‌کان) دوو رووه‌کان.

ناشکرایه: له (۱۶) ی ئایاری (۱۹۱۶) ولاته کافره‌کان ریککه‌وتننامه‌ی (سایکس -
 بیکو) یان موزکردو، ولاتی نیسلامیان پارچه‌پارچه کرد، جا له‌سهر هر پارچه‌یه‌که
 نوکه‌ریکی خویمان کرده فه‌رمانه‌هوا، بو‌ئوه‌ی به‌یاسا ده‌سکردی ئەوان ره‌فتار
 بکه‌ن و، خه‌لکی له نیسلام دووربخه‌نه‌وه، ئەم چینه به‌شیوه‌یه‌کی واگومرابوون: وکوه
 خوی گه‌وره فه‌رموی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا نَزَّلَ اللَّهُ وَآلَىٰ الرَّسُولِ رَأَيْتَ
 الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾ ۶۱ (النساء) کاتی بییان ئەگوتری: وهرن به‌م
 قورئانه خه‌لکی به‌ریوه‌بیه‌ن، وهرن شوینکه‌وتووی پیغه‌مبهرین، ﷺ. ئەبینی
 (منافقه‌کان) ئەبنه کوئسپ و، خه‌لکی قه‌دهغه ئەکه‌ن له‌ریبازمه‌کی تو، واته: ریبازی

(۱) بیاویکی تورک که‌ناری (مصطفی‌کمال، اتاتورک) بوو، نوکه‌ریکی (انگلیز) بوو له تورکیا، خزیو، دارو‌دهسته‌کی
 بریاریکیان دهرکرد بو‌روخاندنی (خِلَافَة) ی نیسلامی له (۲) ی ئازاری (۱۹۲۴) ی زابینیو، (خِلَافَة) ی نیسلام که‌ناری
 (عبدالمجید الثانی) بوو: ده‌ستگیران کردو، ناردیانه دهره‌وه‌ی تورکیا، نابین و ره‌موش و به‌رگی نیسلامیان قه‌دهغه‌کرد.
 نا بهم کرداره دژ به‌ئایینه (معجزه‌ی پیغه‌مبهر ﷺ هاته جن که نه‌فرموی: ﴿أَوَّلَ مَنْ يَلْبَسُ أُمَّتِي مُلْكُهُمْ وَمَا حَوْلَهُمْ
 اللَّهُ بَنُو قَنْطَرَاءَ﴾ رواه الطبرانی وابو نعیم عن ابن مسعود رضی الله عنه، واته: به‌که‌م کس که ده‌سلات و ده‌وله‌تی
 ئوممه‌تم لا ئەبا: نه‌ته‌وه‌ی قه‌نتوراه‌یه (قنطوراه) که نیزمیه‌کی (ابراهیم) پیغه‌مبهره ﷺ تورکه‌کان له‌م که‌نیزمیه‌پیدا
 بوون. دانه‌ر

پیغمبر ﷺ نوکرایه‌تی کوفرو، رمگن به‌رستی، و ستم کاری، و کوشتن و برینی موسولمانان و، نویژنه‌کردن و، مه‌بخوری و بیناموسی، و بی شرمی: پیشه‌ی تهم کار به‌دستانه‌یه ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾ ۱۱ (البقرة) کاتی بییان نه‌گوتری تهم ویرانکاری به‌مه‌کن، نه‌لین: نیمه چاکه خوازین و، به‌رژمندی کومه‌لمان نه‌وی ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ ۱۲ (البقرة) ناگاداربه: نه‌وانه تیکدمرن، به‌لام هه‌ست ناکن. جا بو نه‌وه‌ی بتوانن فیل له موسولمانان بکن و، فه‌رمانی کافرهمکان جی به‌جی بکن، ناسنامه‌ی نیسلام هه‌لئه‌گرن و نه‌لین: نیمه موسولمانین ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنُوا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِؤُونَ﴾ ۱۴ (البقرة) کاتی تهم کار به‌دسته منافقانه نه‌گه‌نه موسولمانان، نه‌لین: نیمه‌ش موسولمانین، که نه‌گه‌رینه‌وه لای هاورری و ناغا شه‌یتانه‌کانی خویان، نه‌لین: نیمه له‌گه‌ل نیوه داین و، دژ به نیسلامین و، نیمه گالته به‌موسولمانان نه‌کین. جا نه‌ی موسولمانی خوشه‌ویست: دوستایه‌تی له‌گه‌ل تهم نوکهرانه دروست نیه‌و، دژایه‌تی بیان واجبه، چونکه دوزمنی نیسلامن، که‌وابوو: چارسه‌رکردن هه‌ر رایه‌رینه، له‌دژی نه‌و (منافقانه)،

(عن مُعَاذِ بْنِ جَبَل رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: : أَلَا إِنْ السُّلْطَانَ وَالْكِتَابَ سَيَفْتَرِقَانِ فَلَا تَفَارِقُوا الْكِتَابَ، أَلَا إِنَّهُ سَيَكُونُ عَلَيْكُمْ أُمْرًا إِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ أَضَلُّوكُمْ، وَإِنْ عَصَيْتُمُوهُمْ قَتَلُوكُمْ، قَالُوا: فَمَا نَصْنَعُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: كَمَا صَنَعَ أَصْحَابُ عِيسَى، حُمِلُوا عَلَى الْحَشْبِ وَنُشِرُوا بِالنَّاشِيرِ، مَوْتٌ فِي طَاعَةِ اللَّهِ خَيْرٌ مِنْ حَيَاةٍ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ) أخرجه ابن راهويه: واته: ناگادارین: دمسته‌لات و قورئان لیک جیانه‌بنه‌وه، به‌لام نیوه خوتان له قورئان جیامه‌که‌نه‌وه، ناگادارین: له‌مه‌ودوا چه‌ند کار به‌دسته‌تی گومرابوو، فه‌رمانه‌واییتان به‌سهردا نه‌کن، نه‌گه‌ر گویرایه‌تیان بن گومراتان نه‌کن، وه نه‌گه‌ر له فه‌رمانیان دهرچن نه‌تانکوژن، یارهمکان گوتیان: نیمه چ بکه‌ین نه‌ی پیغمبره‌ری خوا ﷺ؟ فه‌رموی: وه‌کو هاورریکانی (عیسا) پیغمبره‌ری ره‌فتار بکن. نه‌وان له قناره‌دران و، به‌مشار له‌ت له‌ت کران، وازیان له‌تایین نه‌هینا، مردنیک له‌خوا به‌رستی دابی باشتره له‌ژیانیک که له‌دژایه‌تی خوا دابی.

دووم: پاشکوی نه‌و کاربه‌دسته منافقانه، که له‌ناو به‌رگی تایینی دا خویان شارده‌وته‌وه، هه‌روهک پیغمبره‌ری ﷺ ﴿بَيْنَاسِهِ كِدْرُونَ﴾ (عن أبي هريرة رضي الله عنه قال النبي ﷺ: ﴿يُخْرِجُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ رَجَالًا يَخْتَلُونَ الدُّنْيَا بِالَّذِينَ يَلْبَسُونَ لِلنَّاسِ جُلُودَ الضَّأْنِ مِنَ اللَّيْلِ وَالسِّيْتَهُمْ أَحْلَىٰ مِنَ السُّكَّرِ وَقُلُوبُهُمْ قُلُوبُ الذِّئَابِ﴾) رواه الترمذی. له‌کوتایی زهمان دا جینه‌پیاویک دهردین، به‌ناوی تایین دونیا کوته‌که‌نه‌وه

و. بُوَ نَهْوِي فَيْلٌ لَهْ خَلَكْ بَكَن، بِيستِي مَهْر تُكَكَنَه بَهْر، نُومَنَدَه نَهْرَمِي نُونِيْن،
وَهْرَمَانِيَان لَهْ شَهْكَر شِيْرِيْنْتَرَه، بَهْ لَام دَلِيَان دَلِي گُورَكَه.

جا بُوَ نَهْوِي وَرَكْ وَ دَامَهْ نِيَان تِيْرِيْن، خُوِيَان كِرْدُوْتَه دَارِدَه سَتِي نُو كَارِيَه دِه سَتِه
سَتِه مَكَارَانَه، بَه تَهْشِي نُوَان نُهْرِيْسَن وَ، بَه زُورِنَاي نُوَان هَه لِهْ پَهْرِكِي نُهْ كَن وَ،
خَه لَكِي هَان نُهْ دَهْن بُوَ مَلَكْ جِي وَ، كُو نُوْرِيَاهِي بُوَ نُهْم سَتِه مَكَارَانَه، نَايَا نَا زَانَن بَهْم
كِرْدَارَه لَه رِيْيَا زِي بِيْنْغَه مَبِيْر ﴿﴾ لَايَانْدَاوَه؟ (عَنْ كَعْبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ
﴿﴾ أَنَّهُ سَتَكُونُ بَعْدِي أَمْرَاءٌ مِنْ صِدْقِهِمْ بِكَلْبِهِمْ وَأَعَانَتِهِمْ عَلَى ظُلْمِهِمْ فَلَيْسَ مِنِّي
وَلَسْتُ مِنْهُ وَلَيْسَ بِيَارِدٍ عَلَى الْحَوْضِ) رَوَاهُ النَّسَائِيُّ. بِيْگُومَان لَه دَوَاي مَن چَهَنْد
كَارِيَه دِه سَتِيْكَ دِيْن، هَهْر كَه سِيْ بَه دِرُوِي نُوَان بَاوَهْر بَكَاو، يَارْمَه تِيْ يَان بَدَا لَه و
سَتِه مَكَارِيْ يَهِي نُهْ وَان نُهْ يَكَن، نُهْ كَه سَه لَه مَن نِيَهْ، مَنِيْش لَه وِي نِيْم، لَه حَه وِزِي
كَه وَسَهْر نَابِيْتَه مِيْوَانَم.

زِيَانِي نُهْم چِيْنَه لَه وَه دَايَه: كَه بَه نَاوِي نَايِيْن خُوِيَان نُهْ هِيْنَنَه بَهْرچَاوُو، فِتْوَاي بَه
دِرُو نُهْ دَهْن وَ، خَه لَكِي گُومِرَا نُهْ كَن وَ، بَه خُوْشِيَا ن هَهْر گُومِرَانَه، چُونَكَه يَاسَاي
دِه سَتِيْكَرْد وَهَكُو يَاسَاي خُوَادَا نُهْ نِيْن وَ، شُوِيْنَكَه وَتُوِي نُهْ بِن، (أَفْحَكُمُ الْجَاهِلِيَّةُ يَبْغُونَ
وَمَنْ أَحْسَنَ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ) . نَايَا دَاوَاي دَادِي سَهْر دِه مِي نَهْ فَا مِي وَ
كُوفِر نُهْ كَن وَ، بَه دَادِي خُوَادَا رَا زِي نَابِن؟ نَايَا لَه دَا دِرُهَوَايِي دَا. كِيْ لَه خُوا بَاشْتَرَه؟
لَه لَاي كَه لِيْ كِي وَ كَه بِيْرُو بَاوَهْرِي تَه وَاوِي بَه خُوا هَه بِيْ. نَا بَهْم جُوْرَه يَاسَاي خُوَادَا يَان
خَسْتُوْتَه پِشْت گُوِي وَ لَه نَاو گُومِرَا يِي وَ (جَاهِلِيَّة) تِي سَهْ دَهِي بِيْسْتَه دَا مَهْ لَه وَا نِي
نُهْ كَن وَ، شُوِيْنَكَه وَ تُوُوِي (فِرْعَوْنَه) كَا نِي سَهْ دَهِي بِيْسْتَه مَن. جَا هَه رُوَهَكُو (فِرْعَوْن)
لَه رُوْزِي قِيَا مَهْت پِيْشَرَه وِي كَه لِي خُوِيَه تِي بُوْ جَهْ هَه نَنَه م:

فِيْرَعَه وَ نَهْ كَا نِي نُهْم سَهْر دِه مَهْش پِيْشَرَه وِي نُهْم چِيْنَه ي دُو وُهْمَن بُوْ نَا گُرِي دُوْزَخ.
بِرَوَانَه نَا يَه تِي (٧١- الاسراء). جَا نُهِي مَوْسُوْلَانِي خُوْشَه وِيْسْت: نِيْمِرُو رُوْزِي
يَه كُكْرَتِن وَ تِيْ كُوْشَانَه بُوْ رِزْكَار كِرْدِنِي نَا يِنِي نِيْسَلَام وَ، بُوْ رِزْكَار كِرْدِنِي چَه وَسَاوَهْكَان لَه
بَه نَدَا يَه تِي بَه نَدَه، تَا كُو بَكْرِيْنَه بَه نَدَه ي خُوَادَا.

نَاشْكَرَا يَه: نُهْبِي نُهْم يَه كُكْرَتَه وَ تِيْ كُوْشَانَه لَه سَهْر بِنَا غَه ي (عَقِيْدَه) يَه كِي رَاسْت وَ
بِيْگَه رَدِيْ، وَهَكُو (عَقِيْدَه) ي (السلف الصالح). نِيْنَجَا بُوْ نُهْم مَهْ بَه سَتَه پَا كَه نَاوِي
خُوَام لِي هِيْنَاو، دِه سَتَم كِرْد بَه دَا نَانِي (عَقِيْدَه) يَه كَه لَه سَهْر رَا رَه وِي (السلف الصالح)
چُونَكَه بَه رَاسْتِي نُوَان پِيْشَه وَاي (اهل السنة والجماعة) ن. وَهْ لَه هَمَان كَا تَدَا نُهْم
(عَقِيْدَه) يَه م كِرْدَه رُوونَكَه رَه وِي هَه لِهْ بَه سَتَه كَا نِي (ايمان و اسلام) كَه دَا نَرَا وِي خُوْم
بُوُو. وَهْ شِيْوَه ي رُوونَكِرْدَه وَهْم بَهْم جُوْرَه يَه:

له چا نهى موسولمانى خوئشه ويست: تكات لى نه كه م نه كه ر هه له يه كت چاويكه وت راستى بكه وه، چاوپوئى له كه م و كورى به كانم بكه، نه واويان بكه، وه نه كه ر شتيكت به دل نه بوو، يان گومانن لى نه هه بووه له خوئته وه هيچ برياريك مه ده، تا ته ماشاي نه م سه رچاوانه نه كه م، دووباره تكات لى نه كه م: كه هه له به سته كانى (ئيمان و ئيسلام) فبرى مناله كانن بكه م، تاكوله به رى بكن و، هه ردووگمان له پادا شدا هاويه ش بين، ئيتر له خوا نه پاريمه وه: نه م دانراوه، كه ناوم ناوبه (عه قيده م ئيسلامى) بيكاته دانراويكى سوڊبه خش و، زياتر يارمه تيم بدا بو خزمه تى ئاييىنى ئيسلام. آمين.

- ۱- (شرح صحيح مسلم) دانراوى (الامام النواوى)
- ۲- (الاتقان في علوم القرآن) دانراوى (جلال الدين السيوطي)
- ۳- «الفتاوى الحديثية» دانراوى «العلامة ابن حجر الهيتمي».
- ۴- (التاج الجامع للاصول وشرح غاية المأمول) دانراوى (الشيخ منصور على ناصف)
- ۵- (نثر اللآلى) دانراوى (عبد الحميد الالوسى)
- ۶- (مختصر شرح العقيدة الطحاوية) دانراوى (صلاح احمد السامرائى)
- ۷- (تحفه المرید علی جوهره التوحيد) دانراوى (ابراهيم البيجورى)
- ۸- (كتاب التوحيد) دانراوى (عبدالمجيد الزندانى)
- ۹- (المصطلحات الاربعة) دانراوى (ابو الاعلى المودودى)
- ۱۰- (فقه السيرة) دانراوى (د: محمد رمضان البوطى)

عبدالله عبدالعزيز هه رته لى

هه ولىز - كوردستان

مانگى (محرم) ۱۴۱۴ كوچى

«پیشه‌گی په‌که‌ی نیمان و نیسلام»

دانه‌ری زمین راگری ناسمان	به ناوی خودای گهورمو میهرمبان
له‌سهر (محمد) پیشه‌وای نیسلام	همزاران سه‌لات همزاران سه‌لام
هه‌تا‌هه‌ن‌ه‌کا خودای کردگار	هم له‌سهر نال و سه‌حابه‌ی نازدار
نه‌ختنک له‌ ناین بنوسم بویان	نومیدم وایه له‌ بو کورد زمان
بو‌خوی بزانی نیسلام ونیمان	چونکه پیویسته له‌سهر موسولمان

● (باسی بنچینه‌کانی ناین) ●

خودامان (الله) نیسلام دینمانه ● هه‌روا (محمد) ﴿ﷺ﴾ پیغه‌مبه‌رمانه.

هه‌رسیک بنچینه‌کانی ناین، له‌م هه‌دیسه‌دا کوکراونه‌وو، پیویسته هه‌موو که‌س بیامزانی (عن العباس رض الله عنه قال النبي ﷺ: - ذاقَ طَعْمَ الْأَيَّامِ مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رِزًّا، وَ بِالْأَسْلَامِ دِينًا. وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا) رواه مسلم. واته: - ئەو که‌سه‌تای نیمان نه‌کاو له‌ ناو دلی دا‌جیگیر نه‌بی که‌ رازی بی: - خوای گه‌وره دادوهر و په‌رستراوی بی، نیسلام یاسای ژیانی بی (محمد) ﴿ﷺ﴾ پیغه‌مبه‌رو پیشه‌وای بی.

«پله‌کانی ناین»

بزانه: - ناین سی‌پله‌ی هه‌یه: - اسلام، ایمان، إحسان، ئەم سی‌پله‌یه له‌ هه‌دیسه‌ دریزه‌که‌ی (جبرائیل) وهرگیراون که‌ (بخاری و مسلم) گیراویه‌تیانه‌وه جا نئمه‌ به‌دریزی ئەم سی‌پانه‌ روون نه‌که‌ینه‌وه (ان شاء الله تعالی).

«نیسلام و روکنه‌کانی نیسلام»

یه‌که‌میان وشه‌ی شه‌هادمو نیمان	نیسلام پینج به‌شه‌پنی ئەملین نه‌رکان
چوارمین روژووی مانگی ره‌مه‌زان	دووم پینج نوژه، سی‌یهم زمکات دان
بلی‌ژن و پیاو گشتی یه‌کسانه	پینجهمین (حه‌ججه) له‌م پینج روکنانه

نیسلام: - ملکه‌چی یه‌ بو‌خوای گه‌وره، واته: - فه‌رمانی جی به‌جی بکه‌ی و قه‌ده‌غی نه‌شکینی، نو ریپازه‌ی ناوی ناوه‌ په‌ نیسلام پنی دا بروی به‌م لاو به‌ولادا، لانه‌دی، خوای گه‌وره فه‌رمویه‌تی: - (إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ) ۱۹ (آل عمران) بیگومان ناینی ته‌واو له‌لای خوا نیسلامه. هه‌روه‌ها نه‌فه‌رموی (وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ فَتَفْرَقَ بَكُمُ عَنْ سَبِيلِهِ) ۱۵۳ (الانعام) ئەم نیسلامه ریگه‌ راسته‌که‌ی منه، که‌ وابوو: - شوین ئەم ریگه‌ راسته‌که‌ون و، شوین ریگه‌ ده‌ستکرده‌کان مه‌که‌ون، چونکه‌ په‌رته‌وازه‌تان نه‌کن و له‌ ریگه‌ی خوا لاتان نه‌دن. هه‌روه‌ها فه‌رمویه‌تی: - (وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي

الْآخِرَةَ مِنَ الْآخِرِينَ) ۸۵ (آل عمران) هرکس بیهوشی جگه له ئیسلام دهست به بهرنامه یهکی تربیگری لئی وهرناگیری و، له روژی دوا بییدا له زهرمه ندمه کانه.

ئینجا ههر وکو خوای گه وره ئایینی ئیمه ی ناو ناوه به ئیسلام، ناویشی له و که سانه ناوه (موسولمان) که دهست بهم ئایینه وه نه گرن، خوای گه وره فهرمویه تی (هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا) ۷۸ (الحج) خوای گه وره ناوی له ئیوه ناوه موسولمان پیش هاتنی قورئان، ومله قورئانیشدا ناوی هیتاون به موسولمان.

ئیسلام له پینچ روکن پیک هاتوه که پیغه مبه ر ﷺ دیاری کردون و نه فهرموی (الْإِسْلَامُ. أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ. وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ. وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ. وَتَصُومَ رَمَضَانَ وَتُحْجَّ أَلَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا) رواه البخاری و مسلم. واته: - ئیسلام لهم پینچ به شاننه پیک هاتوه. یه که م: - شاده هیتان. بلی: - أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ. دوهم: - نوێژکردن. سێ یه م، زمکات دان چوارهم: - به پوژوو بوونی ره مه زان پینجه م چه ج کردن نه گهر توانای چون و هاتنه وهی هه بی.

« مانای وشه ی شهاده »

أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله

ئه لیم به زوبان، گومانم نیه ● جگه له (الله) هیچ خودا نیه

هه روا (محمد) نێرد راوی خوا به ● ئهو پیغه مبه ری هه موو دونیا به

گوته ی هه ردوو وشه ی شهاده، یه که م روکنی ئیسلامه (أشهد) من به بدل و به زوبان شایه دی نه دم و ئه لیم (أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) هیچ خودایه که نیه (إِلَّا اللَّهُ) ته نها زاتی (الله) خودایه، که واته: - جگه له و خودایه هیچ به ره مه ر دگاریک و هیچ به رستراویک، هیچ دادوهریک نیه (بزانه) ئه م وشه یه پنی نه گوته ری (كَلِمَةُ التَّوْحِيدِ) واته: - وشه ی یه کتاپه رستی، چونکه: - هه موو پیغه مبه ره کانی خوا صلی الله علیه م جمعین بانگه وازی، یان بو ئه م وشه یه کردوه به و سێ واته یه ی گوتمان ... خوای گه وره فهرمویه تی (وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُون) ۲۵ (الأنبياء) واته: ئه ی محمد ﷺ پیش نار دنی توهر پیغه مبه ری کمان نار د بی، پیمان راگه یاندوه که جگه له خوم هیچ خودایه که نیه، که و ابووه ته نها من به رستن و به داد وهرم دا بنین. بیروانه لاپه ره (۲۰).

که و ابووه: - هه رکه سێ که سینی تر جگه له خودا به رستی، یان به داد وهری دا بنی و شوینکه وتوی بی، یه کتاپه رستی له دهست نه چی و ئه بیته (مُشْرِك) واته: دانه ری

هاوېش بو خوا. هر وړوك خواى كه وړه فرمويه تى (وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمَشْرُكُونَ) ۱۲۱ (الانعام) نه كړ كويږايله ئه وان بن له حه رام و حه لال، بيگومان نيوه (مُشْرِكِينَ) واته: هاوې شتان بو خواداناوه (وَأَشْهَدُ) دوو باره به دل و زوپان شايله دى نه دم و نه ليم (أَنْ مُحَمَّدًا) بيگومان حه زرمتى (محمد) (رَسُولُ اللَّهِ) نيردراوى خوايه. خواى كه وړه كردويه تيه پيغه مبه ر، ناردويه تى بو لاي ناده ميزادو، جنوكه، تاكو تايبينى ئيسلاميان بى رابگه يه نى و، تيبان بگه يينى كه هر ئيسلام به رنامه ي ژيانه، كه واپوو: هر (محمد) ﷺ رابهرى راسته قينه يه و، چكه له راسته رى يه كه ي محمد ﷺ هم موو ريچكه كانى تر سه ر ليشنوواوى و گومرايى يه، خواى كه وړه فرمويه تى (فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ) ۱۵۸ (الاعراف) نه ي خه لكينه باوهر بينن به خواو به پيغه مبه رى خوا كه نه خوږيند مواره و باوهرى به فرمودم كانى خوا هه يه وه شوين نه و پيغه مبه ركه ون، تاكو بگه نه ريگه ي راست و له گومرايى دوور كه ونه وه.

(ناكادارى) گوڼتى نه م دوو وشه يه مه رجه بو برياردان به ئيسلاميه تى، كه واپوو: نه كه ركافريك بيه وى موسولمان بى، نه بى نه م دوو وشه يه، به يه كه وه، به دواى يه كتردا بلى، وه يچ جياوازي نيه له نيوان كافرى بنه رمتى و، له نيوان نه و موسولمانه ي كافربوه.

۲ « باسى نويژ »

بيكاشه و روژ تنها بو يه زدان	پينج نويژ پيوسته له سه ر موسولمان
چونكه كوله كه ي دينى رمايه	هر كه س نويژ نه كادوژمنى خوايه
نويژى روژ تاوا، بيكه سى رمكات	نيومروو، عمه ر هر يك چوار رمكات
به بيانان دووه، فرماني خوايه	هر و اچوار رمكات نويژى عيشايه
له گهل جينگه ي نويژ، رووت له قبيله بى	دمستونويزت بشو، به ركت خاوين بى
بى پيكنه ين به و، كفتو كومه كه	نيه تى نويژ بينه و، جمو جو ل مه كه

نويژ دوهمين روكنى ئيسلامه خواى كه وړه فرمويه تى (فَأْتِمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا) ۱۰۳ (النساء) نويژ بكن، بيگومان نويژ له سه ر موسولمانان واجب كراوه و كاتى بو دانداوه.

ژماره ي نويژه واجبه كان. پينج نويژه له هه موو شه و روژيكد (عن انس رضي الله عنه قال فَرَضَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ لَيْلَةَ الْأَسْرَاءِ الصَّلَاةَ خَمْسِينَ، ثُمَّ نَقَصَتْ حَتَّى جُعِلَتْ خَمْسًا) رواه البخارى ومسلم، له شه وى شه و روږى و سه ركه و تن بو

ناسمان، په نجا نويژ له سهر پيغه مېرو نومې ته واجب كړا، ټينجا هر لى كېم كراوه، تا كرايه پينج نويژ له هه موو شه وو روژي كدا.

(سزاي نويژ نه كړ): زاناياني ئيسلام له سهر دهمي سه حابه وه، تا ئيسستا يه ك دمنكن: كه ههر كه سى باوه رې به واجب بوونى نويژ نه بى و نه وه كافره كه و ابو و داواى موسولمان بوونه وه لى نه كرى جا نه كره موسولمان نه بووموه، نه كوژرى و له كوژستاني موسولمانان نانيژرى، به لام نه كره باوه رې به واجب بوونى نويژ هه بوو، له بهر ته مبه لى نويژى نه نه كړد: ئيمامى (احمد) نه فه رموى: نه ومش كافره (عن جابر رضى الله عنه قال النبي ﷺ: إِنَّ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشِّرْكِ وَالْكَفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ) رواه مسلم. سنورى نيوان مروفت و كافر بوون نويژ نه كړدنه، وه هه رسنك ئيمامه كاني تر فه رمويانه: نه م نويژ نه كره كافرنيه، نه كره شادهى هينا بى (عن انس رضى الله عنه قال النبي ﷺ: يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَرَنٌ شَعِيرَةٌ مِنْ إِيَابِ) رواه البخارى و مسلم. ههر كه سى شادهى هينا بى و به كرنايى دهنكه جو يه ك باوه رې به خواو پيغه مېه ر ه بى: نه وه له تا كرى دوزه خ ديتنه دهرموه، كه و ابو و: نه م نويژ نه كره فاسقه، كافرنيه.

جا نه كره گورهى موسولمانان فه رمانى نويژ كړدنى به م نويژ نه كره كړد، نه ويش نويژى نه كړد: ئيمامى (مالك) و ئيمامى (شافعى) فه رمويانه: نه بى بكوژرى، چونكه خواى گوره فه رمويه ته (فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ) (التوبه) نه كره توبه بيان كړد، نويژيان كړد، زه كاتيان دا: وازيان لى بينن، واته: نه كره نويژيان نه كړد بيان كوژن به لام ئيمامى (أَبُو حَنِيفَةَ) فه رمويه ته: بدروست نيه بكوژرى، به لكو نه بى به ندب كرى تانويژ نه كا. ټينجا بزانه: ههر جوړه نويژ نه كره ريك بى واجبه نويژه كان فه زابكاته وه (عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ شَغِلَ النَّبِيَّ عَنْ صَلَاةِ الْعَصْرِ يَوْمَ الْأَحْزَابِ ثُمَّ صَلَّاهَا بَيْنَ الْعِشَائِينَ) رواه البخارى و مسلم. پيغه مېه ر ﷺ له جهنگى (خندق) نويژى عه سرى له ده ست چوو، ټينجا له نيوان مه غريد و عيشادا نويژه كه ي كړد.

۲ « باسى زه كات »

ههر كه س زمكنيه، له ساتى يه ك جار
بيداته هه زار، هيچ نه بى غه مكن
هه روا بزن و مهر، زماره يان دياره
له جياتى خوتان، زن و منالغان
يانرخى نه وه بريار دراود

مكات نه ميه نه ي براى نازدار
نه ختلك مالى خوى به دليكى شيرين
ومكو كه نم و جو، هه م زير و پاره
ټينجا سهر فيتراه مانكى ره مه زان
نزك دوو كيلو كه نمى پاك كراوه

زکات سی‌یه‌مین روکنی ئیسلامه، له مانگی (شۆال) سالی (٢) ی کوچی واجب کراوه، خوای گه‌وره ئه‌فه‌رموی (وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ) ٤٣ (البقره) نوێژ بکن و زه‌مکات بده‌ن، که‌وابوو: ه‌هر که‌س بێ: -- زه‌مکات واجب نیه، کافر ئه‌بی، به‌لام ئه‌گه‌ر باوه‌ری به‌ واجب بوونی زه‌مکات هه‌بوو، له‌ به‌ر قارنانی (بُخْلِ) زه‌مکاتی نه‌ئه‌دا: ئه‌بی گه‌وره‌ی موسولمانان زه‌مکاتی ئی بستینی، جا ئه‌گه‌ر جه‌نگی کرد، ئه‌بی جه‌نگی له‌گه‌ل بکری. خوای گه‌وره ئه‌فه‌رموی (فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ) ه (التوبه) ئه‌گه‌ر توبه‌یان کردو، نوێژیان کردو، زه‌مکاتیان دا: وازیان ئی بینن. واته ئه‌گه‌ر زه‌مکاتیان نه‌دا بیان کوژن.

عن ابی هریره رضي الله عنه: لما تَوَقَّى النبي ﷺ وَأَسْتَخْلَفَ أَبُو بَكْرٍ رضي الله عنه وَأَمْتَنَعَ الْبَعْضُ مِنْ آدَاءِ الزَّكَاةِ، قَالَ: (وَاللَّهِ لَوْ مَتَعُونِي عَنَاقًا كَانُوا يُوَدُّونَهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لَفَاتَلْتُهُمْ عَلَى مَنْعِهِ) رواه البخاري ومسلم. له‌ وکاته‌ی ئیمامی (ابو بکر) کرایه‌ جینیشی پیغه‌مبه‌ر ﷺ چه‌ند که‌ سێک گوتیان، ئیغه‌مبه‌ر زه‌مکات ناده‌ین، ئه‌ویش فه‌رموی، (والله) ئه‌گه‌ر یه‌ک چو شتیرم نه‌ده‌نی که‌ کاتی خو‌ی ئه‌یاندای پیغه‌مبه‌ر ﷺ من جه‌نگیان له‌گه‌ل ئه‌که‌م، که‌وابوو: ئه‌گه‌ر چه‌ند سالی زه‌مکاتی نه‌دا‌بوو ئه‌بی بیدا (بزانه) سه‌رفیتره‌ی مانگی ره‌مه‌زان به‌شیکه‌ له‌ زه‌مکات، جا بو‌زانیانی چه‌ندو چو‌نیه‌تی زه‌مکات، بروانه‌ کتیبه‌کانی شه‌رعی ئیسلامی.

٤ « باسی روژووی ره‌مه‌زان »

که‌ به‌ روژووی مانگی ره‌مه‌زان	ئه‌وجا بپیوسته‌ له‌ سه‌ر موسولمان
له‌مکاتی به‌یان، هه‌تا روژ ناوا	روژوو له‌ ئیسلام، وا بربیار دراوه
هه‌ر جو‌ری هه‌بی، هه‌روا رشانده‌وه	خواردن چه‌رامه‌ له‌گه‌ل خو‌اردنه‌وه
زوبانت بگره، هه‌م له‌ دروو بوختان	له‌ قسه‌ی پر‌و‌پو‌ج له‌گه‌ل جینی‌ودان

به‌ روژوو بوونی مانگی ره‌مه‌زان روکنی چواره‌می ئیسلامه له‌ مانگی (شعبان) ی سالی (٢) ی کوچی واجب کراوه، خوای گه‌وره فه‌رمویه‌تی (شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ) ١٨٥ (البقره) مانگی ره‌مه‌زان ئه‌و مانگه‌یه‌ که‌ قورئانی تیدا هاتوته‌ خو‌اره‌وه، ئه‌م قورئانه‌ ری روون که‌ ره‌ومیه‌ بو‌خه‌لکی و ئایه‌ته‌کانی ئاشکرایه‌ له‌و ئایه‌تانه‌یه‌ که‌ جیاوازی نیوان چاکه‌ و خراپه‌ ئاشکرا ئه‌که‌ن، جا هه‌ر که‌سی گه‌یشلته‌ ئه‌م مانگه‌: با به‌ روژوویی

(١) له‌مه‌زه‌به‌ی (ابی حنیفه) سه‌ر فیتره (١) کیلوو (٨١٥) گرام گه‌نم، یان نرخ‌ی ئه‌م ئه‌ندازه‌یه‌یه‌.

که واپو: هر کس باوهری به واجب بوونی روژوو نه بی، کافر نه بی به لام نه گهر باوهری هه سوکه واجبیه له بهرته مبه لی به روژوو نه بوو، نه بی تامانگی ره مه زان کوتایی دی، بیخه نه به ندیخانه، به روژ خواردن و خواردنه وی لی قه دهغه بکری، واته: دروست نیه بکوژری، چونکه هیچ به لگه مان نیه (بزانه) هر کس روژووی له سهر بوون نه بی قه زایان بکاته وه، جا نه گهر هاتو، قه زای نه کردنه وه، مرد: نه بی خزمه کانی، یان بو قه زابکه نه وه، یان فیدییه ی بو بدن، هه رومک پیغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ فرمانی داوه. بپروانه (البخاری و مسلم).

«باسی هه ج و موهره»

برو بو (مکه) ی خاوین و پیروز	له تمهن یه جار نه ی برای دلسوز
بو موسولمانان هه ره نه و قبیله یه	مائی خوای گه و ره و اه له مکه مکه یه
تالینت بیوری خاومندی گه و ره	له وئی هه ج بکه هه و ره ها عومره
شاری پیروزی سه رومری دینه	له دوا ی هه ج برو له بو (مه دینه)
تاله لای خودا شه فاعهت کا، بوت	بکه زیارمتی پیغه مبه ری خوت ﴿ﷺ﴾

(هه ج) کردن روکنی پینجه می نیسلامه، له سالی (۶) کوزچی واجب کراوه مبه لام به دریزایی تمهن یه جار واجبیه. خوای گه و ره فه رمویه تی؛ (وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا) ۹۷ (آل عمران) خوای گه و ره واجبکی له سهر خه لک هه یه، که هه ج کردنی مائی خوایه، له سهر نه و که سه واجبیه که توانای ریگای هه بی. که واپو: هر کس باوهری به واجب بوونی هه ج نه بی، کافره. به لام هه ندی له پیشه وایانی نایینی فه رمویانه: عومره واجب نیه، سوننه ته. جا نه گهر که سینک باوهری به هه ج هه بوو، به لام له بهر ته مبه لی، یان قارنانی هه جی نه کرد: نه وه له دنیا سزای بو دانه ندراوه، جا نه گهر مرد: دروست نیه میراته که ی دایه ش بکری، تا نه رکی هه ج کردنی لی ده ره بکری. (عن ابن عباس رضي الله عنهما: ان رجلاً قال للنبی ﴿ﷺ﴾: ان ابي مات وعليه حجة الاسلام فاحج عنه؟ قال: - ارايت: لو ان اباك ترك ديننا عليه اتفضيه عنه؟ قال: نعم. قال: - فاحجج عن ابيك) رواه النسائي. پیاویک گوتی یه پیغه مبه ر ﴿ﷺ﴾، باوکم مردوه و هه جی له سهره نایا هه جی له جیاتی بکه م؟ فه رموی: پیم بلی، نایا نه گهر باوکت قهرزیک ی له سهر بایه، قهرزه کهت بو نه داوه؟ گوتی: به لی. فه رموی: که واپو هه ج له جیاتی باوکت بکه.

» باسی زیاره سی گوری پیغمبهر ﴿ﷺ﴾ «

زانایانی ئیسلام جگه له (ابن تیمیّه) به تیگرایی فهرموبانه: زیارتهی گوری پیغمبهر ﴿ﷺ﴾ سوننه تیکی زور گه ورهیه، چونکه: زور له سهحابه ی پیغمبهر ﴿ﷺ﴾ زیارمتیان نه کرد، ههروهک ئیمام (مالک) و ئیمام (احمد) گهراویه تیانوه (وعن ابن عمر رضي الله عنهما: عن النبي ﴿ﷺ﴾: من زار قبري وَجَبَتْ لَهُ شَفَاعَتِي) رواه البيهقي، والدارقطني والقاضي عياض، وحسنه الشبكي، وصححه ابن حجر الهيثمي، وضعفه الامام النووي. رضي الله عنهم اجمعين. هه ره که سی زیارتهی گورمهک بکا من له لای خواشه فاعهتی بو نه کهم تالی ی بیوری. (۱)

جا پیش هه موشتیک، دوورمهکات (تحية المسجد) بکه، ئینجا رووبکه لای گوری پیروزی پیغمبهر ﴿ﷺ﴾، پشتت له قبيله و، بلی (السلام عليك يا رسول الله) ﴿ﷺ﴾ (عن ابی هريرة رضي الله عنه: عن النبي ﴿ﷺ﴾: ما من أحد يسلم على الأرد الله على روعي حتى أزد عليه السلام) رواه البيهقي وأبو داود بسند صالح، هه ره که سی سه لام لی بکا، خوای گه وره گوفتارمهک ته داته وه، تاوه لای سه لامی ته دمه وه. ئینجا هه نکاویک به ره راسته برۆ سه لام له ئیمامی (أبو بكر) بکه. ئینجا هه نکاویکی تر به ره راسته برۆ و سه لام له ئیمامی (عمر) بکه چونکه هه ردو وکیان له و ژوورهدا نیژراون که پیغمبهری ﴿ﷺ﴾ تیدا نیژراوه. به لام ناگادار به: دروست نیه دارو دیواری گورماچ بکه ی و دهستی پیدابینی.

(۱) لهرهدا چهند موسولمانیک رمخنه بیان هه بوو، چونکه (حدیث) ی بیهیز (ضعیف) م هیناره، ئینجا بو وه لام داناره نه م زانسته نه خمه بهرچاو:

له (علوم الحدیث) دا (قاعدة) به: نه گه (سند) ی (حدیث) يك (ضعیف) بوو، به لام (متن) ی حدیسه که له گه ل (متن) ی حدیسیکی تری (صحیح) تیکی نه کردموه: نه م حدیسه (صحیح) ه نه بیته (شاهد) ی حدیسه که ی (ضعیف) و بیهیزی به که ی لا نه باو، نه بیته (حسن لغویه) و، به کاردی و مکو حدیسی (حسن لذاته)، بو وینه: نه م حدیسه ی زیارتهی گوری پیغمبهر ﴿ﷺ﴾ له لای (نواری) به (ضعیف) داناره، له لای (شکی) و (ابن حجر) به (صحیح) یان به (حسن لغویه) داناره: چونکه پیغمبهر ﴿ﷺ﴾ نه فرموی: كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ فَزُورُهَا فَلَانْهَا تَذَكَّرُ الآخِرَةَ رواه مسلم، له سهو پیش زیارتهی گورمهکانم له ئیوه قه دهغه کردبوو، ئیستا زیارمتیان بکن چونکه قیامه تان دینته وه یاد، هه ره ها نه فرموی: (شفاعتی لأهل القبائر من أمي) رواه الترمذی و ابو داود، شفاعهتی من له روژی قیامت: بو تاوانباره گه ره کانه له نومتهی خوم، که واته (متن) ی نه م دوو حدیسه و، (متن) ی حدیسه که ی زیارتهی گوری پیغمبهر ﴿ﷺ﴾ تیکیان کردموه، واته زیارتهی گوری گشت موسولمانیک خیره، به لام می گوری پیغمبهر ﴿ﷺ﴾ خیرتمو، هه موو گونا هباریکی موسولمان شفاعهتی بو نه کری، به لام نه وه ی زیارتهی گوری پیغمبهری ﴿ﷺ﴾ کردبێ: شفاعهتیکی تاییهتی بو نه کاه که را بوو: (متن) نه م دوو حدیسه له ناو (متن) ی حدیسه که ی تر دا کوکراوته مو، نه م جو ره حدیسه نه ش له کتیبه کانی تایینی دا جگه له (بخاری) و (مسلم) زوین و، به کاردین، ئینجا نه وش بزانه: ئیمام (احمد) نه فرموی: حدیسی (ضعیف) به کاردی به م ره جی دژایهتی نه بی، واته: له گه ل (قران) و (حدیث) ی (صحیح)، جا تکایه له م زانسته ناگادار به ئینجا رمخه بکه. دانره.

(باشكۆ) بزانه: له (شرح جوهره التوحيد) دا ئەفەرموی: ــ منالەكانی موسولمانان بە ئیماندار دانه‌ندرین له دونیادا، هەر چەند شادەش نەهینن بە درێژیی تەمەنیان، بەلام: هەر كەسێك داواي شادە هینانی ئی بکریو، بەهوی رقه‌کاری شادەنەهینی: ئەو بە کافر دا ئەندری له دونیاو، قیامەت.

جا ئەگونجی ئەمەیان مەبەستی ئیمامی (نواوی) بی، که له (شرح مسلم) دا ئەفەرموی: زانایان یە کدەنگن: که هەر کەسێك بەزوبان شادەنەهینی: ئەو بە یە کجاری له دۆزەخ دا ئەمینیتەو. کەوا بوو: هەر کەسێك نەزادی بگاتە باوکیکی موسولمان، یان دایکیکی موسولمان، یان شادە ی هینا، وەهاوبەشی بو خوا دانەتاو، نە بەزوبان و، نە بە کردەو کوفری نە کرد: ئەو موسولمانەو، بەگو ناهەکانی تر کافر نابی، هەر چەند چوار روکنەکانی تری ئیسلامیش جی بە جی نەکا، بەو مەرجە ی گوناھە کە بە حەلال دانەنی، کەوا بوو: ئەم جوړه گوناھبارە بە موسولمانیکی (فاسق) ناو ئەبری.

(عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مِنْ أَصْلِ الْأَيَّانِ الْكَفَّ عَمَّنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نُكْفِرُهُ بِذَنْبٍ، وَلَا نُخْرِجُهُ مِنَ الْأِسْلَامِ بِعَمَلٍ) رواه ابو داود .

واتە: یە کیک له بناغە ی ئیمان واز هینانە لەو کەسە ی شادە ی هیناوه، بە هیچ گوناھێك کافری نە کەین و، بە هیچ کردەو مەیک له جوغزی ئیسلام دەری نە کەین. جا ئەگەر هاتو ئەم گوناھبارە تۆبە ی نە کردو، بە ئیمانەو مرد: ئەو بریار دان له دەست خودایە، ئەگەر حەزیکا سزای ئەدا، وە ئەگەر حەز بکا ئی خوش ئەبی هەر وەك فەرمویەتی (إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ) ٤٨ (النساء) خوای گەورە لەو خوش نابی کە هاوبەشی بو دابندری وە گوناھەکانی بەرەوخوار تر خوش ئەبی، لەو کەسە خوش ئەبی کە خۆی حەز بکا. (ئاگاداری) هەر گوناھێك ببیتە نیشانە ی کەم بایەخی بە ئاین، جا له دونیا سزای بو دا نرابی، یان هەر پەشە ی قیامەتی لە سەر هاتبی، یان لە عەت، یان غەزەبی خوا، ئەمانە گشتی گوناھ ی گەورە نە جگە له مانەش گوناھ ی بچوکن.

ئینجا بزانه: هەموو گوناھێك بە تۆبە کردن لانه جی و خوالی خوش ئەبی ئەگەر مەرجەکانی تۆبە بیتە جی، خوای گەورە فەرمویەتی (وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى) ٨٢ (طه) واتە: بیکومان من زۆر لەو کەسە خوش ئەبم کە تۆبە ئەکا، باوەردینی، کردەو ی چاک ئەکا و ئینجا لە سەر رێگە ی راست ئەمینیتەو.

هەر وەها گوناھ ی بچو کە پەيوەندی بە ئادەمیزادەو نەبی: بە چاکە کردنیش لانه جی، خوای گەورە فەرمویەتی (إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُدْهِنُ السَّيِّئَاتِ) ١١٥ (هود) بیکومان

چاکه کان خراپه کان لانه بن، جا بزانه: ئەو خراپانهی په یومندی به ئاده میزادهوه ههیه، مەرجه: ئەبێ خاوێن مافه که رازی بکری، ههروهک له (تۆلهی روژی دوایی دا) باسی ئەکەین.

ههروهها مەرجه: بۆ قبول بوونی تۆبهی (کافر) ئەبێ شاده بێنی، له کوفره کهی په شیمان بێتهوه، خوای گهوره فهرمویهتی (قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا اِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ) ۲۸ (الانفال) به کافرهکان بێ: ئەگەر واز له کوفر بێنن و موسولمان ببن، له رابوردویان خوش ئەبێ.

ههروهها به به لاو، موسیبهتی دونیاش گوناه لانه چن (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ). مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ، وَلَا وَصْبٍ، وَلَا هَمٍّ وَلَا حَزَنٍ، وَلَا غَمٍّ، حَتَّى الشُّوْكَ يُشَاكِهَهَا إِلَّا كَفَرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ) رواه البخاری ومسلم. ههرجی تووشی موسولمان ئەبێ، له ماندوویی و نه خوشی و دهردی، غم و خهفەت و، ئازارو، دلتهنگی، تا درکیکیش بچه قێته لاشه ی: به هوێ ئەوانه خوای گهوره ههیهکانی دا نه پووشی.

« باسی روکنی نیمان »

نیمان پیک هاتوو له م شەش بەشانه ● باومر به خوداو، مه لایکه تانه لهگهڵ کتیبی خواو، ههموو پیغمبهر ● روژی دوایی، هه م قهزاو قه دهر مهر کەس بهوشه شه باومری نه بی ● یان به یهکیکیان: ئەو کافر ئەبێ

نیمان باومری ناودله بهوشه ش روکنانهی باسیان ئەکەین، بهو مەرجهی به زوبانی ش ههردوو وشه ی شاده بێ (عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ) قَالَ: الْآيَاتُ أَنْ تَوَمَّنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتَوَمَّنَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ) رواه البخاری و مسلم، واللفظ له، واته: نیمان ئەوهیه باوهرت هه بی به خواو، مه لایکه ی خواو، کتیبهکانی خواو، پیغمبهرانی خواو، روژی دواییو، قهزاو قه دهر. جاله م شەش روکنانه پینجیان بهیه کهوه له م نایاته پیروزه دا گوتراو ن که خوا ئەفه رموی (وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ) ۱۷۷ (البقرة) وه روکنی شه شه م له م نایه ته دا گوتراوه (إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدْرِ) ۴۹ (القمر) که وابوو: هه ر که سیک باومری به روکنیک له م روکنانه نه بی کافره.

« ناگاداری »

ئیمان به کردهوی چاک زیاد ئه بیو، به کردهوی خراب دا ئه بهزی، خوای گه وره
 فهرمویه تی (وَإِذَا تَلَّيْتُمْ عَلَيْهِمْ آيَاتَهُ زَادْتُمْ إِيمَانًا) (۲) (الانفال) کاتی ئایه ته کانی
 خویان به سهردا ئه خویندری، ئیمانان زیاد ئه کا.

که وابوو: - کردهوی چاک نیشانهی ئیمانی ته واوه، ههروهک پیغه مبهر ﴿بَعَثَ﴾
 فهرمویه تی: ﴿لَيْسَ الْإِيمَانُ بِالْتَّمَنِّي وَلَا بِالْتَّحَلِّي وَلَكِنْ هُوَ مَا وَقَرَّ فِي الْقَلْبِ وَصَدَقَ
 الْعَمَلُ﴾ رواه ابن النجار والذَّكَلَمِي عن انس رض الله عنه. واته: ئیمان به خورگهیی
 نیه، به جوان کردنی گفتوگوش نیه، به لکو ئیمان ئه و میه له ناودل دا جیکر بیو،
 کردهوی چاکیش نیشانهی راست کردنی بی و بیته هوئی باوهر پینکردن.

« باوهر به خودا »

یهک خودا ههیه ناوی (الله) یه ● خاومنی هیزه ههروا توانایه
 هیچ کاتیک نافوئی، بو رزانی نیه ● بی دایک و باوکهو منالی نیه
 ههر ئه و زیندوو مو هه رگیز نامری ● ده بیسیو، ده بیینی هه رچی بکری
 هه رچی رووبدا، هه رچی روویدا بی ● گشتی دمزانی ئی تی تیکهل نابی
 خاومن گوفتاره بهس دهنگی نیه ● هه رچی بیهوی بهر پیچی نیه
 دروستی کردوین، تا بیبه رستین ● ئه بی بیناسین ئی شی بترسین

روکنی یه که می ئیمان ئه و میه: باوهرت هه بی به هه بوونی خوا، واته: ئه م بوونه وهره
 دروستکه ریکی هه یه ناوی (الله) یه، هه ر ئه و (الله) یهش پهروه ردگاری ئه م
 بوونه وهره یه، هه ر ئه و (الله) یهش خویه تی ئه م بوونه وهره ئه کا، که وابوو: ئه بی
 باوهریشمان هه بی به تاک و ته نیایی خوا، له زات و سیفته و له (رَبُّوبِيَّة) واته:
 پهروه ردگاری و، له (الْوَهِيَّة) واته: خویه تی دا (یه که م) تاک و ته نیایی له زات و سیفته
 واته: زاتیکی به ته نهایه و، هیچ خوای تری له گهل دانیه و، وکو هیچ شتیک نیه، هیچ
 شتیک وکو وی نیه ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ ۱ (الاخلاص) بلی: ئه م خودایه تاک و ته نیایه
 ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾؛ ۱۱ (الشوری) هیچ شتیک وینه ی خوانیه.

ههروهها له سیفه ته کانیشدا، تاک و ته نیایه و، هاو به شی نیه ﴿هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ
 الْقَهَّارُ﴾ ۴ (الزمر) ئه و خویه یه که، دووه می نیه له هیچ سیفه تیکداو، زاله به سه ر
 هه موشتیکا.

دووم) تاك و تهنیایی خوا له په روهردگاری (رُبُوبِيَّة) دا. واته: تهنها خواي گوره هم بوونه وهره ی دروست كړدومو، به تهنها به رپوهی نه باو به تهنها هم خه لکه نه ژیبینی و نه میرنی.

سئ یه م) تاك و تهنیایی خوا له خوا یه تی (الْوَهِيَّة) دا، واته: هر نه و خوا یه په رستراوه (مَعْبُودٌ) و، هر نه و خوا یه دا دهره (حَاكِمٌ) هیچ كه سی تر مافی په رستن (عِبَادَةٌ) و، دا دهروایی (حَاكِمِيَّة) ی نیه، خوا ی گوره فه رمویه تی: ﴿وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا﴾ ۲۷ (الكهف) خوا ی گوره هیچ كه سینك ناكاته هاوبهش له بریارو دا دهروایی خوی. ئینجا بزانه: هم سئ یه مه زور گرنه چونكه زور كهس لیردا رانه زه لی و، نه كه ویته نیو گروهی شه یتان.

حوت سیفه ته كانی «ازلی» (۱)

۱- (الْحَيَاة) زیندویي ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ ۲۵۵ (البقره) جگه له (الله) هیچ خوا یه کی تر نیه و، هر دم زیندوومو نامری و، هه لسورینه ری هم خه لکه یه.

۲- (الْقُدْرَةُ) توا سین ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ۲۰ (البقره) بیگومان خوا توانای كړدن ی هه مو شتیکی هه یه.

۳- (الْإِرَادَةُ) ویستن ﴿فَعَالَ لِمَا يُرِيدُ﴾ ۱۶ (البروج) چی بیهوی نه یكا

۴- (الْعِلْمُ) زانین ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ ۲۹ (البقره) خوا زانایه به هه مو شتیك

۵ و ۶- ﴿السَّمْعُ وَالْبَصَرُ﴾ بیستن و دیتن ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ ۲۰ (الغافر) خوا بیسه رو بینه ره.

(۱) خوا ی گوره نه رموی: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾ واته: ناوه جوان و په روزمکان بو خوا یه، به م ناوه په روزانه ناوی خوا بیتن، ئینجا بزانه: ناوه په روزمکانی خوا - كه له (قرآن) و (حدیث) و (مگر براون - زورن، واته: تهنها نه و نه وهدو نو ناومنین كه له هدیسی (ترمذی) دا گوتراون، به لام له بهر كرنکی تهنها حوت سیفه ته كانی (ازلی) م نویسی له كمال نه وهدا (معتزله) دانیان پیدا ناهینن، دووباره بزانه: سه رجه می ناوه په روزمکانی خوا سئ جورن: یه كم: (اسم الذات) واته: ناوی ذاتی خوا، كه (الله) یه

دووم: (أَسْمَاءُ الصِّفَاتِ) = (صِفَاتُ الذَّاتِ) واته: **نِسْبَةٌ** و **جُزْءٌ** سیفه تانه ی به ذاتی خواوه و مستاون و، لی جود انابنوه، چونكه ناگونجی دژی هم سیفه تانه بو خوا به كاریبن، وكو حوت سیفه ته كانی (ازلی)، كه سه رجه می بوونه وهر نه كرنه وه، دژی هم حوت - كه مردن و، نه زانین و، كه ری و... هت - ناگونجی بو خوا به كاریبن، چونكه ناته واوی له ذاتی خوا رویندا.

سئ یه م: (أَسْمَاءُ الْأَفْعَالِ) = (صِفَاتُ الْأَفْعَالِ) واته: نه و جزه سیفه تانه ی كرداری خوا ی گورهن و، به ذاتی خواوه نه و مستاون و، لی جودا نه بته وه، وكو (رَزَاقٌ) و (الْمُسْرَى) و (الْمُهَيْت) .. هته دژی هم جزه - كه رزق نه دانی كه سینك و ژیاندن، یان نه مراندندی كه سینیك تره - دروسته بو خوا به كاریبن، چونكه هم جزه سیفه تانه له زور (قدرة) و (ارادة) ی خود ای، ناته واوی له ذاتی خوا رویندا. داته ر -

۷- (الکلام) گفتوگویی بنی بیت و بنی دمنگ ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ ۱۶۴ (النساء) خوا قسه‌ی له‌گه‌ل موسی پیغه‌مبه‌رکرد ﷺ بزانه: (قورپان) فرموده‌ی خواجه. هه‌روه‌ها ئه‌و خواجه هه‌ر هه‌بووه و نه‌بوونی نه‌بووه، هه‌ر ئه‌مین‌و کوئیایی نایی ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ﴾ ۳ (الحدید)، ئه‌م سیفه‌تانه به‌رده‌وام سیفه‌تی خوای گه‌وره‌نه‌و، له‌هیچ سیفه‌تیکا هاوبه‌شی نیه، هه‌رومک له‌کرداره‌کانی دا هاوبه‌شی نیه.

جوړه‌کانی «کفر»

(بزانه) دهرباره‌ی باوهر به‌هه‌بوونی خوا، وه به‌خوایه‌تی خوا، ومبه‌تاک و ته‌نیایی خوا، کافرمان چوار جوړن.

یه‌که‌م: کوفری (انگار) ۰ واته: باوهر نه‌بوون به‌هه‌بوونی خوای گه‌وره، وه‌کو کوفری (فرعون) خوای گه‌وره فرمویه‌تی ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ آلِهِ غَيْرِي﴾ ۲۸ (القصص) واته: فرعون گوئی: ئه‌ی خه‌لکینه نه‌مزانویه: ئیوه‌هیچ خواجه‌کتان هه‌بی جگه له‌من. که‌وابوو: کوفری (مارکسی‌هت) له‌م جوړمیه، که له سه‌رده‌می نیستادا بلا‌بوو‌مه‌توه. به‌لام:

به‌زیز (ابو‌الاعلی‌ المودودی) وای روون کردو‌ته‌وه که (فرعون) باوهری به‌هه‌بوونی خوا هه‌بوو، به‌لام دانی پیانه‌هیناوه، بوئی کافر بوو. نایه‌ته‌که‌ش وا ئه‌گه‌یه‌نی.

دوهم: کوفری (إبائ) واته: رقه‌کاری، دان نه‌هینان به‌خوایه‌تی خوا، هه‌رچه‌ند باوهریشی به‌هه‌بوونی خوا، به‌په‌رومردگاریه‌تی خوا هه‌بی، وه‌کو کوفری (شه‌یتان) خوای گه‌وره فرمویه‌تی ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ ۳۴ (البقرة)

ئو‌کاته‌ی به‌مه‌لائیکه‌تانمان گوت: سوجه‌ بو‌ئادم ببه‌ن، سوجه‌میان برد، ته‌نھا شه‌یتان سوجه‌ی نه‌بردو، دانی نه‌هینا به‌دادره‌وایی خوا، خوئی به‌زل زانی، بووه یه‌کیک له‌کافرمان.

جا بزانه: به‌لگه له‌سه‌ر باوهری شه‌یتان به‌هه‌بوونی خوا، به‌په‌رومردگاریه‌تی خوا، ئه‌م نایه‌ته‌یه ﴿خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾ ۱۲ (الاعراف) واته: خواجه تو‌منت له‌تاگر دروست کردوو، ئا دهمیش له‌قور دروست کردوه. که‌وابوو: شه‌یتان له‌به‌ر ئه‌وه کافره، چونکه دانی نه‌هینا به‌دادره‌وایی فرمانره‌وایی خوای گه‌وره، رمخنه‌ی له‌یاسای خوا گرت. (جا بزانه) کوفری (دیمقراطیه) و (اشتراکیه) و (ماسونیه) گشتیان وه‌کو کوفری شه‌یتانه! چونکه ئه‌زنان خوا هه‌یه، به‌لام دان ناهینن به‌دادپه‌روه‌ری و دادره‌وایی خوای گه‌وره، یاسایه‌که‌ی به‌راست نازانن.

(عن عدی ابن حاتم رضي الله عنه قال: آتيت النبي ﷺ وسيمعته يقرأ ﴿اتخذوا
أخبارهم ورهبانهم أرباباً من دون الله﴾ ۳۱ (التوبة) قال: أما انهم لم يعبدوهم
ولكنهم كانوا إذا أحلوا لهم شيئاً استحلوه وإذا حرموا عليهم شيئاً حرموه) ﴿

رواه أحمد والترمذی، واصله. عدهی نهی؛ چومه لای پیغمبر ﷺ گویم
لی بی بو، نه نایه تهی نه خویند مه، که خوائه فه رموی: جووه کان و دیانه کان جگه له
خودا، مالله کانی خویمان و قه شه کانی خویمان = (زانا نایینه کانیان) کردونه ته خودا،
ئینجا پیغمبر ﷺ فه رموی: خو ئه وان نه یانیه رستون، به لام شوین یاسا
ده سترکدی نه وان که وتوون، نه که رشتیکیان بو حه لال بکن به حه لالی نه زانن وه نه که
لی یان حه رام بکن به حه رامی نه زانن. که وابوو: نه نایهت وجه دیسه ناموژگاری و
هه رمشیه بو موسولمانان یاکو له خوا بترسین و، وهکو جوله که و دیانه کان شوین
یاسای ده سترکد نه که ون، چونکه جگه له خوا، که سی تر مافی حه رام کردن و حه لال
کردنی نیه. (۱).

(سی یه م): کوفری (إشراك) واته: هاویهش دانان بو خوا، له داد بره وایی دا، یان له
په رستن دا، یان له یه کی که له سیفه ته کان ی دا، جا هه ر که سی هاویهش بو خوا دابنی؛
کافره، هه ر چند باوه ریشی به هه بوونی خوا، په روه ردگاری تهی خوا هه بی، وهکو

(۱) به داخه وه: زور له موسولمانان - به نایه تی نه وانه ی خو به زانا دانه ئین - بانگه وازی بو (دیمقراطیه) نه که ن و،
پشتگیشی لی نه که ن و، نه لئین: (دیمقراطیه) دژ به نیلام نیو، نیلام به خوی (دیمقراطی) به، له کاتی که دا نه زانن:
که (شه بتان) بونی (لغته ی) لیکرا چونکه ره خنی له یاسای خوا گرت و گوئی:
﴿أَسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا﴾ الاسراء (۶۱) چون سوچده بو که سیک (تادم) به م که له قور درست کردوه؟ ئینجا به م
ره خته به خوی گه وری به لینه زان و به هه له دا چو دا ناو، گوئی: ﴿أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ﴾ الاعراف (۱۲) من له تادم باشتم.
ئینجا سیسه می (دیمقراطی) ش وهکو (شه بتان) ره خته له یاسای خوا نه گرت و، نه لی: چون دهستی دژ بری و؟ زینا که ردار
کاری بکری و؟ ریگر له سیداره بدری؟ .. هتد، وه خوی گه وری به لینه زان و به هه له دا چو دانه ئین و، نه لی: پیوسته گه ل
به خوی نویسه ری خوی هه لیزیری و، تا کو له (برلمان) یاسای ده سترکدیان بو دابنن هه ر چند به پیچه وانه ی یاسای
خوداش بی، جا نه م (برلمانی) یانهش به وشه ی سه رفوزو بن ئالوز له ژیر دروشمی مافی مروف و، مساق چاره نووسی
گه ل ومافی نافره ته نه م خه لکه یان به نه ج کردوه، بنیان نه لئین: نیسلامه تی کونه په رستی یو، یاسای نیسلام سته مکارو،
ناته و اوو، دژ به نه ته وایه تی به، که وابوو: نیمه ی روشندیر یاسا به کی باشتر له یاسای نیسلامتان بو دانه ئین و، له م کونه
په رستی به ریگارتان نه که یین.

جا نیمه ی موسلمان لیان نه برسین: ﴿أَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمْ اللَّهُ﴾ البقرة (۱۴۰) نایا نیوه باشتر نه زانن یان خودا؟ نیوه به نه نیوی
ترن یان خوا؟ ئینجا نابی لیان برتسین و، بنیان نه لئین: ﴿فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ النحل
(۷۴) هاو وینه بو خودا معنن، چونکه خوا نه زانن و نیوه نازانن، که وابوو: نیمه ش شوین نهو یاسا به نه که یین: که له لای
خوی گه وری (جبرائیل) ی نیمین بو پیغمبره ری نه مینی ﷺ هینا ووه، شوین نهو یاسا به ناکه وین: که نیوه ی نویژ
نه که رو، شه را خور دابنه ئین، نیمه نه بیینه به نه ی خوی گه وری نایینه به نه دی نیوه ی نه قام. دانه ر .

(قورمیشی) یه کانی (مه ککه)؟ چونکه هاوبه شیان بو خوا دانا بووه خوی گه وره به کافری دانان و، پیغمبر صلی الله علیه وسلم جهنگی له گه ل کردن.

﴿عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: مرّض أبو طالب، فجاتته قریش وشكوا النبي ﷺ﴾ فقال أبو طالب: يا ابن أخي ما تريد من قومك؟ فقال: أريد منهم كلمة واحدة يا عم، يقولوا: لا إله إلا الله فقالوا: لها واحد؟ ما سمعنا بهذا في الملة الآخرة إن هذا إلا اختلاف، فنزل فيهم سورة ﴿ص﴾ إلى قوله: إن هذا إلا اختلاف﴾ رواه الترمذی. (قورمیشی) یه کان هاتنه لای (نه بو تالیب) ی مامی پیغمبر ﷺ شکایه تیان له پیغمبر کرد، جا (نه بو تالیب) گوئی: بران تو چیت له گه له که ی خوت نه وی؟ پیغمبر ﷺ فرموی: تنها یهک وشه م لیان نه وی، نه ی مامه، با بلین: (لا إله إلا الله) جگه له (الله) هیچ خویه کی تر نیه، که دادومر بی و، بیه رستری، جا قورمیشی یه کان گوئیان: یهک خوا به تنها دادومرو، په رستراو بی؟ نه ومان نه بیستوه له نایینی (عیسا پیغمبر) ﷺ. نه مه دانانی خوته، چون یهک خوا نه توانی کاروباری نه م خه لکه به ریو به بیا، نینجا دهر باره ی نه م روداوه سورمهی (ص) هاته خوارموه تا (الا اختلاف)

به لگه له سه ر باوهری (قورمیشی) یه کان به هه یونی خواو، به په روه ردگاریه تی خوا، نه م نایاته یه ﴿وَلَيْسَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لِيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ ۲۵ (لقمان) نه گه ر لیان بیرسی کی ناسمان و، زهمینی دروست کردوه؟ له وه لاما نه لین: خوا دروستی کردون.

هه روه ها به لگه له سه ر خوا په رستی (قورمیشی) یه کان به هاوبه ش، نه م نایه ته یه ﴿مَا تَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ ۳ (الزمر) نيمه له بهر هیچ هویهک نه م بتانه ناپه رستین، تنها بو نه وه نه بی تا له خوامان نزیک بکه نه وه. جا بزانه: هه ر که سی وا تینگه که جگه له خه دا شتیکی تری کاریگه ر هه یه و کار نه کاته سه ر جموجولی نه م بونه وهره، یان نه خوش چاک نه کاته وه، یان شایانی په رستنه و، نه زرو، پوژووی بو بکا نه مه ش وکو قورمیشی یه کان کافره.

نینجا بزانه: نه و مروقه (علمانی) یانه ی نه لین: یاسای نیسلام هه مه لایه ن نیه و، به تنها چاره سه ری نه م خه لکه ناکاو، پیویسته یاسای ده سترک ردیشی له گه لدا بی: کوفری نه وانه ش وکو کوفری (قورمیشی) یه کانه، چونکه خوی گه وره فرمویه تی: ﴿إِنَّ الْحُكْمَ أَلَيْلَهُ أَمْرًا لَا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾ ۴۰ یوسف، دارموی (حاکمیته) تنها مافی خویه فرمانی داوه: جگه له وی که سی تر نه په رستن و، به دادومر (حاکم) ی داننه نین به وه نایینی راسته قینه یه،

(چوارم) کوفری (نفاق) دوورویی، واته: مروقی (مُناقِق) به زوبان شاده بیئی، و، بلی: موسولمانم و، باوهرم ههیه، (به لآم له راستی دا به دل باوهری نه بی، جا ئەم جوړه کوفره به زوری له و که سانه روو ئەدا که له خانە ی ئیسلام دا نیشته جین، تا کو بتوانن له گه ل موسولمانان ژیان به رنه سەر، خوای گوره ئە فەرموی (وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا) ۸- البقرة، هندی کس هه نه ئەلین: باوهرمان به خواو به روژی، وایی ههیه به لآم له راستی دا، سیاوهردارین، فیل له خواو موسولمانان ئە کەن.

« ناگاداری »

یاسای ئیسلام له قورئان و حەدیی پیغه مبهەر ﷺ وەرگێراوه، هه روک له باسی قورئان روونی ئە کهینه و عجا هه ر که سیک به م یاسایه رهفتار بکا: دیاره خوای گه وری به دادوهر (حاکم) ناسیوه. به لآم ئە گه ر باوهری به یه کیک له روکنه کانی ئیمان و ئیسلام نه بوو، یان گالته ی به روکنیک له م روکنانه کرد، یان به زوبان، یان به کردوهه (کُفْر) یکی کرد: ئەوه به (کافر) دا ئەندری هه روک باسمان کرد.

« ۲ » باسی باوهر به فریشته ی خوا « ملائکه »

باوهرت هه بی، برای موسلمان	به فریشته ی خوا له ئەرزو ئاسمان
بی خهو و خواردن، نه نیرن نه مین	له خوا به رستی هه یج کات ناحه سین
یه کیان (جبرائیل) بو و محی هینان	هه روا (میکائیل) بو رزق و باران
به وه ی روح کیشه ئەلین (عزرائیل)	بو دونیا تیک دان بلی (اسرافیل)
(منکر) و (نکیر) له ناو گوپی تار.	دوو له راسته و چه پ، ئەنوسن کردار
جگه له وان ههش فریشته زورن	هه ر خوا ئەزانی ئەوان چه ند جوړن

(عن عائشه رض الله عنها: قال النبي ﷺ: خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ) رواه مسلم، واته: فریشته له رونای دروست کران، ئینجا بزانه: فریشته توانیان ههیه خویان بیننه سەر هه موو وینه یه کی جوان، توانای هه موو کاریکیان ههیه، نه نیرن نه مین، خهو، خواردنیان نیه، کاروباری ئەم بوونه وهره هه لسه سورینن، خوای گه وره فەرمویه تی: ﴿فَالْمُدْبِرَاتِ أَمْرًا﴾ (النازعات) سویند به و فریشته نه ی کاروبار به ریه ئە بهن، جا هه رچی بیکن به فرمانی خوایه و، له فرمانی خوا دهرناچن ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ ۶ (التحریم) ئینجا بزانه: گه وری فریشته کان سینه.

یه که م:-- (جبرائیل) وحی بو پیغمبران دینی (دوهم) میکائیل) دابهش کردنی
 رزق و بارانی له دهسته ﴿عن ابن عباس رضي الله عنهما أن اليهود سألو النبي
 ﷺ: من صاحبك؟ قال: جبريل، قالوا: جبريل؟ ذاك ينزل بالحرب والعذاب
 عدونا، لو...، ميكائيل الذي ينزل بالرحمة والنبات والقطر لكان خيراً فنزلت:
 قل من كان عدواً لجبريل فإنه نزله على قلبك بأذن الله﴾ (البقرة) رواه احمد والترمذي
 جوله که پرسایاریان له پیغمبر ﴿ﷺ﴾ کرد. نایا:

کتی (وحی) بو تو دینی؟ فه رموی: جوبرائیل، گوئیان: جوبرائیل دوژمنی نیمه یه
 چونکه جهنگ و نازار دینیته خوار، نه گهر گوئیاته. میکائیل بوم دینی، نه وه باش بوو،
 چونکه نه مه خیروخوشی و باران دینیته خوار، ئینجا نایه تی (قل من كان عدواً لجبريل)
 هاته خوارموه واته: هه ر که سی دوژمنی جوبرائیل بی، بینگومان نه و قوبرائی بو تو
 هیناوه، به ئیزن خوا.

سی یه م: (اسرافیل) فوله قوچه که نه کاو، دونیا ویران نه کا (عن ابي سعيد: قال
 النبي ﷺ: كيف أنعم؟ وصاحب القرن قد التقم القرن واستمع الأذن متى يؤمر
 بالتفخ فيفخ) رواه الترمذي، پیغمبر ﴿ﷺ﴾ فه رموی: چون خوشی بینیم؟ وا
 خاومن قوچه که (اسرافیل) قوچه که سی خستوته ده می، چاوهروانی فه رمانی خواجه تا
 فوی لی بکا، دونیا ویران بکا.

ههروه ها (مَلِكِ الْمَوْتِ) که پنی نه لین (عزرائیل) گیانی خه لک دهردینی ﴿خوای
 گه وره فه رمویه تی: ﴿قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَلِكُ الْمَوْتِ الَّذِي - وَكَلَّ بِكُمْ﴾ (السجدة) بی:
 فریشته سی مردن گیانی ئیوه وه نه گری.

ههروه ها (مُنْكَرٌ وَنَكِيرٌ) پرسایار له مردوو نه کهن، (له باسی روژی دواپی روونی
 نه کهینه وه) ههروه ها دوو فریشته سی تر پییان نه گوتری (الکرام الکاتبین) کردموه گوته سی
 ئاده میزاد نه نویسن، خوای گه وره فه رمویه تی ﴿عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ﴾ ۱۷
 (ق) یه گیان له راسته دانیشتوووه، یه که له چه یه.

جا بزانه: فریشته سی لای راسته چاکه نه نویسی و فه رمانهروایه به سه ر فریشته سی لای
 چه یه، که خرابه نه نویسی، واته تا فه رمانی بی نه کا، ناتوانی خرابه که بنوسی. ههروه ها
 نوزده فریشته سی تر کارگیری دوزمخن، پییان نه گوتری (رَبَّانِيَّةٌ) گه وره که یان ناوی
 (مَالِكٌ) ه خوای گه وره فه رمویه تی (عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشْرَ) ۳۰ (المدثر) نوزده فریشته له سه ر
 دوزه خن. ههروه ها هه شت فریشته سی تر، هه لگری (عه رشی) خودان، خوای گه وره
 فه رمویه تی ﴿وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ﴾ ۱۷ (الحاقة) له روژی
 قیامت هه شت فریشته عه رشی خوا هه لنگرن.

هرومها دوو فریشته‌ی تریش له گه‌ل هه‌ر گیانله‌یه‌ریک دان و، به‌رمو دادگای مه‌حشر ئه‌یه‌ن، خوای گه‌وره‌ه‌رمویه‌تی ﴿وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ﴾ ۲۱ (ق) هه‌ر گیانله‌به‌ریک هه‌یه‌دینه مه‌حشر فریشته‌یه‌ک لای نه‌خوری و، به‌کیکی تر شاهیدی له‌سه‌ر ئه‌دا. جگه له‌مانه‌ش، فریشته زورن و، کاری جورا‌و جوریان دراوته ده‌ست، خوای گه‌وره‌ه‌رمویه‌تی ﴿وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾ ۲۱ (المدثر) ته‌نها خوا ئه‌زانی، له‌شکری خو‌ی چه‌نده، واته فریشته چه‌نده.

« باسی جنوکه - الجن »

جنوکه: چینیکن خوای گه‌وره له بلنیه‌ی ناگر دروستی کردون، خوای گه‌وره‌ه‌رمویه‌تی ﴿وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ﴾ ه (الرحمن) واته خوا جنوکه‌ی له بلنیه‌ی ناگر دروست کردون، جنوکه نیرو می‌یان هه‌یه‌و، ئه‌وانیش وه‌کو ئاده‌میزاد فه‌رمانی خوا به‌رستی‌یان پی‌کراوه، خوای گه‌وره‌ه‌رمویه‌تی ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ ۵۶ (الذاریات) واته من جنوکه‌و ئاده‌میزادم ته‌نها بو ئه‌وه دروست کردون تا‌کو بمپه‌رستن، که‌وابوو، ئه‌وانیش کافرو موسولمانیان هه‌یه، هه‌ر له (مه‌ککه‌ی) پی‌روز چینیکیان هاتنه خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﴿يَسْمَعُونَ﴾ گوئی‌یان له قورئان گرت و موسلمان بورن، (بروانه ته‌فسیری (سورة الجن)، وه (إبليس) واته: شه‌یتان له جنوکه کافره‌کانه. جا هه‌رچی کافره‌کانن به له‌شکری شه‌یتان ئه‌ناسرین و، به‌ناگری دوزه‌خ سزا ئه‌درین. خوای گه‌وره‌ه‌رمویه‌تی ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ ۱۲ (السجدة) واته: بریارم داوه دوزه‌خ پر ئه‌که‌م له جنوکه‌و، ئاده‌میزاد.

« ناگاداری »

ئه‌گونجی: فریشته‌و جنوکه له سه‌ر وینه‌ی (خو گوریودا) بدیترین. هه‌روه‌ک له هه‌دیسی (جبرائیل) دا هاتوو: که سه‌حابه (جبرائیل) یان دیتوو: وه له هه‌دیسی (ایة الکرسی) دا هاتوو: که (ابو هریره) شه‌یقانی دیتوو، به‌لام له‌سه‌ر وینه‌ی راسته‌قینه‌ی خو‌یان جگه له پیغه‌مبه‌ران هه‌یج که‌سینک نایانبینی. بروانه (البخاری و مسلم)، ئه‌ینجا بزانه: به‌بئی وستی خوا، جنوکه ناتوانن زیان له هه‌یج که‌سینک بده‌ن که‌وابوو: (ایة الکرسی) بخوینه‌و، لینیان مه‌ترسه، چونکه ناتوانن نزیکت که‌ون، بروانه (البخاری و مسلم).

۳ = باوهر به کتیبی خوا

راستن، که هاتوون بو پیغه مبهران	ئهو (کتوبانه‌ی) فهموده‌ی خودان
(زَبُورِی داود (انجیل) ی عیسی	(صُحُف) ی ابراهیم (تَوْرَة) ی موسی
وانه محمد ﷺ * سهرداری به شهر	ههروه‌ها (قرآن) له بو پیغه مبههر
بیکار بوون ئهوان گشتی به جاری	لهو کاته‌ی قورئان هاتووته خواری
سمدو چواردمیه، نه‌ی برای دلسوز	سورمه‌کانی قورئانی بیروز
زور خوشه‌ویسته لای خودای (منان)	ههر کس بخوینی سی جوزوی قورئان

ئهبی باوهرمان هه‌بی که خوی گه‌وره چند کتیبیکی بو چند پیغه مبه‌ریک ناردوه ﴿صُحُف﴾ اجمعی. تا کوره‌فتاری پی بکن، ژماره‌یان (۱۰۴) کتیبه له‌وانه ده (صُحُف) بو (ابراهیم) پیغه مبه‌هر، (تَوْرَة) بو (موسی) پیغه مبه‌هر، (زَبُور) بو (داود) پیغه مبه‌هر (انجیل) بو (عیسی) پیغه مبه‌هر (قرآن) بو پیغه مبه‌ری نیسلام هه‌زرمته (محمد) ﴿صُحُف﴾ اجمعی. جا بزانه: به هاتنی قورئانی بیروز، ئه‌م کتیبانه گشتیان له کار که‌وتن.

سهره‌رای ئه‌مه‌ش زانایانی جوله‌که‌و دیانه‌کان ده‌ستکاری ﴿تَوْرَة﴾ و ﴿انجیل﴾ یان کسردو، گو‌رینیان، به‌لام کس ناتوانی ده‌ستکاری قورئان بکات چونکه قورئان ﴿مُعْجَزَة﴾ ی به‌رده‌وامی پیغه مبه‌ره ﴿صُحُف﴾ که‌وا بوو: هه‌روه‌ک خوی ئه‌مینته‌وه هه‌تا هه‌تایه، خوی گه‌وره فهمویه‌تی (اَنَا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ) ۹ (الحجر) ئیمه قورئانمان ناردوته خوارموه، ئیمه‌ش پاریزمیری قورئانین.

« تونافه‌کانی هاتنه خواره‌وه‌ی قورئان »

بزانه، جگه له قورئانی بیروز ئه‌م کتیبانه به تیکرای هاتونه‌ته خواره‌وه به‌لام قورئانی بیروز به دوو توناف هاتوته خوار: تونافی به‌که‌م، له ﴿الْبَلَوُ الْمُحْضُوتُ﴾ وه، به تیکرای هینراوه‌ته ناسمانی دودیا، ئه‌م تونافه له شه‌وی ئیمه‌ القدر بوو، خوی گه‌وره فهمویه‌تی: (اَنَا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ) ئیمه قورئانمان ناردوته خوارموه له شه‌وی قدر (ليلة القدر).

• وعن ابن عباس رض الله عنهما: أنزل القرآن جملة واحدة حتى وضع في بيت العزة في ساء الدنيا فجعل جبريل ينزل به على النبي ﷺ رواه الطبرانی والحاكم، قورئانی بیروز به تیکرای ناردرایه خواره‌وه، تاله (بَيِّنَاتٍ الْبُرْهَانِ) داندره، که له ناسمانی

دونيایه، ئینجا (جبرائیل) له ویوه دمستی پێ کردو و بهش بهش بو پیغه مبهری ﴿﴾ هینا خواروه.

قوتیای دووم: له ئاسمانی دونیایه، هینرا خواروه بو پیغه مبهر ﴿﴾ ئەم قوتیایه له (۱۷) ی مانگی رهمه زان دمستی پێ کردو، به ماوهی (۲۳) سال کوتایى هات، خوای گوره فه رمویه تی ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ ۱۸۵ (البقرة) واته: مانگی رهمه زان ئەو مانگه یه که قورئانی تیدا هاتوته خواروه. (جا بزانه) ئەو روزه روژی دووشه ممه بوو، بهرامبهر (۱) شوپاتی سالی (۶۱۰) ی زاینی بوو، له و کاته پیغه مبهر ﴿﴾ له ئەشکهوتی (جرا) بوو، که له لای سه رهوهی (مکه) یه، به کهم جار. (جبرائیل) سوپه تی ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ تا ئە کاته ﴿مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ هینایه خواروه ئینجا (جبرائیل) سوپه تی سوپه تی، ئایه تی ئایه تی، به گوێره ی روداو، پتویست بو پیغه مبهری ﴿﴾ ئە هینا خواروه، شوینی ئایه تی، سوپه تی بو دیار ئە کرد به و شیوه یی له (اللُّوحُ الْمَحْفُوظُ) دانوسراوه، پیغه مبه ریش ﴿﴾ به سه حابه کانی رانه گه یاند، جا هر به و شیوه یه ش به ئیمه گه یشتوه، ئینجا به ماوه ی (۲۳) سال کوتایى هات، ژماره ی سوپه ته کانی بووه (۱۱۴) سوپه تی، وه ژماره ی ئایه ته کانی گه یشته (۶۶۱۶) ئایه تی ههروهک (ابن عباس) فه رمویه تی، وه ئاخیر سوپه تی که هاتوته خواروه سوپه تی ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ﴾ بوو، وه ئاخیر ئایه تی ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ﴾ بوو، ۲۸۱ (البقرة).

ئینجا که پیغه مبهر ﴿﴾ وه فاتی کرد، ئەم قورئانه گشتی له سینهی سه حابه کان دا پارێزرا بوو، له بهردو، پیسته، ئیسقان دا نوسرا بووه، ئینجا له دوا ی ویش ئیمامی (عثمان) رضی الله عنه شهه ش دانهی تری له سه ر نوسیه وه، به سه ر ولاتانی ئیسلامی دابه شی کردن ئەم شه شان ه پێیان ئە گو تری (الْمَصْحُفُ الْأَمَامُ) یان (الْمَصْحُفُ الْعُمَانِي) که وابوو: باوه رمان وایه ئەو قورئانه ی له (اللُّوحُ الْمَحْفُوظُ) دا نوسراوه، (جبرائیل) بو پیغه مبهری هیناوه، به بی هیچ گو رانیك وا له به رده ست ئیمه دایه.

« قورئان به رنامه ی زیانه »

بیرو باوه رمان وایه: ئەو خودایه ی ئەم خه لکه ی دروست کردوه، ئە بی هه ر ئە ویش کاروباری ئەم خه لکه به ر نیوه بیا، که وابوو هه ر ئەو خوایه ش ئە زانی کام یاسا باشه، ره فتهاری پێ بکری؟ جا له بهر ئەوه خوای گوره هه ر پیغه مبه ریکی نارده ی، یاسای زیانیشی بو نارده، تا به نارده ی چه زمه تی محمد ﴿﴾ کوتایى نارده ی پیغه مبه رانی

هیناو، قورئانی پیروزی بو نارد، تاکو ئەم خەلکە بیکاتە بەرنامەیی ژیاڵە و رەفتاری
پێ بکات

خوای گەورە فەرمویەتی ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا
أَرَاكَ اللَّهُ﴾ ۱۰۰ (النساء) واتە: ئێمە قورئانمان بو تو ناردووە خواریوە تاکو داد لە
نیوان ئەم خەلکە دا بکەیی بەو یاسایەیی خوا پێی ناساندوی. هەر وەها فەرمویەتی
﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ۴۴ (المائدة) واتە: هەر کە سانیکی
بەو یاسایە داد نەکەن، کە خوا ناردویەتیە خواریوە: ئەوانە کافرن ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي تَفْسِيرِ هَذِهِ آيَةِ: مَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ جَاحِدًا بِهِ فَقَدْ كَفَرَ وَمَنْ
أَقْرَبُهُ وَلَمْ يَحْكَمْ فَهُوَ ظَالِمٌ فَاسِقٌ﴾ رواه ابن جرير (ابن عباس) فەرمویەتی: تەفسیری
ئەو ئایەتە ئەو هەیە: هەر کەسێ داد بەم قورئانە نەکا، چونکە باوەری پێ نیە، ئەو
کافرە، بەلام ئەگەر باوەری پێی هەبێ، رەفتاری پێ نەکا ئەو (زالم) و (فاسقە)
هەر وەک لە دوو ئایەتە کە ی تەدا، وای فەرموو. کە وایوو: پێویستە گشت کاروباریکی
موسلمانان، ئایینی، ئابوری، کۆمەڵایەتی و خیزان و، جەنگ و سزای تاوانەکان،
گشت حەرام و حەلالیک، بە گوێزەیی یاسای قورئانی پیروزی، کە واتە: ناگونجی و زور
لە راستی دوورە: موسلمانیک بلی: با کاروباری خواپەرستیم بە گوێزەیی یاسای
قورئان بێ، کاروباری تریشم بە گوێزەیی یاسای دەستکردبێ، چونکە بە هۆی ئەم
رەفتارە نالە بارە بوو، خوای گەورە رەمخەنی لە جوووەکان گرت و، فەرموی ﴿أَقْتُمُونِ
بِغَضِّ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِنِعْمِ اللَّهِ إِذْ أَنْزَلَ عَلَيْكُمُ الْقُرْآنَ لِقَوْلِ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنَّا نُنزِلُ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا﴾ ۸۵ (البقرة).

واتە: ئایا باوەر بە پارچە یەکی کتیبی خوادین و، رەفتاری پێ نەکەن و، باوەرتان بە
پارچە کە ی تر نیە، رەفتاری پێ ناکەن؟ ئایا سزای ئەم جوورە کە سەنە چی یە؟ تەنها
سەر شۆری یە لە دنیاو، لە روژی دوا یی دا ئەگەر پێندری ئەو بو ناو توندترین سزا کە
دۆزمخە.

« هەدیس روون کەرە وەیی قورئانە »

خوای گەورە فەرمویەتی ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ ۷
(الحشر) هەرچی پێغەمبەر ﷺ پێی راگەیانندن وەری بگرن، وە هەرچی لێ
قەدەغەکردن مەیکەن، کە وایوو: فەرمودەکانی پێغەمبەر ﷺ وەکو قورئانی پیروز، بە
یاسای ئیسلام دانەندردین ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: تَرَكْتُ فِيكُمْ
أَمْرَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّةَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ﴾ رواه الامام مالك.

واته له دواى خوم دوو شتم بو ئنوه هيشتوتوه، تا دهستان پئوه بکرن گومرا نابن،
 په که میان قورئانی پرورزه دوو میان حه دیسی پیغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ .

« ویکچوووه کانی تورئان و هه دیس - مُتَشَابِهَاتُ الْقُرْآنِ وَالْهَدِيثِ »

بزانه: له قورئانی پرورزاو، له حه دیسی پیغه مبه ردا ﴿ﷺ﴾ چه ند وشه یه که هه یه
 بییان ئه گوتری (مُتَشَابِهَاتُ) واته: ویکچووویی، واته ی ئه م ویکچوووانه ئاشکرا نیه:
 زانایانی ئیسلام ده رباره ی ئه م ویکچوووانه دوو جوړه رایان هه یه: (یه که م) رای
 پینشینان = (السَّلَفِ الصَّالِحِ) که فهرمویانه: باوهرمان به م ویکچوووانه هه یه،
 ئه یانخوئینه مو، لییان ناکولینه ره، جا له بهر ئه وه ی واته ی ئاشکرایان بو خوا
 ناگونجی: ئه لاین: ته نها خوا ئه زانی مه بهستی چی یه؟

(دووم) رای له دوها تووه کان = (الْخَلْفِ) که فهرمویانه: مانایه کی وایان لی
 ئه دینه وه: که شایانی گه وریمی خوابی، بو زاتی خوا بگونجی، نه وه کو نه زانه کان به
 هه له دابچن و، واتیکهن: خوا لاشه و، وینه وهرمنگی هه یه.

« هه ندیک له م ویکچوووانه »

خوا ئه فهرموی: ﴿يُدُّ اللَّهُ فَوْقَ آيَاتِهِمْ﴾ ۱۰ (الفتح) واته ی (سَلَفِ): دهستی خوا
 له سه ره وه ی دهستی ئه وانه، جا ته نها خوا ئه زانی مه بهستی به م دهسته چی یه؟
 (خَلْفِ) فهرمویانه: مه بهستی دهسه لاته واته: دهسه لاتی خوا له سه ره وه ی دهسه لاتی
 ئه وانه.

خوا ئه فهرموی: ﴿وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ﴾ ۲۷ (الرحمن) واته ی (سَلَقِ) رووی خوا
 ئه مینتی، جا ته نها خوا ئه زانی مه بهستی به م رووه چی یه؟ (خَلْفِ) فهرمویانه:
 مه بهستی زاتی خوا یه: واته زاتی خوا ئه مینتی.

پیغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ ئه فهرموی: ﴿أَنْ قُلُوبَ بَنِي آدَمَ كُلِّهَا بَيْنَ أَصْبَعَيْنِ مِنْ أَصَابِعِ
 الرَّحْمَنِ كَقَلْبٍ وَاحِدٍ يَصْرَفُهَا كَيْفَ يَشَاءُ﴾ رواه مسلم. واته: دلی هه مو وئاده میزاد له
 نیوان دوو په نجه ی خوادایه، وه کو یه که دل به ویستی خوی ئه یانگوری (سَلَفِ)
 فهرمویانه: ته نها خوا ئه زانی مه بهستی به م دوو په نجه یه چی یه؟ (خَلْفِ) فهرمویانه:
 مه بهستی به م دوو په نجه یه: دوو سیفته ی خوا یه که (قُدْرَةَ) و (إِرَادَةَ) یه. واته: خوا
 توانای هه یه به ویستی خوی دلیان بگوری. ئینجا له هه مو ویکچوووه کان به کیشه
 تر ئه م نایه ته یه ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ (طه) گه ردر اوته وه: که (ام سَلَمَةَ)
 و (رَبِيعَةَ) و نیمام (مَالِكِ) فهرمویانه: (الْكَيْفُ غَيْرُ مَعْقُولٍ، وَالْاِسْتِواءُ غَيْرُ مَجْهُولٍ،

وَالْإِيمَانُ بِهِ وَاجِبٌ، وَالسُّؤَالُ عَنْهُ بِدَعَا) اخرجہ ابو القاسم اللاکائی فی السنة.
 چوتھی (استواء) نازاندزی، مانای دیارہ: کہ (جنگیر بوونہ) واجبه باومرمان بی
 هبیو، پرسپار لیگردنیشی (بدعة) یه. که او ابو: رای (سلف) نه مه یه: که (استواء)
 سیفه تیکی خوابه، چوتھی تی نه زاندراره (خلف) فهرمو یانه: مه به ست جنگیر بوونی
 زاتی خوانیه، به لگو مه به ست نه وه یه: کاروباری خوا له سهر (عرش) جنگیر بوونه واته:
 (عرش) مه لبه ندی کاروباری خوی گهورمیه، باره گای زاتی خوانیه، چونکه خوی
 گوره لاشه ی نیه، پیوستیشی به هیچ شوین و هیچ کات نیه. (۱)

(۱) لیردا چند موسولمانیک رهنه یان ه بیو: که رای (خلف) م نوسیه، چونکه نم موسولمانانه وهما دهرسیان
 بی گوتراوه تیگه یاندراون: که (خلف) له (اهل السنة والجماعة) نین، و به لگو کومه له زانیه کن به هوا و هر می خویان
 قسه یان کردمو، گوئیان نه داوخته (قرآن) و (حدیث) و له رارموی (السلف الصالح) لایاندراره، که او ابو: هیچ نرخیگ
 بو رای (خلف) دانساندری، به تاییه تی له باسی (عقیده) چونکه شاره زای (عقیده) نین. جا بو راستگردنوهی نم
 مه له یه، پخواندنه وهی نم تم و مزهنه م زانسته نه خمه به رچاو، یه کم: (السلف) بهر چینه زانا ناییبانه نه گوتری:
 که له سده ی یه کم، و دووم، و سیم یه کوچی دا ژیاون، وکو (صحابه) و (التابعین) و (تابع التابعین)، دووم
 (الخلف) بهر چینه زانا ناییبانه نه گوتری: که له سده ی سیم بهم لایه وه ژیاون، و زانستی نیسلامیان له (سلف)
 و هرگوتوه به نیمه یان راگه یاندره، سیم یه: (اهل السنة والجماعة) بهر کومه له موسولمانه نه گوتری: که به (قرآن) و
 (حدیث) و (اجماع) رهتار نه کن، و باومریان به (خلافة الراشدين) ابوبکر، عمرو، عثمان، و علی هه یه، گشت
 (صحابه) کان به داد پهرور دانه نین، و تانه یان لنادمن، و هیچ موسولمانیکی گونا مبار به (کافر) دانانین تا (کفری) لی
 نه بینن... هتد، جا له م پیناسه یه دهرگوت: که هه ردوو چین (سلف) و (خلف) له (اهل السنة والجماعة) نه ژمیردین،
 چونکه هه ردوو چین نم بیرو باومریان هه یه، که او ابو هه رکه سیک نم بیرو باومره ی نه بی، له (اهل البدع والضلالة)
 نه ژمیردین شینجا زورباش برانه: که خوی گوره نه فرموی (أَنَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ) واته له به ند مکانی خوا
 تنها زانیان له خوا نه ترسین، پیغمبر ﷺ نه فرموی: (أَنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ) به راستی زانیان میراگری
 پیغمبر ان علیهم الصلاة والسلام له م نایه و حدیسه دا خوا، پیغمبر ﷺ جیاوازی یان نه کردوه له نیوان
 زانیانی (سلف) و (خلف)، که او ابو: بزچی جه نایب دزایه تی (خلف) نه که ی: به لگت چی یه: که (خلف) به هه وهی
 خویان قسه یان کردمو، هیچیان له (عقیده) نه زانیوه: راسته: نه بی زیاتر ریزمان بو (سلف) هه بی
 بروانه لاپره (۲۸) به لام ریزلینان شتیگو، زانست شتیگی تره، که او ابو چینی (سلف) و چینی (خلف) هه ردووکیان
 دوستی خوداو، میراگری پیغمبر ﷺ، خوی گورمش له حدیسی (قودی) دا نه فرموی: (مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ
 آذَنَهُ بِالْحَرْبِ) رواه البخاری، واته: هه رکه سیک دزایه تی دوستیکی من بکا بیگومان ناگاداری نه که مه وه: که جه نی
 له که له نه کم، شینجا برانه: (سلف) و (خلف) هه ردووکیان له قوتابخانه ی پیغمبر ﷺ پیگه یشتون، و به بی خیانه ت
 به گویره ی پیوستی سهردمی خویان بهرگری یان له (عقیده) ی نیسلام کردوه، واته: سهردمی (سلف) خه لک
 دهرنوباک بو، بیرو باومریکی پیگردیان هه بو، له بهر نه وه (سلف) بی دهنگی یان کرد له ویکجومکانی قوربان
 (متشابهات القرآن) و گوئیان: هر خوا نه زانی مه به ستی چی یه: شینجا گومر ابو مگان واته: (اهل البدع والضلالة)
 نم بی دهنگی یه یان به هیل و دستکوتیک زانی بو بهر ته وازهو شیواندن (عقیده) ی موسولمانان، وه (متشابهات
 القرآن) یان کرده به لگت خویان که نه یانگوت، خوا لاشه شوینی هه یه.. هتد، شینجا چینی (خلف) بو لیدانی نم
 گومر ابو انه ناچار بوون: (متشابهات القرآن والحديث) بهر جوړه (تاویل) بکن: که له که ل زاتی خوا بگونجی و (قرآن)

« ناموزگاری »

ئەى موسلمانى بەريز: باوهرت بەهه بونى خواو، تاك و تەنيايى خوا هەبى بەو جوهرى لەباسى باوهر بە خوابومان زوون كرديه وه، نيترله وه زياتر له زاتى خوامه كو له وه، چونكه پيوست نيه، سهرت لى ئەشيوى وهه رگيز واتيمه كه و باوهر مه كه: كه (سلف) شوينيان بو خوا ديار كرديو، بلين: (خوا له سهر عهرش نيشته جى به) هه رگيز و ايان نه گوتوو، خويان بهم ويكچووانه خهريك نه كرديه كه و ابو: توش وهكو ئەوان بيانخوينه وهو لبيان مه كو له وه: چونكه ئەببته هوى په رته وازمى، تەماشاكه خواى كه و ره فرمويه تى:

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٧﴾ (ال عمران) واته: خواى كه و ره قورئانى بو تو ناردوته خوارموه، هه نديك لهم قورئانه نايه ته كانى ئاشكرايه، ئەوان مه به ستي بنه رته تين له قورئان (چونكه بو كاروبارى زيان به كاردين) وهه نديكى تر لهم قورئانه نايه ته كانى ويكچوو، واته ايان ئاشكرانيه جا ئەو كه سانهى له راستى لايانداوه: خويان به نايه تى ويكچوى خهريك ئەكه نه بو ئەوى خهلكى گومرا بكن و به گويزهى ئارمى خوايان ماناى لى بدمنه وه، له كاتىكا هيج كه س مه به ستي ئەم ويكچووانه نازانى تەنها خوا ئەيزانى،

و (حديث) يش پشتگى ئەم (تاويل) ه بكا، ئينجا با (تەم و مژمكه برهوينيه وه) چونكه نيشتاش كرئوى دژ به نيسلام زوون و به ناوى ئابن و، له ناو بهرگى نيسلام دا خويان ئەهيننه بهرچاو، تاكو به ناوى دهرسى (عقيده) و، خزمه تكدردى نيسلام بهرته وازه بيخته ناو موسولمانان و، بيانكه نه دوژمنى (خلف) و، كتيبه كوئەكان، كه و ابو: نيشتاسه پئناسه چەند كرئويك ئەكەن كه له (اهل البدع والضلالة) ئەزميردين، به كەم (شيعه) چونكه باوهر ايان به (خلافة الراشدین) و، داد په رهى (صحابه) هه، دووم (معتزلة) چونكه ئەلین: گوناھبارى كه و ره منه كافر، موسولمانه، خواى كه و رهش له ههسو شوينيكه، سنيهم: (خوارج) چونكه ئەلین: گوناھبارى كه و ره كافر، پيشه وای جوار (مذهب) كان و، شوينيكه تهى ئەوانيش گومران و، (جمعه) و (جماعة) له دواى خهلكى تر ناكەن، چونكه چكه له خويان خهلكى تر به گومرايوو دانهين، جوارهم: (مُجْتَمِعَة) و (چهورى) چونكه شوين بو خوا دانهين و، ئەلین: خوا له سهر (عرش) نيشته جى به، ئينجا بزانه: (سلف) و (خلف) له (اهل السنة والجماعة) فرمويانه: چونكه خواى كه و ره لاشه نيه: پيوستى به هيج شوينيك نيه، كه و ابو: له سهر (عرش) يش نيشته جى نيه، چكه له مهش (عرش) دروستكرئويك ههشت (ملائكة) ههليه كرن، ئەموش زوور دژايه تى له گەل خوايه تى خوا هه به: كه (هه لگراوى هه لگراوى كى ترين)، ئينجا هه كه سيك لهم روونكرده وه به رهنه نيه هه به، زوور سوپاسى ئەكەم به لگه به كەم بو بيئى، به لآم له كتيبه كوئەكانى ميراتكرانى پيشه ميسر ﷺ كه بوخوا كتيبه كانيان داناو، ئەك له و نامليكه رەنگاو رەنگانى بو بانگه وازى (جزبى) و (مذهبى) داندراون و بوختانيان به (سلف) و (خلف) به كووه، دانه.

جا ئو كسانه‌ی له زانستدا روچوون ئهلین: ئیمه باوهرمان بهم ویکچووانه هه‌یه گشتی فهرموده‌ی خوايه (واته ناویرن لییان بکولنه‌وه) جا هیچ كهس ئهم نامۆزگاری به وهرناگری ته‌نهنه‌ها خاوهرن عه‌قله‌كان وه‌ری ئه‌گرن.

﴿عن عائشة رضي الله عنها قالت: تَلَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ هذه الآية - هو الذي انزل عليك الكتاب، الى قوله: اولو الالباب - فقال: اذا رَأَيْتُمُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَا كُتِبَ مِنْهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ سَاءَ لَهُمُ اللَّهُ فَأَعْذَرُوهُمْ﴾ رواه البخارى ومسلم. عائشة فه‌رموى: پيغه‌مبه‌ر ﷺ ئهم ئايه‌ته‌ی خوینده‌موه، فهرموى: ههر كاتى ئهو كه‌سانه‌تان دیتن كه به دواى ویکچووه‌كانى قورئان دا ئه‌گه‌رین: ئه‌وانه ئه‌و جوړه كه‌سانه: كه خواى گه‌وره لهم ئايه‌ته‌دا به خراپه ناوى هردون، خوتان لهم جوړه كه‌سانه بپاريزن و لییان دور كه‌ونه‌وه، واته: چونكه سه‌رتان لى ئه‌شيوینن و، په‌رته‌وازتان ئه‌كان.

٤ = باوهر به پيغه‌مبه‌رالى خوا

پيغه‌مبه‌ر پياوه، راست گويوه هوشيار	رئى چاك و خراپ نه‌و ئه‌يكاديار
له لای خوداومند ومحی له بو‌دی	بئى عهیب و كونا‌هه، به چاو ئه‌ديترى
سه‌دو بيبست و چوار هه‌زار پيغه‌مبه‌ر	هاتون له دونيا گشتى سه‌رانسه‌ر (١)

پيغه‌مبه‌ر، پياويكه له لای خواى گه‌وره‌وه، فهرمانى پيكراره، كه بانگه‌وازی بكا، بو‌ ريگه‌ی خودا، وه ههر له لای خودا (وَحَى) له بو‌دئى، بو‌ی ديار ئه‌كړئ: به كام به‌رنامه ره‌فتار بكا، جا ئيمه‌ی موسلمان باوهرمان وايه: كه هه‌موو پيغه‌مبه‌ران ﷺ اجمعين، گشتيان راست گوو، ئه‌مين و، له فهرمانى خوا ده‌رناچن و، هه‌رچى خوا پييان رابگه‌يه‌نى ئه‌يلين و، نايشارنه‌وه. جا بزانه: ههر پيغه‌مبه‌ريك له لای خودا به‌رنامه‌ی بو‌هاتبئى، فهرمانى راگه‌ياندنیشى پيى كرابئى: ئه‌وه پيى ئه‌گوتري: (رَسُول) و (نَبِيٌّ)، به‌لام ئه‌گه‌ر فهرمانى راگه‌ياندنئى پيى نه‌كرابئى: ته‌نهنه‌ پيى ئه‌گوتري: (نَبِيٌّ)

(١) - (مُعْجَزَة) كاريكه به‌عادته له تواناى هيچ بو‌ونه‌وريك دانئيو، خواى گه‌وره دروستئى ئه‌كلو، له‌سه‌ر ده‌ستئى پيغه‌مبه‌ران عليهم الصلاة والسلام ئه‌په‌نئيه دئى، تاكو باوهرمان پيى بكري كه ئهلين: (من پيغه‌مبه‌رم) وهكو نه‌ستوانئى (ابراهيم) پيغه‌مبه‌رو، دار عه‌ساى (موسى) پيغه‌مبه‌رو، پزيشكايه‌تى (عيسى) پيغه‌مبه‌ر عليهم الصلاة والسلام، ئينجا بزانه: (قرآن) گه‌ورترين (معجزة) پيغه‌مبه‌رمانه ﷺ چونكه تا دونياش ويران نه‌بئى هيچ كهس ناتوانئى ده‌ستكارئى بكا، يان ته‌نهنه‌ها ئه‌پيكيش وهكو (قرآن) دا‌بئى، ئينجا بزانه: پيغه‌مبه‌رمان ﷺ جگه له (قرآن) (معجزة) ئى ترى هه‌يه: وهكو له تكردنئى مانگ و، هه‌لقولانئى ئاوه له نيوان په‌نجه‌كانئى ده‌ستئى ... هتد. بپروانه لابه‌ره ٢٥ (كرامة) پيش وهكو (معجزة) به‌بلام خوا له‌سه‌ر ده‌ستئى دوستانئى خوى (أَوْلِيَاءُ اللَّهِ) ئه‌په‌نئيه دئى، بو‌رئيز ليئان، واته: ئهم (وَلِيٌّ) به‌نالئى: (من پيغه‌مبه‌رم) و، به‌ردموام له خوا ئه‌ترسئى، وهكو به‌سه‌ره‌اتئى (مريم) و، (اصحاب الكهف) و، ديتن و، بانگ كردنئى ئيمامئى (عمر) له (مدينه) ود: كه له شكرى ئيسلام له (نه‌اوند) نزديك بوو كه‌مارو بديري. دانهر

عن ابي ذر رضي الله عنه قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَمْ الْأَنْبِيَاءُ؟ قَالَ: مِائَةٌ أَلْفٌ نَبِيٌّ وَأَرْبَعَةٌ وَعِشْرُونَ أَلْفًا، قُلْتُ: كَمْ الرُّسُلُ مِنْهُمْ؟ قَالَ ثَلَاثُمِائَةٍ وَثَلَاثَةَ عَشَرَ رواه أحمد وابن جِبَانٍ والحاكم (وفي رواية وَخَمْسَةَ عَشَرَ) نه بو زهری غیفاری فہرمویہ تی: گوتم: نہی پیغہمبہری خوا ﷺ ژمارہی پیغہمبہران چہندہ؟ فہرموی: سہدو بیست و چوار ہزار پیغہمبہرن، گوتم: لہ واتہ چہندیان (رَسُولُنْ)؟ فہرموی: سنیسہدوسیژدہ، لہ رویہ تیکی تردا نہ فہرموی: سنیسہدو پازدہ. جا بزانه: تہنہا ناوی (۲۵) پیغہمبہر۔ لہ قورباندہ ہاتوہ، نہمہش ناوی بہر بیزیانہ: آدم، ادریس، نوح، ہود، صالح، ابراہیم، لوط، اسماعیل، اسحاق، یعقوب، یوسف، ایوب، شعیب، موسیٰ، ہارون، ذوالکفل، داود، سلیمان، الیاس، الیسع، یوش، زکریا، یحییٰ، عیسیٰ، مُحَمَّد، علیہم الصلاة والسلام.

«نایینی ہموو پیغہمبہران ہر یہ کہہ، بہ لَام بہرنامہ یان جیایہ»

خوای گورہ نہ فہرموی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الشِّرْكَ﴾ ۲۶ (النحل) واتہ بو ہموو گہ لیک پیغہمبہریکمان ناردوہ، تاکو خوا بیہرستن و، خوٹان لہ (طاغوت) بیاریزن و، شوینکہ وتوی نہ بن.

« پیغہمبہر »

طاغوت: بہو پیغہمبہر، خواہن دہسہ لاتہ نہ گوتری، کہ لہ خوای گورہ یاخی بیی و، سنوری خوا بشکینی و، یاسا دہستردی خوئی بہ سہر خہ لکی دابسہ پیینی، بہ زورداری، یان بہ فیلبازی، یان بہ خویندنیکی نارہوا، کہ و ابوو: ہر کہ سیک شوینکہ وتوی نہم جوڑہ کہ سانہ بی، نہوہ لہ ریباری ہموو پیغہمبہران لاید اوہ، ہر چہند خوا پهرستیش بی: چونکہ شوینکہ وتوی (طاغوت) بوہ.

جا لہم نایہ تہ پیروزہو، چہند نایہ تیکی تر بو مان روون نہ بیٹہوہ: کہ بانگہ وازی ہموو پیغہمبہران ﷺ اجمعین، ہر بو یہ کہ مہ بہست بوہ، کہ خوا پهرستی و، دوور کہ وتنہوہ یہ لہ تاوانہ کان، بہ لَام ہر پیغہمبہریک بہرنامہ یہ کی جیاواری ہہ بوہ لہ گہل نہوای تر، ہر روہ، خوا فہرمویہ تی ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا﴾ ۴۸ (المائدة) واتہ: ہر یہ کی کہ لہ نیوہ جوڑہ یاسا بہرنامہ یہ کمان داوتی. جا ہر روہ کہ ہموو گہ لکانی سہر روی زمین پیغہمبہریکیان بو ناردراوہ: نہو پیغہمبہر مش بہ زمانی خوین بوہ، خوای گورہ فہرمویہ تی ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُنْذِرَ لِقَوْمِهِمْ﴾ ۴ (ابراہیم) ہر پیغہمبہریکمان ناردی، بہ زمانی گہ لہ کہ ی خوین ناردومانہ، تاکو بہرنامہ ی خوینان بو روون بکاتہوہ، کہ و ابوو: ہر پیغہمبہریک تابیہت

به شویتیک و گلیک بووه، تا خوای گوره کوتایی ناردنی پیغهمبرانی هینا، به ناردنی حه زرمتی (محمد) ﷺ به تیکرای بی دانیشتوانی سه زهمین ناردراوه، جا ئادهمیزادبن، یان جنوکه، خوای گوره فرمویه تی ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ﴾ ۲۸ (السبا) واته نیمه تۆمان ناردووه (ئهی محمد) به پیغهمبر بو گشت کهس به تیکرای، ههروهها فرمویه تی ﴿وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ ۴۰ (الاحزاب) به لام (محمد) ﷺ پیغهمبری خوایه، تهواوکه ری پیغهمبرانه ﷺ اجمعین! دوی وی هیچ پیغهمبریکی تر نایی.

باسی پیغهمبره کانی «أُولُو الْعَرْمِ»

رانه پینجیان گهروهو به ریزن ● ئەو (أُولُو الْعَرْمِ) ن که ئی ئازیزن (نوح و ابراهیم) حه زرمتی (موسی) ● (عیسی) ی مه ریهمه و (احمد) موستهفا

ئینجا بزانه: لهو پیغهمبرانه ی ﴿مُرْسَل﴾ ن پینجیان به (أُولُو الْعَرْمِ) ناو ئه برین که ناویان لهم ئایه ته دا هاتووه ﴿شَرَحَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ ۱۲ (الشوری) خوای گوره ئه ئایینه ی بو ئیوه داناوه، که به (نوح) پیغهمبری راگه یاند وهو، بو توشمان ناردوه (ئهی محمد)، وه به (ابراهیم) و (موسی) و (عیسی) شمان راگه یاندوه، که ئەم ئایینه ئەنجام بدن و، په رته وازه یی له ئاین دا نه کهن. جا بزانه: جووه کان ئوممه تی حه زرمتی (موسی) پیغهمبر بوون و، دیانه کان ئوممه تی حه زرمتی (عیسی) پیغهمبر بوون ﷺ به لام دهستکاری ئایینه که ی خویان کردو گوریان.

ئینجا بزانه: چونکه جووه کان و دیانه کان باوهریان به (قرآن) و، پیغهمبری ئیسلام نیه: ههردوکیان به (کافر) دانه ندرین.

«باسی پیغهمبری ئیسلام» ﷺ

کهوه ری هه موویان ﴿رَسُولُ اللَّهِ﴾ به ● واته: (محمد) ﷺ ﴿﴾ چرای دونیابه هیچ پیغهمبریک له دوی وی نیه ● کئی موسولمان بی ئوممه تی وی به کهوه ری هه موو پیغهمبران ﴿﴾ اجمعین، به گشتی حه زرمتی (محمد) ﴿﴾ که پیغهمبری ئیسلامه ﴿﴾ عن ابی هریره رضی الله عنه قال: قال النبی ﴿﴾ أنا

سید ولد آدم یوم النبیؐ رواد مسلم بن حوریدی نه تهودی نادمم له روزی قیامت، جا هر له بهر گهریدی تم به ریزه بوو، خوی گهره به لینی له هموو پیغمبه ران وهرگرتوه، که نه بی باوره به حهرهتی (محمد) ﷺ بینن، یارمه تیشی بدن، بیروانه ته فسیری نایهتی «۸۱» له «ال عمران» نینجا به نارذنی حهرهتی (محمد) ﷺ خوی گهره یاسای هموو پیغمبه ره کانی رهش کرده مو، رایگه یاند: که جگه له بهرنامه ی نایینی نیسلام به هیچ بهرنامه یکی تر رازی نابی، فرموی ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ۸۵ (آل عمران) هر که سی جگه له نیسلام نایینکی تری بوی، (واته به بهرنامه ی خوا په رستی، ژبانی دابنی) نهوه خوی گهره لی وهرناگری وه له روزی دواپی شدا له زهرمه ندمکانه.

«ناوی دایک و باوکی پیغمبه ر» ﷺ

باوکی پیغمبه ر (عبدالله) ی ناوه	دایکی (آمنه) هرروا زاندراره
(عبدالمطلب) بابیری وی به	نه تهوه (عهرمب) نهو (قورمیشی) به

«باسی له دایک بوونی پیغمبه ر» ﷺ

له دوانزه ی مانکی (ربیع الاول)	روزی دووشه ممه ی پرخوشی و مه شخل
له (مهککه) ی بیروز نهو له دایک بوو	به هاتنی وی دونیا پرووناک بوو
چونکه پیغمبه ر باوکی نه ما بوو	له لای بابیری به خنوکرا بوو
(حلیمه) ی سه عدی به شیر ی بی داوه	ته من شمش سال بوو، دایکی نه ماوه

«باسی هاتنی تورنات و، بوونی به پیغمبه ر» ﷺ

روزی دووشه ممه حه قددی رهمه زان	(جبرائیل) هات و، بوی هینا تورنات
له شاری (مهککه) نه شکه وتی (حیرا)	تاومحی و مرگرت زور نازار درا
جاری به که من سوردی (اقرا) بوو	کرایه پیغمبه ر، ته من چل سال بوو

«کورته زیانکی پیغمبه ر» ﷺ

پیغمبه ر خوشه و یستمان، ناوی (محمد) ﷺ کوری (عبدالله) کوری (عبدالمطلب) کوری (هاشم) له هوزی (قورمیشی) بوو، له که لی (عهرمب) بوو، له شاری (مهککه) له روزی دووشه ممه (۱۲) ی مانکی (ربیع الاول) سالی (فیل) له دایک بووه، که نه کاته بهرامبه ر (۲۰) ی (نیسانی) سالی (۵۷۱) ی زایینی، که ته مهنی بووه چل سالی ته واو، کرایه پیغمبه ر، له روزی دووشه ممه (۱۷) ی مانکی رهمه زان بهرامبه ر به (۱) ی (شوباتی) سالی (۶۱۰) ی زایینی و محی بو هات هر وهک باسمان

کرد. که واته: نهو روژدی قور... هاتوته خواروده: هر لهو روژهدا کراومه
 پیغمبر ﷺ.

«بای سهرکهوتن و شهو روژی - الأسراء والمہراج»

له مانگی (رجب) شهوی بیست و ههوت ● شهو روژی کردو، بو ناسمان سهرکهوت
 باوهرمان ههیه: که پیغمبر ﷺ به سواری (بوراق) شهو روژی کرد،
 (لهمهککه) ی پیروزهوه، تاگه یشته (المسجد الأقصى) له فلهستین، ئینجا لهوی وه
 سهرکهوت بو ناسمانهکان و، له ناسمانی ههوتهم (الْبَيْتُ الْمُقَدَّسُ) ی بینی، ئینجا بو
 (سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى) بهرز کراوه، ئینجا به خزمهت خوا شاد بوو، خوی گهروهی بینی،
 بهلام چونیهتی دیتنی نهزاندراوه، ئینجا هر لهم شهوهدا گهراوه بو (مهککه) ئهم
 رووداوه گرنگه به لاشه و به گیانی پیغمبر بوو ﷺ له شهوی (۲۷) رجب، سال و
 نیویک پیش کوچ کردن، بروانه (البخاری و مسلم) له گهل تهفسیری سورتهی
 (الأسراء).

«بای کوچ کردنی بو مه دینه و، وه فلت کردنی»

ماوهی سیزده سال که بووه پیغمبر	هر له (مهککه) بوو پر، له دهمدهسهر
ئینجا کوچی کرد له بو (مه دینه)	لهوی وه داینا بناغهی ئهم دینه
لهویش تاده سال هر جهادی کرد	له دوا ی سهرکهوتن، جا وهفاتی کرد
کوری پیروزی له (مه دینه) به	له ناو مرکز ههوته، دوو هاوری ی ههیه
بیست و سی سالن نهو پیغمبر بوو	تیکراته مهنی شهست و سی سال بوو

«بای کوچ کردنی پیغمبر ﷺ بو مه دینه»

پیغمبر ﷺ ماوهی سیزده سال له (مهککه) پیغمبره رایهتی کرد، ئینجا کوچی
 کرد بو (مه دینه) له شهوی ههینی (۲) ی مانگی (ربیع الأول) سالی (۱) ی کوچی له
 (مهککه) ده رچوو، بو (۱۲) ی مانگ گه یشته (قوبا) که له نزیک (مه دینه) به، له م
 سهفه رهدا ئیمامی (ابوبکر) ی صدیق هاوری ی بوو، ئهم رووداوه به به که مین سالی
 کوچی داندراوه له میژووی ئیسلامدا، وه ئەکاته به رامبهر (۲۰ تا ۲۰) مانگی
 (ایلول) سالی (۶۲۲) ی زایینی.

«بای وه فلت کردنی پیغمبر ﷺ»

پیغمبر ﷺ ماوهی (ده) سالی تریش له (مه دینه) پیغمبره رایهتی کرد، ئینجا له
 روژی دووشه ممه (۱۲) ی (ربیع الأول) سالی (۱۱) ی کوچی له مه دینه وهفاتی کرد،
 که ئەکاته به، امهر (۸) ی (حزیران) سالی (۶۳۳) زایینی. جا هر له مالی خوی، له

ژووره‌که‌ی‌ حه‌زره‌تی (عائشه) دا‌ نیژراوه‌و، ئیمامی (ابوبکر) و ئیمامی (عمر) یش‌ هه‌ره‌ له‌ و ژوورهدا‌ نیژراون، ئیستا‌ نه‌ و ژووره‌ که‌ وتوته‌ ناو‌ مزگه‌وتی‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ مه‌دینه، که‌ وابوو: ماوه‌ی (۲۲) سال‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تی‌ کردوه‌و، ته‌مه‌نی (۶۲) سال‌ بووه‌.

« باسی خیزانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ »

بزانه: ژنه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پێیان‌ نه‌گوتری (دایکی‌ موسولمانان) خوای‌ گه‌وره‌ فه‌رمویه‌تی (النَّبِيُّ اَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَاَزْوَاجُهُ اُمَّهَاتُهُمْ) ۶ (الاحزاب) واته: پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ پێشتره‌ بو‌ موسولمانان‌ له‌ گیانی‌ خویان، وه‌ ژنه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ -ایکی‌ نه‌وانن، ئینجا‌ بزانه: یه‌که‌مین‌ و گه‌ورمه‌ترین‌ ژنه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ حه‌زره‌تی (خدیجه) یه، که‌ یه‌که‌مین‌ موسولمانی‌ سه‌ر‌ رووی‌ زهمینه‌ رضی‌ الله‌ عنها، هه‌روه‌ها‌ بزانه: که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌فاتی‌ کرد، نوژنی‌ له‌ دوا‌ به‌جی‌ ما، که‌ نه‌مانه‌ن، سَوَدَةَ، عَائِشَةَ، حَفْصَةَ، اُمَّ جَبِيَّةَ، اُمَّ سَلَمَةَ، زَيْنَبَ بِنْتَ جَحْشٍ، جُوَيْرِيَةَ، صَفِيَةَ، مَيْمُونَةَ، رضی‌ الله‌ عنهن.

« باسی مناله‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ »

سی‌ کوری‌ هه‌بوو‌ ورسولی‌ که‌ریم	عبدالله‌و، قاسم، له‌کهل‌ ابراهیم
چوار‌ کیزی‌ هه‌بوو، بلی‌ یه‌که‌میان	ناوی (زینب) ه‌ هیج‌ نیه‌ گومان
(فاطمه) و (زقیه) جگه‌ له‌وانه	(ام‌ کلثوم) ه‌ زور‌ باش‌ بزانه

« کوره‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ »

پیغه‌مبه‌ر ﷺ سی‌ کوری‌ هه‌بوو، یه‌که‌م (عبدالله) پینی‌ نه‌گوترا (طاهر) و (طیب) دووهم: (قاسم) سی‌یه‌م (ابراهیم) هه‌رسیکیان‌ له‌ سه‌رده‌می‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ منالی‌ مردن.

« کیزه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ »

پیغه‌مبه‌ر ﷺ چوار‌ کیزی‌ هه‌بوو (زینب) و (زقیه) و (ام‌ کلثوم) نه‌م‌ سینیانه‌ش‌ هه‌ره‌ له‌ سه‌رده‌می‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌فاتیان‌ کرد، چواره‌مینیان (فاطمه) یه، به‌شه‌ش‌ مانگ، له‌ دوا‌ی‌ وه‌فاتی‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌فاتی‌ کردوه، نه‌م (فاطمه) یه‌ ژنی‌ ئیمامی (علی) یه‌و، دایکی‌ (حسن) و (حسین) ه، سه‌یده‌کانی‌ ئیستا‌ له‌م‌ نه‌ژاده‌ پیروزه‌نه، جا‌ بزانه: مناله‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ گشتیان‌ له‌ حه‌زره‌تی (خدیجه) نه، ته‌نها (ابراهیم) نه‌بی، دایکی‌ وی‌ ناوی (ماریه) یه، هه‌روه‌ها‌ بزانه: ته‌نها (فاطمه) منالی‌ ئیرینه‌ی‌ هه‌بووه.

« ماهه کانی پیغمبر ﷺ »

پیغمبر ﷺ دوازده مامی هه بوو، تهنه دوانیان موسولمان بوون، ۱- ئیمامی (حمزه) له جهنگی (أحد) شهید کرا ۲- ئیمامی (عباس) له سالی (۳۲) ی کوچی وهفاتی کرد.

« باسی الخلفاء الراشدين = چوار جینشینه کانی پیغمبر ﷺ »

که وهفاتی کرد رسولی نازدار
 ابو بکرو، عمر، عثمان و علی
 کرانه جینشین چوار پیاوی ریزدار
 پینیان نهگوتری (خلیفه) ی (نبی)
 ئیسلام سهر بهرزو، له زیده دابوو
 یه که دوای وی دی رفه مانره و ابوو

باوهرمان وایه: گه وره ترینی موسولمانان له دوای پیغمبران ﷺ هه چوار (خلیفه) کانن واته: ئیمامی (ابوبکر) و ئیمامی (عمر) و ئیمامی (عثمان) و ئیمامی (علی) رضي الله عنهم، گه وره یی و، جی نشینیان هه بهم ریزیه، واجبه موسولمانان له دوای قورئان و هه دیس، به فهرموده ی نه وانه رفقتار بکهن (عن العرباض بن ساریه رضي الله عنه: قال النبي ﷺ عَلَيْكُمْ بَسْتِي، وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهْتَدِينَ، عَضُوا عَلَيْهَا بِالْتَوَاجِدِ) رواه الترمذي، ئیوه ریبازی من و، هه چوار خلیفه کانی دوای من بگرن، نه وان شاره زای ریبازی من و، له سهه ریکه ی راستن، ریبازی نهه چوارانه به ددان بگرن و بهری مه دن.

« العشرة المبتره - ده که سه کانی موزده پیدراو به به هشت »

باوهرمان وایه: نه و ده سه حابانه ی پیغمبر ﷺ موزده ی به هشتی پی داون: به به هشت شاد نه بن، که نه مانه ن: هه چوار خلیفه کان، واته: (ابو بکر، عمر، عثمان، علي، طلحة، زبیر، عبدالرحمن بن عوف، سعد، سعید، ابو عبیده بن الجراح) (رواه الترمذي و ابو داود) له دوای خلیفه کان نهه شه شان له هه موو موسولمانان گه وره ترن، ئینجا جهنگاوه رانی (بدر) ئینجا جهنگاوه رانی (أحد) ئینجا (بیعه) لرضوان) واته: په یمان به سته ی ژیردرمخته که، ئینجا سه حابه کانی تر، ئینجا (تابعین)، واته: نه وانه ی سه حابه یان دیتون، خوای گه وره فهرمویه تی: (وَالسَّابِقُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِأِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ) (التوبة) واته: نه و سه حابه پیشینانی که له کوچکه رو، یارمه تی ده رانن، وه نه وانه ی شوین نه وانیش که وتون به چاکه: خواییان رازی بووه و، نه وانیش له خودا رازی بوون. که وا بوو: نه بی ئیمه هه موو سه حابه کان به پیاوی چاک دابننن و

بیده‌گی بکه‌ین له‌و کیشه‌ی له‌ نیوان سه‌حابه‌کان دا روویداوه، (عن سعید رضی الله عنه: قال النبي ﷺ: لَا تَسُبُّوا أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِي فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَوْ أَتَفَقَ مِثْلَ أَحَدٍ ذَهَبًا مَا أَدْرَكَ مَدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ) رواه البخاری و مسلم، جنیو به‌سه‌حابه‌کانی من مه‌ده‌ن، چونکه‌ نه‌گه‌ر هه‌ر یه‌کیکتان به‌ قه‌د کیوی (أحد) زیر به‌خشی، ناگاته‌ مستیکی نه‌وان و، نیو مستی نه‌وانیش.

«هه‌رینه‌ سه‌ده‌کان - السلف الصالح»

هه‌روه‌ها باوه‌رمان وایه‌ که‌ نه‌و که‌سه‌نه‌ی له‌وسی سه‌ده‌یه‌دا ژیاون، که‌ پیغه‌مه‌بر ﷺ شاهیدی بو‌داون، له‌ هه‌موو که‌س باشترن و، به‌ پیشینه‌ی چاک ﴿السَّلَفُ الصَّالِحُ﴾ ناو نه‌برین ﴿عن عمران بن حصین رضی الله عنه: قال النبي ﷺ: إِنَّ خَيْرَكُمْ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ﴾ رواه البخاری و مسلم. واته: چاکترینتان نه‌وانه‌ن که‌ له‌ سه‌ده‌ی من داژیاون، ئینجا نه‌وانه‌ی دوا‌ی نه‌وان، ئینجا نه‌وانه‌ی دوا‌ی نه‌وان.

« باسی دوست و دوژمنی موسولمانان »

سی دوستت هه‌یه‌ له‌ گشت شوین و کات
دوژمنت چوارن نه‌ی برای ریزدار
خواو، پیغه‌مه‌برو، موسولمانی راست
شه‌یتان و، نه‌فس و، کافرو، سته‌مکار

دوستایه‌تی، دوژمنایه‌تی (الْوَلَاءُ وَالْبِرَاءَةُ)

واجبه‌ موسولمان سی که‌س به‌ دوستی خوی دابنی، و، خوشی بوین و، پشت گیری‌یان بکا ۱- خوای گه‌وره ۲- پیغه‌مه‌بره‌ خوشه‌ویست ﷺ ۳- موسولمانی راست، خوای گه‌وره‌ فه‌رمویه‌تی ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾ ۵۵ (المائدة) واته: دوستی ئیوه، ته‌نها خواو، پیغه‌مه‌بری خواو، ئیمانداره‌کانن، نه‌و جووره‌ ئیماندارانه‌ی نو‌یژ نه‌که‌ن و، زه‌کات نه‌ده‌ن و، ملکه‌چی فه‌رمانی خواو پیغه‌مه‌برن، واته: نه‌گه‌ر موسولمان نه‌م سی مه‌رجه‌ی لی نه‌هاته‌ جی، به‌ته‌واوی مه‌یکه‌ دوستی خوت، که‌وابوو: واجبه‌ به‌ه‌وی نیسه‌لامه‌تی به‌که‌ی خوشت بو‌ی، به‌ه‌وی تاوانه‌کانی رقت لی بی.

هه‌روه‌ها واجبه‌: چوار که‌س به‌ دوژمنی خوی دابنی، گو‌ی رایه‌لیان نه‌بی، و، سه‌ریاز بو شوینه‌کا (۱) شه‌یتان (۲) هه‌واو نه‌فس (۳) کافره‌کان (۴) سته‌مکاره‌کان.

(۱) خوای گه‌وره‌ فه‌رمویه‌تی ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا﴾ ۵۳ (الاسراء) واته: بینگومان، شه‌یتان دوژمنیکی ناشکرای ئاده‌میزاده‌.

(۲) هروره‌ها خوی که وره فرمویه تی ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ ۵۳ یس
بیگومان نه نفس واته: هه‌وا و هه‌وسی خراب، فرزمان به خرابه نه‌کا.

(۳) هروره‌ها فرمویه تی ﴿إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا﴾ ۱۰۱ (النساء)
بیگومان کافرمان دوزمنی ناشکرای نیومن، که‌وابوو: جیاوازی له نیوان هیچ جوره
کافرک نه، جا چوله‌که بی، یان دیان بی، یان بی باور، خوی که وره فرمویه تی
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ
يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ﴾ (۵۱) (المائدة) نه‌ی نیمانداران. جووه‌کان و دیانه‌کان
مه‌که نه دوستی خوتان، نه‌وان دوستی به‌کترن، هه‌ریه‌کیکتان بیانکاته دوست: نه‌یش
به‌کیکه له‌وان.

(۴) دهرباره‌ی سته‌مکاره‌کان خوا نه‌فرموی ﴿وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَمَا تَمَسَّكُمْ
النَّارُ﴾ ۱۱۳ (هود) واته دلتان به‌لای سته‌مکارانه‌وه نه‌روا، چونکه ناگری دوزخ
نه‌تانگریته‌وه، جا بزانه: نه‌گه‌ر هاتو نه‌م سته‌مکاره موسولمان بوو، نه‌بی به‌هوی
سته‌مه‌که‌ی ریمان لی بی. (۱)

(۱) - مه‌بست له‌سته‌مکار (ظالم) نه‌و که‌سه‌یه: کاریکی نارمو باه‌روا دابنی، نیجا نه‌م بیناسه‌یه به‌پله‌ی به‌که‌م نه‌و
که‌سانه‌ش نه‌گریته‌وه: که‌به‌یاسای نیسلام رفتار ناکن و، یاسای دستکرد به‌رموا نه‌زان. خوی که وره نه‌فرموی:
﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِهَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ هه‌ر که‌سانیک داد نه‌کن به‌و قوربانه‌ی خوا نارویه خوارموه نه‌وانه
سته‌مکارن. نیجا نه‌م فرموده پیروزه‌ش نه‌و کاربه‌دست و گروهه (علمانی) یانه نه‌گریته‌وه که نیستا خویان به‌سه‌ر
ولاتانی نیسلامدا سه‌پاندوه، به‌قورتانی پیروز رفتار ناکن.

نیجا بزانه: گوزیابه‌ی بو نه‌م سته‌مکارانه - به‌بیرو باورموه، نه‌ک به‌ناجاری - رازی بوون به‌به‌رنامه‌یان نه‌بیته هوی
کافر بوون. خوی که وره نه‌فرموی ﴿وَإِنْ أظْمَأْتَهُمْ أَنْتُمْ لَشُرَّكُمْ﴾ نه‌که‌ر گوزیابه‌ی نه‌وان بن له‌حرام و حلال.
بیگومان نیوه هاب‌ه‌ش بو خوا دانه‌ن. هروره‌ها رازی بوون به‌کردموه‌یان و، دهرن‌برینی نارمزی له‌سته‌مه‌کیان و،
یارمه‌تی دانیان و، باس کردنیان به‌چاکه: نه‌بیته هوی لادان له‌ریبازی بیغه‌مه‌ر ﴿هه‌رومک خوی نه‌فرموی
﴿سَتَكُونُ بَعْدَىٰ أُمَّةٍ مِنْ صَدَقْتُمْ بِكُذِبِهِمْ وَأَعَانْتُمْ عَلَىٰ ظَلْمِهِمْ فَلَيْسَ مِنِّي وَلَيْسَ مِنْهُ﴾ بوارد علی‌الحوض ﴿
رواه النسائي. له‌دوای من چند کاربه‌دستیک دین، هه‌ر که‌سیک به‌دروزی نه‌وان باوربوکا. یارمه‌تی نه‌وان بداله
سته‌مه‌کیان: نه‌و که‌سه‌له‌من نه‌یو، منیش له‌وی نیم و، له‌سه‌ر حه‌زی که‌وسه‌ر نایه‌ته لاد، هه‌روه‌ها یارمه‌تی دانیان
به‌زورکردنی کوملیان و، به‌هیزکردنی گروهه‌کیان: نه‌بیته هوی سزای دوزخ، بیغه‌مه‌ر ﴿نه‌فرموی ﴿الظلمة
وَأَعْوَانُهُمْ فِي النَّارِ﴾ رواه الدیلمی، سته‌مکاره‌کان و یارمه‌تی دهریان له‌ناو ناگری دوزخ سزا نه‌درین. نه‌بیته هوی
ژماردنی مروف له‌چینی نه‌وان. بیغه‌مه‌ر ﴿بیغه‌مه‌ر ﴿الرَّجُلُ عَلَىٰ دِينِ خَلِيلِهِ فَلْيَنْظُرْ أَحَدَكُمْ مِنْ يَخَالُ﴾ رواه
الترمذی، مروف له‌سه‌ر نایین و ره‌وشتی دوستی خویه‌تی، که‌وابوو: هه‌ر که‌سه‌تان با تعاشابکا: نایا دوستایه‌تی کی
نه‌کا؟ هه‌روه‌ها دل بو لاجونیان و خوشویستنیان نه‌بیته هوی سه‌رشوری له‌روزی قیامت، بیغه‌مه‌ر ﴿نه‌فرموی
﴿الْمُرَأُ مِنْ أَحَبِّ﴾ رواه الشیخان، مروف له‌که‌ل خوشه‌ویسته‌کی دا حه‌شری نه‌کری، نه‌ی موسولمانای به‌ریز:
با‌یه‌خ پیدانی ﴿عقیده‌الولاء و البراءة﴾ دوستایه‌تی دوزمنایه‌تی نیشانه‌ی (ایمان) ی‌ت‌واو‌بیکه‌رده، چونکه بیغه‌مه‌ر
﴿نه‌فرموی: ﴿أَوْثَقُ عُرَىٰ الْإِيمَانِ الْوَلَاءُ فِي اللَّهِ وَالْمَعَادَةُ فِي اللَّهِ﴾ رواه ابوداود، به‌هیزترین دست‌ه‌مگری نیمان:

(ثاکاداری)

خوشه‌ویستی خواو پیغه‌مبەر ﷺ له لایه‌ک، وه خوشه‌ویستی ئەم چوار دوژمنه له لایه‌کی تره‌وه، به‌یه‌که‌وه له‌ناو دئی هیچ موسولمانیکدا ناگونجی، جیگه‌ی نایبته‌وه، چونکه خوائ گه‌وره فه‌رمویه‌تی ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾ (المجادلة) ۲۲ واته: هیچ گه‌لیکی وات ده‌ست ناکه‌وی، که باوه‌ریان به‌خواو، روژی دوا‌یی هه‌بی، له هه‌مان کاتی‌شا ئەو که‌سانه‌یان خو‌ش بو‌ی، که دژایه‌تی خواو پیغه‌مبەر ئە‌که‌ن، هه‌رچه‌ند ئەم دژانه باوکی خو‌یان بن یان کور‌ی خو‌یان بن یان برایان بن، یان هوزی خو‌یان بن.

« باسی پیغه‌وای موسولمانان »

واجبه له‌سه‌ر موسولمانان، پیغه‌وا‌یه‌کی گشتی دابن‌ین و، بیکه‌نه جینشی پیغه‌مبەر ﷺ، تاکو یاسای خودا له‌سه‌ر زه‌مینی خودا جی‌به‌جی بکا، خه‌لکیش له به‌ندایه‌تی به‌نده رزگار بکا، بیانکاته به‌نده‌ی خودا، به‌لگه‌ش ئە‌مه‌یه: سه‌حابه‌کان خوالیان رازی بی، پیغه‌مبه‌ریان ﷺ به‌خاک نه‌سپارد، تا ئیمامی (ابوبکر) یان هه‌لبژارد بو جینشینی پیغه‌مبەر ﷺ.

ئینجا بزانه: واجبه له‌سه‌ر هه‌موو موسولمانیک، گو‌یرایه‌ل بی، بو ئەم پیغه‌وا‌یه‌و، بو سه‌رکرده‌کانی تر، که به‌ره‌و خوار ترن، خوائ گه‌وره فه‌رمویه‌تی ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ (النساء) ۵۹ واته: گو‌یرایه‌تی خواو پیغه‌مبەر ﷺ بن و، هه‌روه‌ها گو‌یرایه‌تی کار به‌ده‌سته‌کانی له‌خوتان بن.

جا بزانه: ئە‌گه‌ر کار به‌ده‌ست پیاوی خراپیش بی، نابی له‌فه‌رمانی ده‌رچین و نابی له‌دژی راپه‌رین، به‌لام به‌و مه‌رجانه: کافر نه‌بی، فه‌رمان به‌خراپه‌ نه‌کا، به‌یاسای

دوستایه‌تی کردنه له‌ پیناوی خواو، دوژمنا‌یه‌تی کردنه له‌ پیناوی خوا، بزانه هه‌ر له‌به‌ر گرتکی (الولاء والبراء) زانایانی ئیسلام فه‌رمویان: ﴿المحبة في الله والبغض في الله باب عظيم واصل من اصول الایمان﴾ خوشویستن له‌ پیناوی خواو. بق لیها‌تن له‌ پیناوی خوا، به‌شیک‌ی گه‌رمیه‌و، بنجینه‌یه‌که له‌ بنجینه‌کانی ئیمان.

ئینجا ئە‌ی موسولمانی به‌ریز: ئەم نایه‌ت و چه‌دیسانه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر که‌م باوه‌ری ئە‌و که‌سانه‌ی بایه‌خ به (عقیده الولاء والبراء) ناده‌ن و، دوستایه‌تی سه‌مکاران ئە‌که‌ن و، هه‌لسان و دانیشتن و، ها‌توجو له‌که‌ل نو‌یز نه‌که‌ر و، شه‌رابخو‌رو، دزو جه‌رده‌و. هه‌ند به‌پیشکه‌وتن و، ناشتی خوازی، کومه‌لایه‌تی و خزه‌تی که‌ل و نیشتمان دانه‌ن، هه‌موو هه‌ول و تیک‌وشانیان بو‌رهما‌ه‌ندی ئەم سه‌مکارو تاوانبارانه‌یه، هیچ بی‌له‌وه ناکه‌نوه، که خوائ گه‌وره نه‌فه‌رموی: ﴿والله ورسوله احق ان يرضوه ان كانوا مؤمنين﴾ واته: خواو پیغه‌مبەر ﷺ زیاتر شایانی ئە‌ومه‌نه که رازی‌یان بکه‌ن، ئە‌گه‌ر ئە‌وان به‌راستی ئیمان‌درا‌ن، ئینجا ئە‌و که‌سه‌ی که‌سه، ئە‌ومنده‌ی به‌سه، دانه‌ر.

قورئان رهفتاریکا، (عن عبادة بن الصامت رضي الله عنه قال: بايعنا رسول الله ﷺ على السمع والطاعة في العسر واليسر، والمنشط والمكره، وعلى اثرة علينا وعلى ألا تنازع الامر امله، قال: الا ان تروا كفراً بواحاً عندكم من الله فيه برهان) رواه البخاري ومسلم، واته: پهيمانمان له گهل پیغه مبهر ﷺ به ست که گویرایه ل بین، له کاتی خوشی و ناخوشی، هر چند که وره کانش جیاوازی له نیوانماندا بکن، وه پهیمانمان به ست، که له دژی کار به دهسته کان رانه پهرین مه گهر کافر بونیکی ناشکرا ببینن و، له لای خوا به لگه یه کتان به دهسته وه بی.

نیماسی (نواوی) له (شرح مسلم) دا فهرمویه تی: قازی (عیاض) نه فهرموی: زانایانی نیسلام یه کدهنگن: که نابی کافر ببینته کار به ده ست، وه نه گهر هاتو کار به ده ست بووه کافر، له گهره بی نه کوهی، هر وه ها نه گهر کار به ده ست وازی له نویژکردن هینای، فهرمانی به نویژکردن نه نه کرد، هر وه ها فهرموی: نه گهر گویرانکاری هیناسه راشه ریه تی نیسلام، یان بیدعهی بلاو کرده وه، به وانه له کار به دهستی نه کوهی و، نابی گویرایه لی بن و، واجبه له دژی راپهرن و، یه کیکي باش بکه نه کار به ده ست، له جی تی وی.

« جهاد و بانگه وازی نیلامی »

پیناسه: (جهاد) واته: تیکوشان بو به رزکردنه وهی نیسلام، به چه سپاندنی حوکمی خودا له سه ر زمینی خوداو، رزگارکردنی به نده کانی خودا له به نده ایه تی به نده و، کردنیان به به نده ی خودا، نه م تیکوشانه: به گیان و به مال و، به زمان نه کری، جا بزانه: (جهاد) به چوار قوناغ پیگه یشتوه.

یه که م: / بانگه وازی نهینی به بی جهنگ، نه م قوناغه به تیپه ربوونی شهش مانگ به سه ر هاتنی (وخی) دا دهستی پیکرد، که سورتهی (يا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنْذِرْ) هاته خواره وه، تا ماوهی سی سال به رده وام بوو.

دووه م: / بانگه وازی ناشکرا به بی جهنگ، نه م قوناغه له دوا ی نه م سی ساله دهستی پیکرد، به هاتنه خواره وهی نایه تی (فَأُصْدِغْ بِهَا تَمْرًا) ۹۴ (الحجر).

واته: ناشکرا بکه، نه و بانگه وازه ی فهرمانت پیکرا وه، تا کوچ کردن به رده وام بوو.

سی یه م: / بانگه وازی ناشکرا، شان به شانی جهنگ کردن له گهل نه و که سانه ی جهنگ نه کهن و، ده ست دریزی نه کهنه سه ر نیسلام، نه م قوناغه له دوا ی کوچ کردن دهستی پی کرا، به هاتنه خواره وهی نایه تی (وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ) ۱۹۰ (البقرة) واته: له ریگه ی خوا جهنگ له گهل نه و که سانه بکن که جهنگتان له گهل نه کهن. تا رزگارکردنی (مه که که) به رده وام بوو.

چوارهم: / دوا قوناغ، واته:

بانگه وازی ناشکرا شان به شانسی جهنگ کـردن له گهل نهو که سانه ی باومریان به خوانیه، یان نه بنه کو سپ له رینگه ی بانگه وازی نیسلامی، نه م قوناغه له دوا ی رزگارکردنی مه ککه دمستی پیکرا، به هاتنه خوارموه ی (آیه السیف) واته: نایه تی شمشیر که نه مه یه (وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً) ۳۶ (التوبة) جهنگ له گهل کافرهمکان بکه ن به گشتی، جا له م قوناغه ی چوارهم بریاری خوا دم ریاره ی (جهاد) جیکر بوو، تا روژ ی دنیا ویران بوون هر به رده وامه (عن انس رضی الله عنه قال انبی ﷺ الْجِهَادُ مَاضٍ مُنْذُ بَعَثَ اللهُ تَعَالَى إِلَى أَنْ يُقَاتَلَ آخِرُ هَذِهِ الْأُمَّةِ الدُّجَالِ لَا يُظَلُّهُ جَوْرٌ جَائِرٌ وَلَا عَدْلٌ عَادِلٌ) رواه أبو داود، واته: جیهاد هر به رده وامه له ورژه وه، که خوامنی کردوته پیغمبر، تا کوتایی نومه تم جهنگ له گهل (دجال) نه کا، به سته می هیچ سته مکاریک و، داد په رومری هیچ داد په رومریک، بریاری جیهاد هه لناومشپته وه. (۱)

(نه ی موسولمانی خوشه ویست) شتیکی ناشکراو به لگه نه ویسته: که نیمرو (کفر) به هر چوار جوریه وه، ولاتی نیسلامی داکیر کردهو، دادره وایی (حاکمیه) ی خوی قدهغه کرده، که واپوو: پیویسته بو گه راندنه وه ی (حکم) ی خوا، نه بی بگه رینه وه سهر لوتکه ی هره به رزی نیسلام که (جهاد) کردنه له رینگه ی خوا، تا کو بناغه ی (کنر) له رهگ و ریشه وه دم که یین و (اسلام) ی له جی دابنینه وه، خوی گه وره نه فهرموی: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلَّهُ لِلَّهِ﴾ الانفال - ۴، جهنگ له گهل کافرهمکان بکه ن؟ تا کو دهسه لاتی (کفر) نه مینی و ناژاوه نه بی و، گوپرایه لیو په رستن گشتی بو خوی گه وره بی.

(۱) نه ی موسولمانی خوشه ویست: نهوا هه دینی (صحیح) له پیش چاوه: که واجبه (جهاد) هر بکری هر چند گهرمو لیسر ساوگانیشمان پیای خراب بن و، واجبه گوپرایه لیان بین جا خوشمان بوین یان نا، چونکه (جهاد) واجبیکی زور گهره وه، ناین به هژی تاو اباری چند که سیک دوا بخری، (ابن حجر) له (تحفة) دا له چند رانایک گپرایه تیه وه: که (جهاد) له پاش (ایان) له هه مو کرده کانی تر گهره تره پیغمبر ﴿ﷺ﴾ نه فهرموی: ﴿وَقِرَّةٌ سَمَاءُ الْجِهَادِ﴾ رواه الترمذی. لوتکه ی هره به رزی نیسلام (جهاد) کرده. جا نه گهر لوتکه به رزه که مان له دست چوو: نیسلامه نیان به چی بیاریزین؟ که واپوو: گوئی مده نهو که سانه ی نه لین: نه مبره کانسان پیای خرابین، یان نه لین کانی ﴿جهاد﴾ نه هاتوه، چونکه مردن زور نزدیکه، پیغمبریش ﴿ﷺ﴾ نه فهرموی: ﴿من مات ولم يغز ولم يحدث نفسه به مات على شعبة من نفاق﴾ رواه مسلم، هر که سیک مردین و، غزای نه کردین و، به دلش نیازی غزای نه بوین: نه وه به به شیکی نیفاقه وه نه مرئی. دانهر

«باسی باوهر به روژی دوايي: «الْيَوْمِ الْآخِرِ»

کاتی که مردی نهی مروفی هزار دوو فریشته دین نهکونه پرسیار
کئی به خودای تو؟ ههروا پیغمبهر ثابینت چییه؟ وهلام ده، بهکسهر
قهبر بو پیاو چاک باغی بههشته له بو پیاو خراب پر ناگرو سهخته

روکنی پینجهمینی نیمان. باوهر به روژی دوايي یه، مه بهست به روژی دوايي
ژیانیکی تره، له دواي ژيانی دنیا، واته: ئەم ژيانه له مردنوه دهست پی نهکا
ههرومک پیغمبهر ﷺ فهرمویهتی: ﴿مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ﴾ رواه الطبرانی،
والدَّيْلَمِيُّ، واته: ههركه سیک مرد، نهوه دوا روژی داهات، جابزانه: ئەم ژيانه ی
روژی دوايي، دوو قوناغه: یه کهم: زیندوبونه وهی قهبره دووهم: زیندوبونه وهی
قیامت ﴿عن عثمان رضي الله عنه قال النبي ﷺ إِنَّ الْقَبْرَ أَوَّلُ مَنَازِلِ الْآخِرَةِ﴾، رواه
الترمذی، زیندوبونه وهی قهبر یه کهم قوناغی روژی دوايي یه.

جا بهم ژيانه ی قهبر نهگوتری (بَرْزَخ) واته: په رده ی نیوان دنیا و زیندوبونه وهی
روژی قیامت، خوی گه وره فهرمویهتی: ﴿وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾
۱۰۰ (المؤمنون) له به ردهم نهو مردوانه په رده یه که ههیه تا نهو روژی زیندو
نهکریته وه، که وابوو: هه موو جوهره مردویک له دواي مردن زیندوو نهکریته وه، جا
نیژرابیته ناو خاک، یان، نا، سوتینرابی، یان درنده خواردبیتی، یان، یان،

«باسی پرسیار و نازاری قهبر»

﴿عن البراء رضي الله عنه: قال النبي ﷺ: اسْتَمْعِدُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، ثَلَاثَ
مَرَّاتٍ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا وُضِعَ فِي قَبْرِهِ وَتَوَلَّى عَنْهُ أَصْحَابُهُ وَهُوَ يَسْمَعُ حَقَقَ
نَعْلَهُمْ، يَأْتِيهِ مَلَكَانِ، فَيَجْلِسَانِهِ فَيَقُولَانِ لَهُ: مَنْ رَبُّكَ؟ فَيَقُولُ: رَبِّيَ اللَّهُ، فَيَقُولَانِ لَهُ
مَا دِينُكَ؟ فَيَقُولُ: دِينِي الْإِسْلَامُ، فَيَقُولَانِ لَهُمَا هَذَا الرَّجُلُ الَّذِي بَعَثَ فِيكُمْ؟ فَيَقُولُ: هُوَ
رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَفِي الْآخِرَةِ﴾ ثُمَّ قَالَ: فَيُنَادِي مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ أَنْ قَدْ صَدَّقَ عَبْدِي فَأَقْرِسُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ،
ثُمَّ قَالَ: فَيَأْتِيهِ مِنْ رُوحِهَا وَطِيْبِهَا وَيُفْتَحُ لَهُ مَدَّ بَصَرِهِ، ثُمَّ قَالَ فِي الْكَافِرِ أَوْ الْمُنَافِقِ:
فَيَقُولَانِ لَهُ: مَنْ رَبُّكَ؟ فَيَقُولُ: هَاهَا لَا أَدْرِي فَيَقُولَانِ: مَا دِينُكَ؟ فَيَقُولُ: هَاهَا هَاهَا
لَا أَدْرِي فَيَقُولَانِ: مَا هَذَا الرَّجُلُ الَّذِي بَعَثَ فِيكُمْ فَيَقُولُ: هَاهَا هَاهَا لَا أَدْرِي، فَيُنَادِي
مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ: أَنْ كَذَبَ عَبْدِي فَأَقْرِسُوهُ مِنَ النَّارِ. ثُمَّ قَالَ: فَيَأْتِيهِ مِنْ حَرِّهَا
وَسَمُومِهَا، وَيُضَيَّقُ عَلَيْهِ قَبْرَهُ حَتَّى تَخْتَلِفَ فِيهِ أَضْلَعُهُ﴾

• الحدیث بطوله. رواه الامام احمد، وأبو داود، ثم حديدسه زور دريژه ته نيا
 كورته به كمان نوسيوه. واته: پيغمبه رﷺ سى جار فه رموى: خوتان به خوا بياريزن له
 نازارى قهبر، نينجا فه رموى: كه موسولمان خرايه ناو قهبرو، هاوريكاني گه رانه وه،
 كوئى له دنكى پيلاوه كانيانه، دوو فريشته دين (مُنْكَر، وَنَكِير) داينه نيشينن و، لى
 نه پرسن: خواى تو كى به؟ نه لى: خواى من (الله) به، دووباره لى نه پرسن: تاينت
 چى به؟ نه لى: تاينم ئيسلامه، جا لى نه پرسن: نه و پياوهى، واته نه و (محمد) هى
 نارد رابووه لاي ئيوه، كى بوو؟ نه لى: پيغمبه رى خوا بوو ﷺ جا پيغمبه ر ﷺ
 فه رموى: نه و له لاهه راسته، واته هى نه و نايه ته به، كه خوا فه رمويه تى: خواى گه وره
 زويانى ئيمانداران راست نه كا به كوته هى راست له دونياو، له روژى دوايى، نينجا
 فه رموى: بانگه وازى له ئاسمانه وه نه كرى: بهنده هى من راست نه كا، كه و ابوو،
 له به هشت بوى راببخن، نينجا بوته خوشه كه هى به هشتى بوئى و، گوره كه هى بو
 به فراوان نه كرى به قه د چاو ديتن.

ههروه ها پيغمبه ر ﷺ دهر باره هى كافرو، مونافقه كان فه رموى: لى نه پرسن:
 خواى تو كى به؟ نه لى: هاه، هاه، نازانم، جا لى نه پرسن: نك پيغت چى به؟ نه لى: هاه هاه،
 نازانم جا لى نه پرسن: نه و پياوهى نارد رابووه لاي ئيوه، واته نه و (محمد) ه كى بوو؟
 نه لى: هاه هاه، نازانم، جا بانگه وازى له ئاسمانه وه نه كرى: نه وه دروى كرد، كه و ابوو:
 له ئاكر بوى راببخن، نينجا گه رمايى و، هه ناسه هى دوزخى بوئى و، گوره كه هى
 به رتسه ك نه كرى، تا په راسنوه كانى تيك نه چه قن. جا (بزانه): نه و خوشى و، نازاره هى
 قهبر، تا زيندو بوونه وه هى قيامت، هه ر به ردموا مة ﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ
 النَّبِيُّ ﷺ إِنَّمَا الْقَبْرُ رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ أَوْ حُفْرَةٌ مِنْ حُفْرِ النَّارِ﴾ رواه الترمذى،
 واته: قهبر يان باغيكه له باغه كانى به هشت، يان قورتيكه له قورته كانى ئاكر
 (ئاگادارى) نه و پرسيارو، خوشى و، نازاره هى دواى مردن، بو گيان و، لاشه هى
 مردووه كه به، به لام: نه ك لاشه كه هى دونيا چونكه نه و گيانه، تا زيندو بوونه وه هى
 قيامت، نه چيته ناو لاشه به كى (بزرخى) كه وه لاشه هى فريشته و جنوكه، له
 هه موشونيك جى نه بيته وه و، به چاو نابيبرى، كه و ابوو: ئيمه چونيه تى نه و لاشه به
 نازانن، به لام له گه ل نه و مَشْدَا، گيانى مردووه كه، جوړه په يوهندى به كى به لاشه كه
 دونيا وه هيه، هه رچهند نه و لاشه هه ش رزى بى، يان سوتينرايى، يان درمند،
 خوارديتى، چونكه كليجه هى ئاده ميزاد به هيج جوړيك له ناو ناچى و، تا روژى
 قيامت هه ر به ساغى نه مينيته وه ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ لَيْسَ
 مِنَ الْإِنْسَانِ شَيْءٌ إِلَّا لَيْلٌ، الْأَعْظَمُ وَاحِدًا وَهُوَ عَجْبُ اللَّذْبِ﴾ رواه الب

ومسلم، واته: هر داند امیکی نادمیزاد ههیه گشتی له ناو نه چی، تهنها یهك ئیسقان
 ئەمینیتیه وه که ناوی کلینجهیه، (ئەم ئیسقانه زۆر بچکۆلهیه ئەکه ویتە کۆتایی
 زنجیره ی کۆله که ی پشتی نادمیزاد).

ئینجا بزانه: شههیدی ریگی خودا، لەم پرسیارو، نازاره پاریزراوه، گیانی وی
 له ناو بالنده سهوزهکانی بهههشتهو، به دلی خۆی له بهههشت ئەسوریتیه وه، بروانه
 (صحیح مسلم)

« قوناغهکانی ژبانی نادمیزاد »

گشت نادمیزادیک، ژبانی دونیاو، قیامهتی به پینج قوناغدا ئەروا، هه
 قوناغیکیش له قوناغه که ی تر جیایه.

یهکه م / قوناغی (نطفة) واته: کرمی ناو ناوی پیاو، ئەم کرمه جوړه زیندوهریکه له ناو
 ناوی پیاودایه، وهک زیروی ناو چلکاوه، بههوی نامیری (میکروسکوب) ئەبینری،
 خوای گهوره فهرمویه تی ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾ ۲- العلق) خوا نادمیزادی له
 (عهلهقی) دروست کردوه، واته ی (علق) به زیروش ئەگوتری، به خوینی مه پیش
 ئەگوتری.

دووهم / قوناغی کۆرپه ی ناو زنگهله دوا ی سهه و بیست روژ کۆرپه ی ناو زنگه گیانیکی
 تری ئەدریتی که له (نطفه) جیایه و ئەجولیتیه وه، له گیانی دونیاش جیایه تاله دایک
 هه بی، چونکه شیوه ی هه ناسه دان و خواردنی جیایه.

۳- سییه م / قوناغی دنیا، که له دایک بوونه وه دهست پی ئەکا، تامردن.

چوارهم / قوناغی (بُرْزَخ) که له مردنه وه دهست پی ئەکا، تا زیندو بوونه وه ی قیامهت.
 پینجه م / قوناغی روژی دوا ی: که ئاخیر قوناغه و مردنی به دوا دانایی، ئەمهش له
 زیندو بوونه وه ی روژی قیامه ته وه دهست پی ئەکا، ههروهک باسی ئەکه یین. خوای
 گهوره فهرمویه تی ﴿وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ ۶۴ (العنکبوت)
 به راستی ژبانی روژی دوا یی ژبانیکی بهرده وامه، ئەگه ر زانستی ته وواتان هه بی: له
 دهست خوتانی نادن. جا به زانینی ئەم قوناغانه باوه رمان به زیندو بوونه وه ی ناو قه بر
 به هیزتر هه بی.

« باسی خیرکردن بو مردو »

﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أُمَّيْ أُقْتِلَتْ نَفْسُهَا وَلَمْ تُوصَ ،
 وَأُظْنَهَا لَوْ تَكَلَّمَتْ تَصَدَّقَتْ أَفَلَهَا أَجْرٌ إِنْ تَصَدَّقَتْ عَنْهَا؟ قَالَ: نَعَمْ﴾ رواه البخاری
 ومسلم، پیاویک گوئی: ئە ی پیغه مبهری خوا ﷺ دایک له ناکاو مردوه، وهسیتی

نه کرده، نایا نه گهر من خیری بو بکه م خیره که ی نه گاتی؟ فرموی: به نی، که و ابو: مردو و سود له کرده و هی که سانیکی تر و مرته گری، خیره که ی پی نه گا. (۱)

باسی تیگهونی دونیاو، زیندو بوونه وه

بیهک فوکردن دونیاتیک نه دا	بیهک مه لایکه به نه مری خودا
بو جاری دووم فوینی تر نه گا	که هیچ کس نه ما خوا نه مر نه کل
زیندو نه بیتنه و، دینه و مگوفتار	هرچی گیانداره ههروه، بیهکه م جار

(روون کردنه وهی تیگدانی دونیاو، زیندو بوونه وهی روژی قیامت)

هه رکاتیک خوی گه وره ویستی دونیا ویران بگا، فرمان نه داته فریشته یه ک نه ناوی (اسرافیل) ه، فووله (صور) نه گا، نه م دونیا به ناسمان وزمیننه وه تیک نه دا، هه روه ها گشت گیانله به ریکیش نه مری، جگه له هه ندیک فریشته، به م دونیا تیگدانه ش، نه گوتری (الساعة) ئینجا پاش چل سال، خوی گه وره فرمانی پی نه کاته وه دووباره؛ فووله (صور) نه کاته وه، گشت گیانداریک زیندو نه بیتنه وه، به م زیندو بوونه ومیه نه گوتری: (القیامة) خوی گه وره فرمویته ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعَقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ ٦٨ (الزمر) فوله (صور) نه کری، ئینجا هه رچی له ناسمان وزمیننه، گیانی دهرته چی جگه له و که سانه ی خوا حز بکا نه مرن، ئینجا دوو باره فوی لی نه کریته وه گشتیان زیندو نه بیتنه وه، چا و مروان نه کن چیان به سه ردی؟ (عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنه: سئل النبي ﷺ ما الصُّور؟ قال: قرن يُنْفَخُ فِيهِ) رواه الترمذي وأبو داود، پرسیار له پیغه مبه ر ﷺ کرا نایا (صور) چی به؟ فرموی: قوچیکه فوی لی نه کری.

جابزانه: نه م زیندو بوونه وهی (قیامت) لاشه که ی دونیا به ته وای دروست نه کریته وه، گیانی دینه وه ناو، خوی گه وره فرمویته ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نَعْمِدُهُ﴾ ١٠٤ (الانبیاء) هه روه ک دروست کردنی بیه که م، دووباره دروستی نه که بیتنه وه ﴿وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال النبي ﷺ كلُّ ابنِ آدمَ يأكلُ التُّرابَ إلاَّ عَجَبَ الذَّنْبِ، مِنْهُ خُلِقَ أَوْفِيهِ يُرْكَبُ﴾ رواه مسلم، گشت نه ندای نادهمیزاد نه بیتنه وه خول، ته نها

(۱) دوعا کردنیش بو مردو و بیه که له م کرده وانه سودی بو مردو و هه به، پیغه مبه ر ﷺ نه فرموی: ﴿اذا مات ابن آدم انقطع عمله الا من ثلاث: صدقة جارية، او علم ينتفع به، او ولد صالح يدعو له﴾ رواه مسلم. کاتی ناده میزاد نه مری خیره کرده کانی نه برینه وه، ته نها سنی کرده نه پی: خیریکی به رده وای نه براوه، زانستیکی به سود، رو له یه کی باش که دوعای بو بگا. دانه

کلینجه نهبی، هر له کلینجه یه دروست کراومو، هر له ویش دووباره دروست نه کړیتوه.

« باسی وه ستانی مهیدانی مه هشر - القتر »

همندیک بهسوارى همدیک به پینان	همندیک رانه کشین له سر رووی خوینان
بهرمو مهیدانی محشهر نه بردرین	تا خوا خه زبکا له ووی رانه کړین
له ترسان هیج کس خزنی کس نیه	روژ نزیک نه بیو سینه ری نیه
له بهر گهرمایى نارمق دینه خوار	زور کس له گومی نارمق دمچنه خوار

بزانه: که نه خه لکه زیندو بووموه، بهم شیومیه بهرمو گوره پانی مه حشهر نه بردرین ﴿عن عائشة رضي الله عنها قال النبي ﷺ يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حُفَاءَ عُرَاءٍ غُرًّا، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ. الْتَسَاءُ وَالرِّجَالُ يَنْظُرُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ؟ قَالَ: يَا عَائِشَةُ الْأَمْرُ أَشَدُّ مِنْ أَنْ يَنْظُرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾ رواه البخارى، ومسلم، بیغه مبهر ﷺ فه رموی: نه خه لکه به پیخواسیو، به زوتیو، به سوننه نه کراوی، له روژی قیامت هشر نه کړین، عائشه گوتی: نهی بیغه مبهری خوا ﷺ ثایا ژن و پیاو ته ماشای به کتر نه کهن؟ فه رموی: کار له وه سهخت تره که ته ماشای به کتر بکن.

﴿وعن بهز بن حکیم رضي الله عنه قال النبي ﷺ إِنَّكُمْ مَحْشُورُونَ رِجَالًا وَرِجَابًا وَتَجْرُونَ عَلَى وُجُوهِكُمْ﴾ رواه الترمذی، بیغه مبهر ﷺ فه رموی: نیوه نه بردرینه گوره پانی مه حشهر هه ندیک به پیاده، هه ندیک به سوارى، هه ندیک له سر روو رانه کشین، ئینجا له گوره پانی مه حشهر رانه کړین. جابزانه: نه خه گوره پانی مه حشهر زهمینکی تره جگه لهم زهمینه، خوی گه وره فه رموی ته ﴿يَوْمَ تَبْدَلُ الْأَرْضَ غَيْرَ الْأَرْضِ﴾ ٤٨ (ابراهیم) له روژی دواپی نه زهمینه، به زهمینکی تره گوردرو، (وعن سهل: قال النبي ﷺ يُحْشَرُ النَّاسُ عَلَى أَرْضٍ بَيْضَاءَ عَفْرَاءٍ﴾ رواه البخارى ومسلم بیغه مبهر ﷺ فه رموی: نه خه لکه له سر زهمینکی سپیبات هشر نه کړی ﴿وَعَنِ الْمُقَدَّادِ رضي الله عنه قال النبي ﷺ: تَدْنَى الشَّمْسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْخَلْقِ حَتَّى تَكُونَ مِنْهُمْ كَمِقْدَارِ مِيلٍ فَيَكُونُ النَّاسُ عَلَى قَدْرِ أَعْمَالِهِمْ فِي الْعَرَقِ، فَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى كَمِيَّتِهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى رُكْبَتِهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى حَقْوِيهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْجِئُهُ الْعَرَقُ الْجَمَامَ﴾ رواه مسلم، بیغه مبهر ﷺ فه رموی: له مهیدانی مه حشهر (که خه لک وه ستاوه) روژ لیبان نزیک نه کړیتوه، به قه د میلک، جا نه خه لکه له بهر گهرمایى، پاله په سته، نارقه ی لى نه چکیته خواره وه، هر کس به گوریهی کردوه کانی له گومی نارقه دا نقوم نه بی. هه ندیک تا گوزیک، هه ندیک تا نه ژنوی

هەندیک تا پشتیندی، هەندیک تا دەم و لوتی ئارەقە لغاوی ئەکا. (ئاکاداری) لەم رۆژە سەختەدا، خزمایەتی، پلە ی دنیا، سودی تێ، بەلام: شەهیدی ریکە ی خودا، چەند کە سێکی تر، کە لە حەدیس دا باسیان کراوە: لەم گەرمایی، و ترسە ئە پاریزرین، ئینجا تا خوا حەز ئەکا ئەم خەلکە لەو گۆرەپانە، بەو شیوەیە رانەگێری.

ئینجا بزانه: مروّف له دونیادا شوینکە وتوی کام یاسا، کام سەرکرده بوو بی؟ لەمەیدانی مەحشە ریش، هەر شوین ئەم سەرکردهیە ئەکەوی، و، لە ژیر ئالای ئەودا حەشری ئەکری، خوای گەورە فەرمویەتی ﴿يَوْمَ نَدْعُ كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ﴾ ۷۱ (الاسراء) لە رۆژی قیامت هەموو خەلکێک لە گەل پێشەوای خویانا بانگ ئەکەین، جا چاک بی، یان خراب بی، ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ الْمُرَأُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ﴾ رواه البخاری ومسلم. پێغەمبەر ﷺ فەرموی: لە رۆژی قیامت، مروّف لە گەل خۆشەویستەکی خوی دا حەشری ئەکری.

کەوابوو: ئە ی موسولمان: هەر ئیستا بزانه: کێ پێشەواتە؟ شوینکە وتوی کام کۆمەڵی؟
 دوا یی گلەیی لە کەس مەکە ..

« **باسی شەفاعەتی پێغەمبەر ﷺ** »

تکا کردنه گەورەکی پێغەمبەر ﷺ ﴿ الشَّفَاعَةُ الْعَظْمَىٰ

ئینجا (محمد) ﷺ رەسوولی نازدار ئەپارێتەوه لە خوای کردگار
 دەست بە پرسیارو، ولام دان ئەکری چاکەو خرابە ئاشکرا ئەکری.

ئینجا ئەم خەلکە لە وەستانی مەیدانی مەحشەر بیزار ئەبن، و ریک ئەکەون و ئەچنە لای حەزرتی (آدم) و (نوح) و (ابراهیم) و (موسی) و (عیسی) علیهم الصلواة والسلام تاکو لە لای خوا تکایان بۆ بکەن، دەست بە دادکردنی ئەم خەلکە بکری، بەلام ئەم پێغەمبەرە هەموو تکایان بۆ بکەن لە ترسی خودا، ئینجا ئەچنە لای گەورە ی پێغەمبەرەن حەزرتی (محمد ﷺ)، ئەم گەورە بە ریزە، لە لای خوا تکایان بۆ ئەکا، خوای گەورە تکای وەر ئەکری، و، دادگای مەحشەر دەست پێ ئەکا، بیروانە (البخاری و مسلم).

جا بزانه! ئەم تکا گەورە یە هەر وەک پێی ئەگوتری ﴿ الشَّفَاعَةُ الْعَظْمَىٰ ﴾ پێشی ئەگوتری (المقام المحمود) چونکە لەم تکایە دا جیاوازی لە نیوان ئوممەتی خوی و خەلکی تر ناکا، هەر وەک خوی فەرمویەتی (هُوَ الْمَقَامُ الْحَمْدُ الَّذِي قَالَ اللَّهُ «عَسَىٰ

أَنْ يَتَعَنَّكَ رَبُّكَ مَقَاماً مَحْمُوداً» ۷۹ (الاسراء) رواه الترمذی، ئەو تکیایە ئەو (المقام المحمود) یە کە خوا لە قورئان وەعدە ی بێی داوم و، خەلک سوپاسم ئەکا.

(ساكاداری) پینغەمبەر ﷺ پینج (شەفاعەتی) هە یە (۱) ئەم تەکا گەورە یە ی باسما ن کرد، (۲) تەکا کردن بۆ دەرھینانی موسولمانە گوناھبارەکان لە دۆزەخ (۳) تەکا کردن بۆ هەندیک گوناھباران، کە هەر نەچنە دۆزەخ (۴) تەکا کردن بۆ زیدەکردنی پلە ی هەندیک کەس لە بەهشت (۵) تەکا کردن بۆ هەندیک لە موسلمانان تا کو بەبێ داد نەردن بچنە بەهشت.

«روون کردنەوێ شەفاعەتی پینغەمبەران و، پیاو چاکان»

خوای گەورە فەرمو یەتی (يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا) ۱۰۹ (طه) واتە لە رۆژی قیامەت، تەکا کردن بۆ هیچ کەس سویدی نیە، تەنھا بۆ ئەو کەسە سویدی هە یە، کە خوا ئیزن بدات تاکی بۆ بکری، و، شادە ی هینابی، ئینجا کە خوای گەورە ئیزنی دا، ئەم جۆرە کەسانە شەفاعەت ئەکەن.

(عن عثمان رضي الله عنه قال النبي ﷺ يَسْمَعُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثَلَاثَةَ: الْأَنْبِيَاءِ، ثُمَّ الْعُلَمَاءِ، ثُمَّ الشُّهَدَاءِ) رواه ابن ماجه، لە رۆژی قیامەت سێ چین شەفاعەت ئەکەن یە کە مجار پینغەمبەران صلی اللہ علیہم أجمعین، ئینجا زانایانی ئایینی، ئینجا شەھیدانی رینگە ی خودا، کە واتە: شەھید بە تەنھا تەکا بۆ خەفتا کەس لە خزم و کەسی خو ی ئەکا بروانە (الترمذی). هەر وەھا جگە لەم سێ چینەش پیاو چاکانی تر شەفاعەت ئەکەن (عن ابی سعید رضي الله عنه قال النبي ﷺ إِنْ مِنْ أَقْتِي مَنْ يَشْفَعُ لِلْفِتَامِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَشْفَعُ لِلْقَبِيلَةِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَشْفَعُ لِلْعَصْبَةِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَشْفَعُ لِلرَّجُلِ حَتَّى يَدْخُلُوا الْجَنَّةَ) رواه الترمذی. لە ئوممەتی من مروقی وا هە یە، تەکا بۆ کۆمەلێکی گەورە ئەکا، هە یە تەکا بۆ هوزیک ئەکا، هە یە تەکا بۆ کۆمەلێکی بچوک ئەکا. هە یە تەکا بۆ یەک پیاو ئەکا، تا کو بچنە بەهشت.

(باسی پرسیارو، وەلامی رۆژی قیامەت) (الْحِسَاب)

ئەو شتە ی کردو تە لەم دونیا یە دا	دەربارە ی خەلک، یانە هی خودا
چاکەو، خراپەو، ئەو مالە ی هە یە	چۆنت رابواردو؟ پرسیار ی هە یە
لەستەر کردمو ت دەست و زوبانت	کشتی شاھیدە، هەم قاچەکانت

خوای گەورە فەرمو یەتی (فَلْيَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلْيَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ) ۶ (الاعراف): واتە: ئیمە پرسیار لەو کەسانە ئەکەین کە پینغەمبەرمان بۆ ناردون،

وہر بسیار له پیغہ مہر مکانیش نہ کہین (وعن ابی ہریرۃ رضی اللہ عنہ: قال النبی ﷺ) لا تَزُولُ قَدَمَا عَبْدٌ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ عُمُرِهِ فِيمَ أَفْنَاهُ، وَعَنْ عَمَلِهِ فِيمَ فَعَلَ، وَعَنْ مَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَ أَنْفَقَهُ، وَعَنْ جِسْمِهِ فِيمَ أَبْلَاهُ) رواہ الترمذی، قاچہ کانی مروث له شوین خوی لا ناچی، تا پرساری لی نہ کری: تہ منی چون بردو تہ سہر؟ کردہ وہی بوچی کردہ؟ مالی خوی له کوئی وہ دست ہیناوه؟ له چی سہر فہر کردہ؟ لاشہ کہی خوی له چی بہ کار ہیناوه؟ جا ہر کہسی وہ لامی راست نہ داتہ وہو، دان نہ ہینی بہ کردہ وہ کانی: گشت نہ دنامہ کانی شاہیدی لہ سہر نہ دن، خوی گورہ فہرمویہ تی: (يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) ۲۴ (النور) واتہ له روژی قیامت، شاہیدی لہ سہر خہلک نہ دن، زویانیان و، دستہ کانیان و، قاچہ کانیان، بہ وہی کردویانہ.

(بسی دہفتہری کردہ وہ مکان = صُحُفُ الْأَعْمَالِ)

کشتی نوسراوہ، چوینہ لای خودا
وہر نہ کری نوسراو، نہ چیتہ جہننات
بوچہ ہننہمہ شوینی دیار کراو

کردارو، کوفتار لہم دونیابہدا
خوشی بو کہسی کہ بہ دستی راست
کہر بہ دستی چہپ و ہر بگری نوسراو

خوی گورہ فہرمویہ تی ﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لِحَافِظِينَ كِرَامًا كَاتِبِينَ﴾ ۱۰ (الانفطار) چہند فریشتہ یہک لہ سہر نیوہ جاودیرن و، کردہ وہ کانتان نہ نوسن و، بہ ریزن. نینجا ہہمو
کہس له روژی قیامت نہم نوسراوانہ و ہر نہ گریتہ وہو، خوی گورہ پیی نہ فہرموی
﴿اقْرَأْ كِتَابَكَ﴾ ۱۴ (الاسراء) دہفتہری کردہ وہ کانت بخوینہ وہ، جا نہم خہلکہ
لہ و ہر گریتہ وہی دہفتہر کانیان دووچورن، ہہر وہک خوی گورہ فہرمویہ تی ﴿فَأَمَّا مَنْ
أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَسَوْفَ يُحَاسِبُ حِسَابًا يَسِيرًا وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مُسْرُورًا، وَأَمَّا مَنْ
أُوتِيَ كِتَابَهُ وِرَاءَ ظَهْرِهِ فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا وَيَصْلِي سَعِيرًا﴾ ۷ - ۱۰ (الانشقاق) واتہ
ہہر کہسی دہفتہری کردہ وہ کانی بہ دستی راستہ بدریتہ وہ: نہمہ داد کرد نینکی کہسی
نہ کری و، بہ دلخوشی نہ چیتہ بہ ہشت، بہ لام ہہر کہس لہ لای پشتہ وہ بہ دستی چہپہ
دہفتہر کہی بدریتہ وہ نہ وہ ہاوار ی قور بہ سہری نہ کاو، نہ چیتہ دوزخ، جا بزانیہ:
نہم خہلکہ سی جار له خرمات خوا رائہ گرین دووچار ہہر کیشہو عوزر ہینانہ وہیہ،
نینجا دہفتہری کردہ وہ نہ دریتہ وہ دست خاوانہ کانیان ہروانہ (الترمذی).

(باسی تہرازوی روژی قیامت = المیزان)

چاکہو خرابہ گشتی نوسراوہ،
 ہر کہسی چاکہی گرانتر دمرکہوی
 تہرازوی راستی له بو دانداوہ
 چیکہی بہہشتہ رازی یه لهوی
 نہو قور بہسہرمو چیکہی ناگرہ

بزانه: کہ پرسیارو، وه لام کوتایی هات و، هر که سہش دہفتہری کردہوہی و مرگرت
 نہ چیتہ لای تہرازو، تاکو بزانی چاکہی گرانترہ؟ یان خرابہ؟ خوای گہورہ فرمویہتی
 ﴿وَنُضِعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ، فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا، وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ
 خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكُنْى بِنَا حَاسِبِينَ﴾ ٤٧ (الانبیاء) واتہ: تہرازوی داد پەرہری بو
 روژی قیامت دانہ نین، کہ و ابو: هیچ کہ سیک ستمی لی ناگری، نہ گہر بہ نہ اندازہی
 دمنگہ گلرہیکہ چاکہ، یان خرابہی ہبی، نہ یہینینہ ناو تہرازو، نیمہ بہ تہ نہا
 بہروہستی سہر ژمیر کردنی کردہوہکان نہ کہین.

جا بزانه: له حہدسی پیغہمبہر ﷺ وادہر نہ کہوی، کہ نہم تہرازوہ، وکو تہرازوی
 دونیا، دوولای ہہیہو، نوسراوی کردہوہکانی پی نہ کیشری، ﴿عن عبدالله بن عمرو
 رضی اللہ عنہما فی حدیث البطاقۃ الطویل: فتوضّع السجلات فی کفۃ والبطاقۃ فی
 کفۃ﴾ رواہ احمد والترمذی، واتہ: پسولہ کہی ﴿لا الہ الا اللہ﴾ له لایہکی تہرازو
 دانہ ندریو، دہفتہر مکانی خرابہش له لایہکی تر، خوای گہورہ فرمویہتی ﴿فَأَمَّا مَنْ
 ثَقَلَتْ مَوَازِينُهُ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ، وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ﴾ ٦ - ٨
 (القارعة) ہر کہسی لاتہرازوی چاکہی گرانتر بی: نہ کہویتہ ژیانیکی خوش، وہ ہر
 کہسی چاکہی له خرابہ سوکتر بی: جنی دوزخہ.

جا بزانه: نہو کہ سانہی چاکہو خرابہ یان بہیک نہ اندازہیہ: نہوان تاماویہک له
 (اعراف) نہمیننہود (شوینیکہ له نیوان بہہشت و، دوزخ) پروانہ تہفسیری ٹاہتی
 ﴿وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ﴾ ٤٦ (الاعراف) .

(باسی تولہ و مرگرتنی روژی قیامت = القصاص)

ہر کہسی مافی خہلکی له سہر بی
 یا جنیوی پی بداو، ناموسی بیا
 وکو کوشتن و دزی کردی
 یانہ زور داریو و زبانی لی بدا
 جگہ لهمانہش، خودای کردگار
 تولہ و مر نہگری له چاکہی زوردار
 کس چاکہی نہماو، داوا کارماوہ
 نہیداتہ نہوہی زوری کراوہ
 نہیبہ نہ دوزخ ہیچ نیہ گومان
 نہوہ له جیاتی خرابہی ہموویان

«عن ابی هریره رضي الله عنه: قال النبي ﷺ ﴿ مَنْ كَانَتْ عِنْدَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ، فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهَا، فَإِنَّهُ لَيْسَ تَمَّ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ، مِنْ قَبْلِ أَنْ يُؤْخَذَ لِأَخِيهِ مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ، أَخَذَ مِنْ سَيِّئَاتِ أَخِيهِ فَطَرَحَتْ عَلَيْهِ ﴾ رواه البخاري ومسلم.

هر كه سينك مافى ستميكى براى خوى له لايه، با له دونيا نهو مافه بداته وه، چونكه له روژى دوايى دا دينار و ديرهم نيه له توله بدها، كه وابوو: له وى چاكه كانى زوردار له توله وهر نه گيرى، نينجا نه گهر چاكه ي نه بوو، يان بهر وهستى توله ي نه كرد: نه وه خراپه ي ستم ليكراوه كه نه خريته سهر خراپه كانى زورداره كه، به خراپه ي هردووكيان له دوزه خ سزا نه درى. (بزانه) نهو مافه: خوئين بى، يان ناموس بى، يان مال بى، يان نازار دان بى؛ گشتى له روژى قيامت توله ي وهر نه گيرى. كه وابوو: به زوترين كات له دونيا. خاومنى نه مافانه رازى بكه و گهردهنى خوت پييان نازاد بكه.

(بلسى جهوزى كهوسهر) (الكوثر)

پيش بچيه به هشت نهى براى موسولمان له لاي پيغمبر ﷺ ﴿ تَوْنَبِيَه مِيَوَان له جهوزى كهوسهر ناو نه خونيه وه هينده شيرينه، تينو ناييه وه

نينجا كه دادگاي معشهر كوئايى هات، موسولمانان نه چنه سهر جهوزى پيغمبر ﷺ له وه جهوزه ناو نه خونيه وه، ناوى نهو جهوزه له روبارى ﴿الكوثر﴾ پر نه كرى و، سهرچاوه ي روباره كه ش له به هشته، (عن انس رضي الله عنه قال النبي ﷺ : أَنزَلْتُ عَلَى سُوْرَةٍ أَنفَأَ فَقَرَأُ ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكُوْثِرَ﴾ حَتَّى خْتَمَهَا، ثُمَّ قَالَ هَلْ تَدْرُونَ مَا الْكُوْثِرُ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَإِنَّهُ نَهْرٌ وَعَدْنِي رَبِّي عَزَّوَجَلَّ فِي الْجَنَّةِ، وَعَلَيْهِ خَيْرٌ كَثِيرٌ، عَلَيْهِ حَوْضٌ تَرْدُ عَلَيْهِ أُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، آيَتُهُ عَدَدُ الْكَوَاكِبِ﴾ رواه أحمد وأبو داود. پيغمبر ﷺ فهرموى: نيستا سورته تيكم بو هاته خوارمه، نينجا سورته ي (الكوثر) ي به ته واوى خويندنه وه، فهرموى: نه زانن (الكوثر) چي به؟ گوئيان: خاوا، پيغمبر ﷺ نه زانن فهرموى (كهوسهر) روباريكه له به هشت، خوا وه عده ي بي داوم، نه روباره نه رزيته جهوزيك، نوممه تي من له روژى قيامت دينه سهر نهو جهوزه ناو نه خونيه وه، جامه كانى به قهد نه ستيره ي ناسمانه.

(ناگادارى) هر كه سى له ريبازى پيغمبر ﷺ لايدابى. ناگاته سهر نهو جهوزه ناوى لي ناخواته وه، نينجا بزانه: راي به هيزتري زانايان نه ميه: كه جهوزى كهوسهر له گوره پياني مهشهره، به لام راي دووه مين نه فهرموى: له دواى تپه ربوونى پيرى جهه تنه مه. جا به هر جوريك بى: ناوى نهو جهوزه له ههنگوين شيرين تره، هر كه سينك لي ناخواته وه جاريكى تر تينو ناييه وه بروانه (البخاري ومسلم).

باس یردی جهه ننه م - الصراط

ئینجا که مه حشر کوتایی بی دی
له سه رجه هه ننه م یردیک دائه ندری
نه بی هه موو کهس بی دا تیپه ری
و مک بروسک و. و مک با. هه ندیکیش نه فری
هه ندیکیش له وی و نه کهونه خوار
بو ناو جهه ننه م. نه کهنه هاوار

خوای گه ورده له قورنایی یروزدا فرمویه تی (وَإِنْ مِنْكُمْ أَلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّهِ حَتَّىٰ مَقْضِيًّا ثُمَّ نَجَّى الَّذِينَ اتَّقَوْا، وَنَذَرَ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثًا) ۷۱-۷۲ (مریم) واته
کیکتان هه بی، نه بی به جهه ننه م دا تیپه ری، نه م تیپه ری بوونه خوا واجبی کردوده
براوته وه، ئینجا نه وانهی له خوا ترسا بوون، رزگاریان نه کین و، سته مکارداکانش
له جهه ننه م دا نه هیلینه وه، (عن ابي سعيد الخدري رضي الله عنه في حديثه الطويل، قال النبي ﷺ: «ثُمَّ يُضْرَبُ الْجَسْرُ عَلَىٰ جَهَنَّمَ وَتَحُلُّ الشَّفَاعَةُ فَيَقُولُونَ اللَّهُمَّ سَلِّمْ، سَلِّمْ قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَمَا الْجَسْرُ؟ قَالَ دَخُضٌ مَزَلَّةٌ، فِيهِ خَطَاطِيفٌ وَكَلَالِبٌ، فَيَمُرُّ الْمُؤْمِنُونَ كَطَرَفِ الْعَيْنِ، وَكَالْبَرْقِ، وَكَالرَّيْحِ وَكَالطَّيْرِ وَكَأَجَاوِدِ الْخَيْلِ وَالرَّكَابِ، فَتَاجِ مُسَلِّمٌ، وَمَخْدُوشٌ مُرْسَلٌ، وَمَكْدُوشٌ فِي نَارِ جَهَنَّمَ) رواه البخاري، ومسلم له هه دیسیکی دریزدا پیغه مبهه ر ﷺ نه فرموی
ئینجا پرد له سهه دوزه خ دا نه ندری و، کاتی شه فاعهت دی، موسولمانان نه لین
خوایه سه لامهت بکه، سه لامهت بکه، گوتیان نه بی پیغه مبهه ری خوا ﷺ نه م پرده
چییه؟ فرموی: شتیکی لوسه، قاچ لی نه زدی، له م لاو، له ولا قولایی پیویه، خاومن
باوهران به سهه ری دا تیپه ری، هه ندیک و مک چاو چوقانیک - و مک بروسک - و مک -
- و مک بالنده - و مک نه سیی چاک، ئینجا ئی وهها هه بی به سه لامه تی رزگار نه بی،
هه بی نه م قولابان نه یگرن و برینداری نه کین و به ره للا نه بی و، نه په ریته وه، هه بی
له سهه یرده که وه هه لئه دریته خوارموده بو ناو دوزه خ.

« باسی دوزه خ - جَهَنَّمَ »

قووی جهه ننه م هه فتا سال رییه
له بو هه شونینی هه ندیک تاوانبار
هه ره کهس به کو یزه گوناھی نه سوتی
به لام نه م کهسه ی به کافری بمری
کشتی ناگره، ههوت شونینی لی به
ناماده ی کردوه، خودای کردگار
کهسزای وه ره کرت رزگاری نه بی
نه م به کجاری یه و، رزگاری نابی

جهه نهم = دوزهخ، نهو ناگرهیه که خوی گه وره ناماده ی کردوه، بو کافرمان و موسولمانانی تاوانبار - خوی گه وره فرمویه تی (وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ) ۴۳-۴۴ (الحجر) بیگومان دوزهخ، شوینی ناماده کراوو وه عده دراوی تاوانبارانه به گشتی، نه دوزهخه حوت دهرگی هیه، واته: حوت نهومه، هر دهرگیه که به شه تاوانباریکی بو ته رخان کراوه، نه مهش ناوی حوت نهومه که ی دوزهخه: جَهَنَّمَ، لَطِي، الْحَطْمَةُ، السَّمِير، سَقَر، الْجَحِيم، هَاوِيَةٌ، زانایان فرمویانه: (جَهَنَّمَ) نهومی سه رومیه بو موسولمانانی تاوانباره.

(ناگاداری) شوینی دوزهخ دیار نه کراوو، پله ی گهرمی و، قوولایی به م شویویه: (عن ابی هریره رضي الله عنه: قال النبي ﷺ ﴿ نَارُكُمْ هَذِهِ الَّتِي يُوقَدُ آبَنُ آدَمَ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ حَرِّ جَهَنَّمَ ﴾) اه البخاری ومسلم. پله ی گهرمی نهو ناگره ی نیوه که نادمیزاد داینه گهرسینی به شیکه له حهفتا پله ی گهرمی دوزهخ، واته: گهرمی دوزهخ به شهست ونوپله زیاتره (وعن ابی هریره رضي الله عنه: سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ ﴿ وَجَبَتْ، فَقَالَ: هَذَا حَجَرٌ رُمِيَ بِهِ فِي النَّارِ مِنْ سَبْعِينَ خَرِيفًا ﴾) رواه مسلم، پیغه مبه ر ﴿ ﷺ ﴾ گوئی له دننگیک بوو، فرموی: نه مه به ردیکه فری دراومه دوزهخ، حهفتا سال له مه و پیش.

جا بزانه: هر که س به کافری بمری: به یه کجاری له دوزه خدا نه مینیته ومو رزگاری نابی، خوی گه وره فرمویه تی (إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ) ۷ (البينة) بیگومان: کافرمان، له جو، له دیان، له هاویهش دانه رمان بو خوا: گشتیان له دوزهخ دان و، ههتا ههتا یه تنیدا نه میننوه، نه وانه خرا پترینی خه لکن. به لام: موسولمانه تاوانبارمان هر که سه به گویره ی گونا هه کانی نه سوتی و، که سزای خوی ته و او بوو: رزگار نه بی و، نه چیته به ههشت (عن انس رضي الله عنه: قال النبي ﷺ ﴿ يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزُنْ دُرَّةٌ مِنْ إِسْبَانٍ ﴾) رواه البخاری ومسلم. پیغه مبه ر ﴿ ﷺ ﴾ فرموی: هر که سیک شاده ی هینابی و به قه د زهره یه که باوه ری له تاو دلدابی: له ناگری دوزهخ دهر نه چی و، رزگار نه بی، هه روه ها زور که سیش به هو ی شه فاعه ت رزگار نه بی، هه روه ک باسمان کرد.

« باسی به هشت »

تایبیت داندراوه بو نیمانداران	به هشت شوینیکه له زور حهوت ناسمان
یان چاو حهز بکا، داندراوه لهوئی	شوینیکی وایه چی دل بیهوئی
نهسته می زوردار، ههچیان لهوئی نین	نهسه رمای زستان، نه گهرمای هاوین
کس دموت ناکاو لهوئی نه مینیی	ناخوشی، قین و مردن نامینیی
رووبارو، جوکه دمروا زور ناسان	له باغی به هشت له زیر درمختان
وا باش نهزانم کهوا کوتابی	باسی به هشتی قهت تهواو نابیی

به هشت سهد پلهیه، له سه رهوهی ههز حهوت ناسمانه کانهو، له خوارهوهی عهرشی خودایه، خوای گه وره فره مویه تی (عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى) ۱۵ (النجم) به هشت له لای (سُدْرَةُ الْمُتَهَيِّ) به (عن عبادة، وای هریره رضی الله عنهما قال التبی فی الجنة مائة درجة ما بین کل درجتین كما بین السماء والأرض، وَالْفِرْدَوْسُ أَعْلَاهَا دَرَجَةٌ، وَمِنْهَا تَفْجَرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ الْأَرْبَعَةُ، وَمِنْ فَوْقِهَا يَكُونُ الْعَرْشُ) رواه البخاری و الترمذی، بیغه مبهز ﴿...﴾ فره موی: له به هشت دا سهد پله ههیه، نیوانی ههز پلهیه ک و مکو نیوان ناسمان و زهمینه، (فیردهوس) له هه موو پله کان به سه رهوه تره، ههز لهو (فیردهوسه) وه، چوار روباره کانی به هشت هه لئه قولین، جا له سه رهوهی (فیردهوس) عهرشی خودایه، واته: عهرشی خوا بانئ به هشته.

ئینجا بزانه: باسی به هشت له م نامیلکه یه دا نایه ته نوسین، چونکه ههشت به شی ههیه، ئەم ههشت به شه سهد پلهیه، ئینجا باسی چوار روباره که ی به ههشت و باسی حوری، باسی خواردن و، جل و بهرکی به ههشت، له قورئان و، حه دیس بخوینه وه.

« دیتنی خوای گه وره له به هشت و گوره پانی مه ههز »

خوای گه وره فره مویه تی (وَجْوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ اِلَى رَبِّهَا نَاطِرَةٌ) ۲۳ (القیامة) له روژی قیامت چه ند روخساریک نه درهوشینه وه، ته ماشای خویان نه کهن (عن جریر بن عبدالله رضی الله عنه قال: نَظَرَ النَّبِيُّ ﷺ اِلَى الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ فَقَالَ: اِنَّكُمْ سَتَعْرَضُونَ عَلٰى رَبِّكُمْ فَتَرَوْنَهُ كَمَا تَرَوْنَ هَذَا الْقَمَرَ لَا تَضَامُونَ فِي رُؤْيَتِهِ) رواه البخاری و مسلم. بیغه مبهز ﴿...﴾ له شهوی چوارده، ته ماشای مانگی کردو، فره موی نیوه نه بردرینه خه مت خوای گه وره، به چاوی خوتان خوا نه بیینن، ههز مکهو ئەم مانگه نه بیینن، ههز گومانتان له دیتنی نابیی. به لام: کافره کان خوا نابینن خوای گه وره فره مویه تی ﴿كَلَّا اِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمِئِذٍ لَمَّحْجُوبُونَ﴾ ۱۵ (المطفضون) کافره کان له روژی قیامت قه دهغه نه کرین له دیتنی خوا.

«باسی عرش و کورسی»

عرش: شتیکه پیچکھی فهیه، له هه موو دروستکراویک گهره تره، نه که ویتته سه ره وهی کورسی و، ده وهی له کورسی و، ئاسمان و، زمین داوه، هه شت فریشته هه لینه گرن خوی گه وه فه رمویه تی ﴿وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَابِتًا﴾ ۱۷ (الحاقة) له روژی قیامت له سه ره وهی فریشته کان، هه شت فریشته عه پشی خوا هه لته گرن (عن ابی نررضی الله عنه قال النبی ﷺ: مَا السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ، وَالْأَرْضُونَ السَّبْعُ فِي جَنْبِ الْكُرْسِيِّ إِلَّا كَحَلْقَةِ مُلْقَاةٍ فِي فَلَاةٍ، وَالْكُرْسِيُّ عِنْدَ الْعَرْشِ كَذَلِكَ) أَخْرَجَهُ ابْنُ جَرِيرٍ، وَابْنُ مَيْزُونٍ، بِتَفْصِيحٍ، فَتَفْهَمُ بِهِ ﷺ فه رموی: هه رهوت ئاسمان و زمینه کان به رانبه به کورسی، وکو ئالقه یه کی فریدراو له بیابانیک وایه، کورسیش له به رانبه عه پشی خوا وک هه ئالقه یه له بیابانیک - ئیمام (عبد اللطیف السبکی) له ته فسیری ﴿وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ ۱۲۹ (التوبة) فه رمویه تی (عرش) مه لبه ندی کاروباری خوی گه وره یه، واته: باره گای زاتی خوا نیه، هه ره وها قازی (بیضاوی) له ته فسیری هه ئه ئایه ته، ئایه تی ﴿ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ ۵۴ (الاعراف) فه رمویه تی: بریاره گانی خوی گه وه له عه رشه وه دینه خواره وه.

کورسی: شتیکه له ئاسمانه کان و زمینه کان گه وره تره، له سه ره وهی هه رهوت ئاسمانه کانه، له بن عه رشی خودایه، خوی گه وه فه رمویه تی ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ (البقرة) ۲۲۵ واته: کورسی یه که ی خوا، به رفراوانی ئاسمانه کان و، زمینه.

۶ - باسی قه زاو قه ده ر (الْقَضَاءُ وَالْقَدَرُ)

پیش بوونی (آدم) هه رچی رووی داوه	دوای بوونی نه ویش تا دونیا ماوه
ژیان و مردن و ساغی و ناخوشی	بوونی و هه ژاری و غه مناکی و خوشی
هه مووی به ویست و زانستی خواجه	به سه ره هاتی تو، ته وای نوسرایه
به لام پیویسته هه ره هول بدهی	له به ره چارمنوس ته مه بی نه که ی
به گویره ی توانات بچیژه زحمهت	تا سه ره که وتوبی له دونیا و قیامت.

(قه زاو، قه ده ر) واته: بریاردانی خوا به ویستی خوی، بوون، یان نه بوونی شتیکی، به نه ندازه می که ی دیارکراو، له کات و، شوینیکی دیارکراو، هه ر وک خوی فه رمویه تی ﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلْقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ ۴۹ (القمر) ئیمه هه موو شتیکیمان دروست کرده، به نه ندازه می که ی زاندراو. هه ره وها فه رمویه تی ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ﴾ ۸ (الرعد) هه موو شتیکی له لای خوا به نه ندازه می.

جایزانه قهزاو قه‌دهر، روکنی شه‌شیمی ئیمان، که‌وابوو، واجیه باورمان هه‌بی، هه‌رجی هه‌بوودو، هه‌رجی ئه‌بی له‌هه‌بوونیو، هه‌ژاریو، ساغیو، نه‌خوشیو، ژیان و مردن و زانستیو، نه‌زانیو، که‌وره‌ییو، هتد: گشتی به‌ویست و، بریار دان و، زانستی خودایه، نه‌ندازدو، کات و، شوینی بو‌داناوودو، هیچ که‌سیش ناتوانی نه‌م بریارو، نه‌ندازه‌یه بگوری.

(عن جابر رضي الله عنه قيل يا رسول الله ﷺ فيم العمل اليوم؟ أفما حفت به الأقلام، وجرت به المقادير، أم فيها نستقبل؟ قال: لا، بل فيما حفت به الأقلام، وجرت به المقادير، قال: ففيم العمل؟ قال: كل عامل ميسر لعمله) رواد مسلم: پرسیار له پیغه‌مبه‌ر کرا ﷺ نایا ئه‌و کرده‌وانه‌ی ئیستا ئه‌یکه‌ین، له‌مه‌وینش نوسراوودو، نه‌ندازدی بو‌دانراود، یان که کردمان ئینجا ئه‌نوسری؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: به‌لکوله‌مه‌وینش نوسراوودو نوسراوودکه‌ش وشک بوووته‌وودو، نه‌ندازدش داندراود، گوئیان: که‌وابی، کرده‌وه‌مان بوچی‌یه؟ فه‌رموی: هه‌موو که‌سیک بو‌کرده‌ودی خوی ریگه‌ی بو‌ناسان ئه‌کری، جا چاکه‌ بی، یان خراپه.

« ده‌سه‌لاتی به‌نده له‌کرده‌وه‌کانی »

خوای گه‌وره فه‌رمویه‌تی ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ ۹۶ (الصافات) واته: خوا نیوه کرده‌وه‌کانی ئیوه‌ی دروست کرده، (ئه‌ی موسولمانی خوشه‌ویست) که‌جه‌نابت ته‌ماشای ئه‌م نایه‌ته‌و، هه‌دیه‌که‌ی رابوردو نه‌که‌ی، پرسیاریک رووت تی نه‌کا: نایا که‌خودا کرده‌وه‌کانی ئیمه‌ی دروست کردی، بریاره‌که‌ی خوی له‌م باب‌ه‌ته‌ود نوسرابی، برابینه‌وه، بوچی ئیمه، له‌سه‌ر چاکه‌ پاداشمان ئه‌دریتی، له‌سه‌ر خراپه سزا ئه‌درین؟

وه‌لام: هه‌ر کاریک که‌بکری، له‌دوو رووه‌وه ته‌ماشای نه‌کری، یه‌که‌م: (خَلَق) واته: دروست کردن له‌نه‌بوونه‌وه، دووم (كَسَب) واته: وه‌ده‌ست هینان پاش دروست کردن.

جا هه‌موو کاریک له‌رووی یه‌که‌مه‌وه (خَلَق) ی‌خوایه، واته: خوای گه‌وره له‌نه‌بوونه‌وه دروستی کردوو، له‌م رووه‌وه به‌نده هیچ په‌یوه‌ندی پیوه‌نیه، به‌لام: له‌رووی دوو‌ده‌مه‌ود (كَسَب) ی‌به‌نده‌یه، واته: پاش دروست کردنی خوا، به‌نده وه‌ده‌ستی دینی، به‌و هیزو توانایه‌ی خوا داویه‌تی، جا چاکه‌ بی، یان خراپه، خوای گه‌وره فه‌رمویه‌تی ﴿هَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ ۲۸۶ (البقرة) پاداشی وه‌ده‌ست هینانی چاکه‌ بو‌خویه‌تی، وه‌سزای وه‌ده‌ست هینانی خراپه له‌سه‌رخویه‌تی.

تینجا بزانه: هر روك به نده هیزو توانای وده دست هینانی چاکه و خراپه ی دراوه تی، هر وده اش خوی گوره به نده ی خوی کردو ته (سهر پشك)، بو كردن و نه كردن، به م سهر پشکی به نه گو تری (اِخْتِيار) واته سهر به خوی و زور لی نه كردن، جا له به ره نه م سهر به خوی به، نه گهر توانای خوت له وده دست هینانی نه و چاکه به به کار هینا که خوا دروستی نه کا: نه وده پاداشت نه دریتی، وه نه گهر بو وده دست هینانی نه و خراپه یه ت به کار هینا که خوا دروستی نه کا: نه وده سزا نه دریتی، جا دهر باره ی نه م سهر به خوی به خوا نه فرموی ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ اِنَّا اَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا﴾ ۲۹ (الكهف) هر که س حه ز نه کا: با با وهر بی نی، هر که س حه ز نه کا: با کافر بی، نیمه ناماده مان کرده بو سته م کاران ناگری دوزه خ.

« تهنها دوا کرده و مکانی پیش مردن چاویان لی نه گری »

(عن سهل رضي الله عنه: قال النبي ﷺ ﴿ان الْعَبْدَ لَيَعْمَلُ عَمَلَ اَهْلِ النَّارِ وَاِنَّهُ مِنْ اَهْلِ الْجَنَّةِ، وَيَعْمَلُ عَمَلَ اَهْلِ الْجَنَّةِ وَاِنَّهُ مِنْ اَهْلِ النَّارِ، وَاِنَّهَا الْأَعْمَالُ بِالْخَوَاتِيمِ﴾ رواه البخاري، پیغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ نه فرموی: به نده ی وا هه به، کرده و ی دوزه خیا نه نه کا، به لام له هه مان کاتیش کا به به هه شتی نوسراوه، هی وا هه به کرده و ی - به هه شتیانه نه کا به لام له هه مان کاتیش دا به دوزه خی نوسراوه، له کرده و هه کان تهنها ادوا کرده و مکانی پیش مردن به به رچا و نه گیرین.

روون کرده و: که نیمه نه لین: خوی گوره هه موو شتی که نه زانی و، هرچی روو نه د نویسی و به تی: وا تیمه که نه م زانست و نویسی نه بیته زور لی کردن، بو وینه کامره به کی (قیدیو) له سهر بانه که ی خوت به ره و شه قام دابنی، تینجا تیلیکی نه (قیدیو) به به (ته له فزیونیک) به سه ته و، به کاری بیخه، کاتیک له ناو (ته له فزیونه که دا) نه بی نی، کومه لیک بو سه یان داناوه، تاکو کاک (نازاد) بکوژن هه وده ها نه بی نی کاک (نازاد) به ره و بو سه که نه روا، لیره دا تو نه زانی نه م کومه له کاک (نازاد) نه کوژن، جا نه گهر کوشتیان، نه م زانسته ی تو نه بووه زور لی کردن، نه بو کاک (نازاد) و نه بو کومه له که، که واته: خوا نه زانی چ کاریک نه که ی، به لام زورت لی نا کا.

(ناموزگاری) قه زاو قه دمه نه نی نی به که له نه نی نی به کانی خوا به ته وای پرده ی له سه ر لانه داوه، که و ابو: با وهر تی پی ی هه بی و، زور لی می مه کوله وه .

« یاسی «لَوْح» و «قَلَم» »

(لوح المحفوظ) = (امّ الكتاب) له و حیکه هرچی روی داوه و، هرچی رویدا، گشتی تیدا تو مار کراوه، خوی گوره فرموی به تی (يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ اَد

الکتاب) ۳۹ (الرعد) خوی گه وره چی حه زبکا، لای نه باو نه یسریته وه، چی حه زبکا دایه نی، (أُمُّ الْكِتَابِ) واته: (اللُّوحُ الْمَحْفُوظُ) له لای خویته.

بزانه : هموو کتیبه کانی خوا له (اللوح المحفوظ) دا نوسراونه وه، خوی گه وره فه رمویه تی: (بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ) ۲۱ (البروج) به لکو نه و قورنانه به رزو به ریزه، له له وحیکی پاریزراو دایه.

(قلم) نه و پینوسیه که هموو شتی له (اللوح المحفوظ) دا نویسوه (عن عبادة بن الصامت رضي الله عنه قال قال النبي ﷺ ﴿أَوَّلُ مَا خَلَقَ اللَّهُ الْقَلَمَ، فَقَالَ: اكْتُبْ، قَالَ: مَاذَا أَكْتُبُ؟ قَالَ: أَكْتُبُ الْقَدَرَ مَا كَانَ وَمَا هُوَ كَائِنًا إِلَى الْأَبَدِ﴾ رواه ابو داود و الترمذي. یه که م شت که خوا دروستی کردوه (قلم) بوو. بی ی فه رموو: بنوسه، کوتی: چی بنوسم؟ فه رموی: نه اندازه ی هرچی بووه و هرچی نه بی هه تا هه تابه.

« باسی چاکه » - الْأَحْسَانُ

تو بیه رستی خوا و مندی (مَنان)	چاکه نهمیه نه ی برای موسولمان
نه گهر خوا و مندیش نیته بهر چاوت	هه روهک بیبونی به هه ردوو چاوت
شارمزای دلته، هیچ دانامینی	باش بیبه رسته چونکه نه تبینی

(عن عمر رضي الله عنه قال قال النبي ﷺ ﴿الْأِحْسَانُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ﴾ رواه مسلم. چاکه نه و میه تو خوا بیه رستی، وهک خوا له بهر چاوت بی و بیبینی، بجا نه گهر له خوا په رستی نه گه یشتیه نه م پله یه، وهها بیبه رسته که بیگومان خوا تو نه بینی.

جا نه گهر هاتوو به نده به م شیویه خوی په رست نه بیته (مُتَّقِي) واته: له خوا ترس، چونکه له خوا ترسان نه و میه: خوی گه وره له و شوینانه نه تبینی که لای قه دهغه کردوی، وه له و شوینانه و ن نه کا، که فه رمانی بی کردوی، واته چاکه له دهست خوت نه ده ی، و خرابه نه که ی.

« پینج په نهانه کان »

دونیای ویران و، کام باران دینی	پینج شت په نهانه هه ر خوا نه یزانی
کاری سبهینی و، مهرگ چ شوینه	کورپه ی له ناو رگه دوا روزی چونه

پینج شتی په نهانه هه یه، جگه له خوی گه وره هیچ که س نایانزانی، هه ر پینجیان له م ثایه ته پیروزه دایه (إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ، وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ، وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَازَا تُكْسِبُ غَدًا، وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

خبر) ۳۴ (لقمان) زانستی کاتی دنیا ویران بوون له لای خودایه، هر خودا بارانی سود به خش ئهبارینی، وه خوا ئهزانی چی له ناو مندالدانهکان دایه (واته چاکی و خرابی وهه بونی هتد)، وه هیچ کس نازانی سبهینی چی ئهکا، وه هیچ کس نازانی له کونج نه مرئ.

جا که نم بینج زانستی یانه قایهتی جوابی، نیمه باره رمان وایه فالجی بهکان و، ههوالکویهکانی دوا روژ، گشتیان دروزن ﴿عَنْ بَعْضِ أَهْلِ بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ لَمِيَ عَرَافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ يَقْبَلْ لَهُ صَلَاةَ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾ رواه مسلمه. وروایه الامام احمد: ﴿مَنْ أَتَى عَرَافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أَنْزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ﴾ واته: هر که سینک بجیته لای فالجی بهک، پرسیری شتیکی لی بکا، نویژی چل روژی لی وهرناگیری، له حدیسیکی تردا، ئهفه رموی بهرکه سینک بجیته لای فالجی بهک، یان ههوالکویهکی دواروژ، باوهریشی پیکرد، بهراستی ئهوه کوفری کردوه، بهو قورئانهی بو پیغه مبه ر ﷺ هاتوته خوارموه

« نیشانهکانی دنیا ویران بوون »

دوینا ویران بوون نیشانهی ههیه	ههندیك بجوکهو ههندیك گهورمیه
دایک خزمتچی کیزمهکی خوی بی	خانوی پینخواسان له شارا دیار بی
ههم ناکس بهچه فه رمانهوا بی	کوشتن زور ببیو، ناموس هه رزان بی
هاتنهوهی (عیسی) له گهورمکانه	دمججال به دخو فیتتهی زمانه
گهرانهوهی روژ له لای روژئاوا	توبه نامینیو، دهرگهی داخراوه

بزانه: دنیا ویران بوون، نیشانهی زوری ههیه، لهو نیشانانه ههندیکیان گهورمه، ههندیکیان بجوکن، جا بجوکهکان زورن، وهکو: ﴿عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ مِنْ أَسْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يُرْفَعَ الْعِلْمُ، وَيُظْهَرَ الْجَهْلُ، وَيَفْشُو الرِّثَاءُ وَتُشْرَبَ الْحَمْرُ وَيَكْثُرَ النِّسَاءُ وَيَقْلُ الرِّجَالُ حَتَّى يَكُونَ لِحَمْسِينَ امْرَأَةً قِيمَ وَاحِدٍ﴾ رواه الترمذي پیغه مبه ر ﷺ فه رموی ههندیك له نیشانهکانی دنیا ویران بوون، ئهمانهیه: زانستی نایینی کم ئه بیو، نهزانی بلاو ئه بیتهوه، زینا زور ئه بی، مهی ئه خوریته وه به ناشکرا، ئافرمت زور ئه بن و، پیاوکه م ئه بن، تا به په نجا ئافرمت یهک پیاو بهر یومه ریان ئه بیته.

﴿وَعَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي الْمَسَارَاتِ السَّاعَةِ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَنْ تَلِدَ الْأُمَّةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الْحَفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّيْءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبَنِيَانِ﴾ رواه مسلم، نیشانهی دنیا ویران، بوون ئه مهیه:

مثالەکان بەسەر دایکیان دا فەرمان رەواپن و، دایک خزمەتکاری کێژمەکی خۆی بێ، وە رووت و، پێخواسەکان و، شوان مەرەکان شانازی و پیش برکێ بکن بە بەرزێ کۆشک و تەلارەکانیان، ﴿وَعَنْ حَذِيفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَكُونَ أَسْعَدُ النَّاسِ بِالدُّنْيَا لُكْعُ بَنِي لُكْعٍ﴾ رواد الترمذی، دونیا ویران نابێ، تا ناکەس بەچە لە هەموو کەس بەختەوهر تر ئەبێ، جگە لەمانەش نیشانە ی تر زۆرن.

(گەورەکان)

نیشانە گەورەکانی دونیا ویرانبوون لەم حەدیسەدا باسیان کراوە: (عن حذيفة رضي الله عنه: قال النبي ﷺ في الساعة: انها لن تقوم حتى تروا قبلها عشر آيات:

..... فذكر: الدخان، والدجال، والذابة، وطلوع الشمس من مغربها، ونزول عيسى ابن مريم ﷺ ويأجوج ومأجوج، وثلاثة خسوف: خسف بالشرق، وخسف بالمغرب، وخسف بجزيرة العرب، وآخر ذلك نار تخرج من اليمن تطرد الناس إلى محشرهم﴾ رواد مسلم، پێغه مەبەر ﷺ فەرمو ی: دونیا ویران نابێ، تا دە نیشانە ئەبینن پیش ویران بوون (١) دو کەلێک دی هەموو دنیا دانەگرتی تا ماوه ی چل رۆژ (٢) هاتنی (دەججال) کە پیاویکی کافرو، فیلبارو، سێحربازە چاوی راستە ی کویرەو، ئە ئی من خوا مە، ماوه ی چل رۆژ لە زەمین ئەمینی ئەمینی ئە جگە لە (مکە) و (مەدینە) ئە چینی هەموو شوینی ک، ئینجا حەزرتی (عیسی پێغه مەبەر ﷺ) ئە یکوژی (٣) هاتنی (دابە الأَرْض) نازە ئی زەوی، جوړه نازمليکه لە (مکە) دەر ئە کە و ئی، دار عەسای (موسی) پێغه مەبەر، ئە نکوستیلە ی (سَلِيمَان) پێغه مەبەر ی پێ یه، علیهما الصلاة والسلام. موسولمان و، کافره کان نیشان ئە کا (٤) گە رانه وه ی رۆژ لە لای رۆژئاوا (بزانە) بە هاتنی (دابە الأَرْض) یان بە (گە رانه وه ی رۆژ) دەرگە ی توبە دادیخرو ئی، کافریش ئیسلام بوونی ئی وەرناگرتی (٥) هاتنە خواری وه ی حەزرتی (عیسی) پێغه مەبەر ﷺ ماوه ی چل سال ئە مینی ئە وه، بە شەرعی ئە ئیسلام رەفتار ئە کا، هەرکە هاتە خواری وه، دەججال ئە کوژی (٦) هاتنی (يَأْجُوجُ وَمَأْجُوج) ئە ویش چینه خە لکیکن دونیا داگیر ئە کەن و، برسی ئە تی بلاو ئە بیته وه، ئینجا حەزرتی (عیسی) علیہ الصلاة والسلام. دوعا ئە کا خوا لە ناویان ئە با (٧ و ٨ و ٩) سنی رۆچون، یە ک لە رۆژە لات، یە ک لە رۆژئاوا یە ک لە دورگە ی عەرەب (١٠) کوتایی ئە م نیشانانە ئاگریک لە لای (یَمَن) هە لئە گرسی و، خە لکی راو ئە ئی، تا لە شوینی ک کو یان ئە کاتە وه، جا بو زیاتر زانست دەر بارە ی ئە م نیشانانە، بگە رپوه خزمە تی حە دیسە کانی پێغه مەبەر ﷺ لە هەر کتیی ک حە ز ئە کە ی.

» کوتایی «

بکەم بە هەلبەست ئیمان و نێسلام
مانگی رەمەزان لە روژی چوارە
هەر کەسێ خویندی، دوای بو بکا

سوپاس بو خودا که یارمەتی دام
سانی هەزارو چوارسەدو یازدە
(عبداللە)ی گوناھبار زۆر تکا ئەکا

(ياربنا لك الحمد كما ينبغي لجلال وجهك ولعظيم سلطانك، لا احصي ثناء عليك انت
كما اثنيت على نفسك) سوپاس بو تو ئەي خوداي گەرەم که یارمەتیت دام
هەلبەستەکانی (ئیمان و نێسلام) که دانراوی خۆم بوو، روژن بکەمەوه بە تیشکی
قورئان و حەدیس، لە روژی شەممە (٧)ی (محرم) سالی (١٤١٤)ی کوچی، ئەي
خوداي گەرەم بەهێز: لیت ئەپاریمەوه ئەم دانراوهم ئی وەرگیری، بیکەي بە
نامیلکە یەکی سود بەخش، بوگە ئی کوردی موسولمان، خوايه له خۆم و، دايك و، باوکم
و، خۆشەوستانم خۆش بە: خوايه له سەر ئەم (عقیده) یەم بمرینه که له م
نامیلکە یەدا نووسیومە، خوايه بووه لام دانەوهی ناوگۆرمەکم یارمەتیم بدهو، گۆرمەکم
بو بکە باغی بەهەشت. خودایه له مەیدانی مەحشەر له ژیر سێبەری خۆت دامبني و،
وہلامی پرسیارەکانم بو ئاسان بکە، خوايه: نو سراوی کردەمکانم بده ئەودەستە
راستەم، که ئەم نامیلکە یەم پنی نووسیومو، ئەم نامیلکە یەش لە گەل چاکەکانی تر، بۆم
لە ناو لاتەرازوی چاکە دابني و، بە گەرەمی خۆت بۆم گران بکە، خودایه وام ئی نەکەي
لە حەوزی کەوسەر دەر بکړيم، خوايه بە ئاسانی له پردی جەھەننەم دەر بازم بکەو،
خۆم و، دايك و باوکم، بە بەهەشت شاد بکە، آمين

عبداللە عبدالعزیز هەر تە ئی

هەولیر - کوردستان

(٧)ی محرم (١٤١٤) کوچی

(٥)ی پۆشپەر (٢٦٩٣) کوردی

(٢٦) حوزمیران (١٩٩٣) زایینی

ناوه رۆکی «مهتبه» ی ئیسلام

لاپهه	باجهت	لاپهه	باجهت
۳۶	مام و مناله کانی پیغمبه	۳	پیشهکی
۳۷	چوار خهلیفهکان	۷	سهراومکان
۳۷	ده موزده پیدراومکان	۸	سی بنچینهکانی نایین
۳۸	هر سیک سهدهکان	۸	سیلهکانی نایین
۳۸	دوست و دوژمن	۸	پیناسه ی ئیسلام
۴۰	پیشهوای موسولمانان	۸	روکنهکانی ئیسلام
۴۱	قوناغهکانی (جهاد)	۹	وشه ی شادمو ئیمان
۴۳	یاومر به روژی دواپی	۱۰	نویژ
۴۳	پرسیارو نازاری قهبر	۱۱	زموکان
۴۵	قوناغهکانی زیان	۱۲	روژووی رهمهزان
۴۵	خیر کردن بو مردو	۱۳	حهج و عومه
۴۶	تیکدانی دونیاو زیندیوونهوهی قیامت	۱۴	زیارتمی گوری پیغمبه <small>ﷺ</small>
۴۷	وستانی مهیدانی مهحشر	۱۵	توبه، گوناها بهچی لانهچی
۴۸	شهفاعمتی پیغمبه <small>ﷺ</small>	۱۶	باسی ئیمان
۴۹	شهفاعمتی پیغمبههراو و پیاو چاکان	۱۷	یاومر به خوا
۴۹	پرسیارو وهلامی مهحشر	۱۸	حهوت سیفتهکانی خوا
۵۰	دقهتری کردموکان	۱۹	جوړمکانی کوفر
۵۱	تهرازوی قیامت	۲۲	یاومر به مه لائیکه
۵۱	توله وهرگرتنی قیامت	۲۴	باسی جنوکه
۵۲	پهوزی ﴿الکوثر﴾	۲۵	یاومر به کتیبی خوا
۵۳	جههمنهم - پردی جههمنهم	۲۵	باسی هانتی قورئان
۵۵	بههشت	۲۶	قورئان بهرنامه ی ژیلنه
۵۵	دینتی خودا له بههشت	۲۸	ویکجوومکانی قورئان
۵۶	عمرش و کورسی	۳۱	یاومر به پیغمبههراو
۵۶	قهزاو قهدمر	۳۳	پیغمبههراکانی اولو العزم
۵۸	لهوح و قهلهم	۳۳	پیغمبههرا ی ئیسلام
۵۹	چاکه چییه	۳۵	شهروبی و سهراکھوتن
۵۹	پینج پهنهانهکان	۳۵	کوچ کردن و وفات کردنی
۶۰	نیشانهکانی دنیا و یران بوون	۳۶	خیزانهکانی پیغمبه

نہم نامیلکھیہ

- عہ قیدمیہ کی ئیسلامیہ، لہ سہر رارہوی ﴿أهل السنة والجماعة﴾ بہ گویرہی تیگہیشنتنی ﴿السلف الصالح﴾ رضی اللہ عنہم.
- بنچینہکانی ئاین و، روکنہکانی ئیمان و، ئیسلام بہ دریزی روون ئەکاتہوہ.
- باسی دادرہوایی ﴿حاکمیة﴾ ی خوای گہورہ ئەکا، کہ تہنہا خودا مافی یاسا دانانی ہہیہو، کہسی تر مافی نیہ، بہندہکانی خوا بکاتہ بہندہی خوئی و، یاسای دستکردیان بہسہردا بسہپینئی.
- باسی تاک و تہنیایی ﴿وحدانیة﴾ ی خوا ئەکا، لہ ﴿ذات و صفات﴾ و، لہ ﴿الوہیة﴾ و ﴿رُبُوبیة﴾ خواہتہی و، پەرورہدکاریہتہی دا.
- ہەر چوار جوری ﴿کُفر﴾ ی تیدا روون کراوتہوہ.
- باسی پیشہوای موسولمانان و ﴿جہاد﴾ و، دوستایہتہی و، دوژمنایہتہی ﴿الولاء والبراء﴾ روون ئەکاتہوہ.
- لہ نیشانہکانی دونیا ویران بوون و، بہسہرہاتی دوا ی مردن و، روداوہکانی ﴿قیامۃ﴾ ئاگادارت ئەکاتہوہ.
- لہ ہہموو بابہتیک بہلگہی بہہیز، لہ قورئان و حہدیس لہ بہرجاوہ.

چاپخانا روشنبیری ہولیر

نرخ (۳۰) دینارہ

ژمارہی سپاردن ۲۴ / لہ ۱۹۹۴ / ۷ / ۷